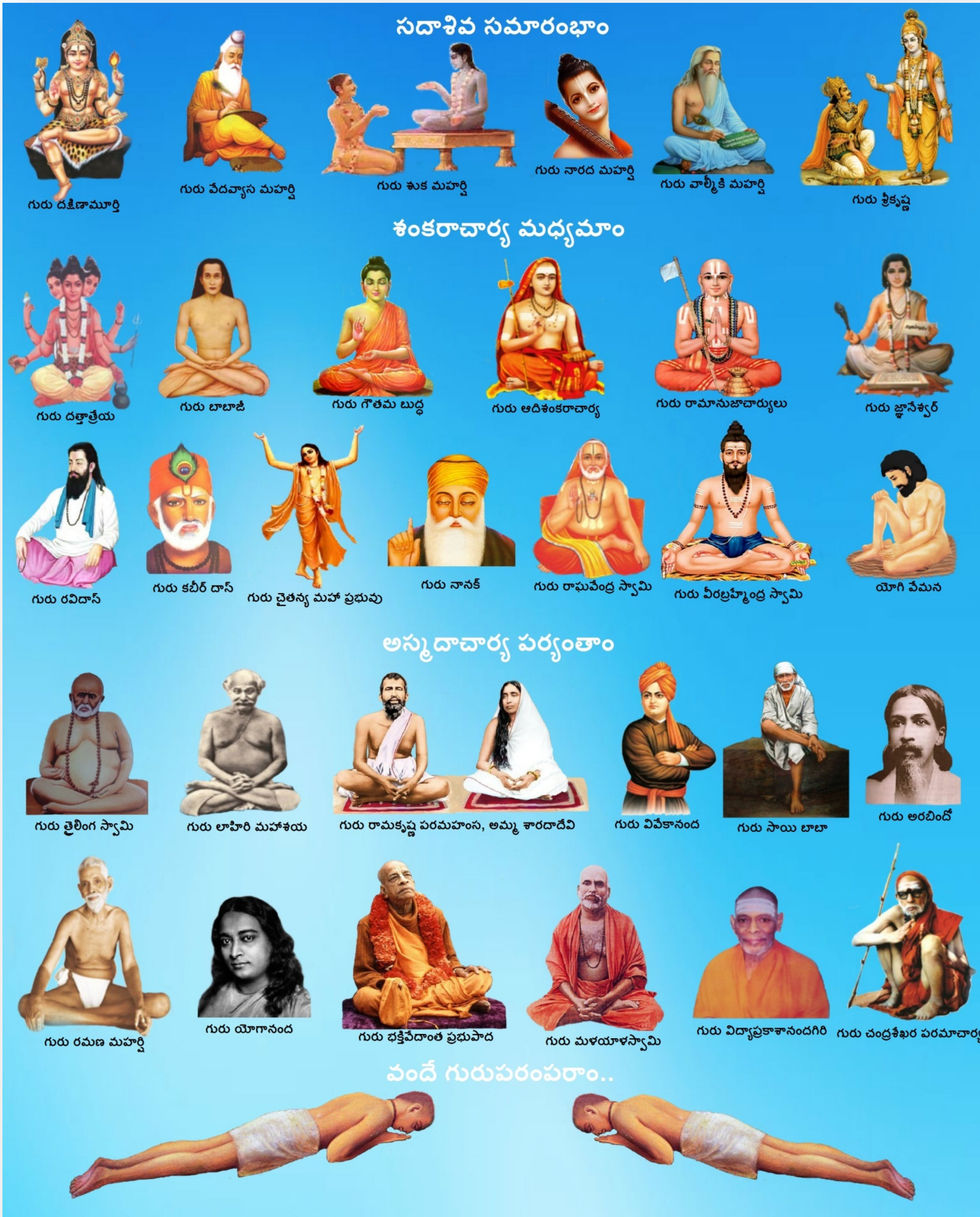

భక్తులు

జీవిత చరిత్ర

12 ఆళ్వార్ల చరిత్ర

సదాశివ సమారంభాం
గురు దక్షిణామూర్తి
గురు వేదవ్యాస మహర్షి
గురు శుక మహర్షి
గురు నారద మహర్షి
గురు వాల్మీకి మహర్షి
గురు శ్రీకృష్ణ
శంకరాచార్య మధ్యమాం
గురు దత్తాత్రేయ
గురు బాబాజీ
గురు గౌతమ బుద్ధ
గురు ఆదిశంకరాచార్య
గురు రామానుజాచార్యులు
గురు జ్ఞానేశ్వర్
గురు రవిదాస్
గురు కబీర్ దాస్
గురు చైతన్య మహా ప్రభువు
గురు నానక్
గురు రాఘవేంద్ర స్వామి
గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి
యోగి వేమన
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
గురు త్రైలింగ స్వామి
గురు లాహిరి మహాశయ
గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి
గురు వివేకానంద
గురు సాయి బాబా
గురు అరబిందో
గురు రమణ మహర్షి
గురు యోగానంద
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద
గురు మళయాళస్వామి
గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి
గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య
వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను "నేను" తెలుసుకోవటానికి

నన్ను "నేను" మార్చుకోవటానికి

"నేను" గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంధాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంధాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి. కనుక తమవంతుగా భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్ధం మహానుభావులైన **తెలుగు భక్తి** వెబ్ సైట్ వారు ఉచితంగా విలువైన గ్రంధాలను ఆన్ లైన్ ద్వారా eBOOK(PDF) రూపంలో అందిస్తున్నారు. వారు చేస్తున్న జ్ఞాన యజ్ఞానికి సాయి రామ్ కూడా తమవంతుగా సహాయం చేసే కార్యక్రమంలో భాగంగా వారి గ్రంధాలను సాయి రామ్ ద్వారా కూడా అందచేస్తున్నాము, ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం చేసిన ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(https://archive.org), గూగుల్ వెబ్ సైట్(https://www.google.co.in),మైక్రోసాఫ్ట్ సైట్(http://www.microsoft.com) వారికి కూడా మేము ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటే, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంధాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంధాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

1) **తెలుగు భక్తి** వారి వెబ్ సైట్: http://www.telugubhakti.com/
2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: http://www.sairealattitudemanagement.org
3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement
4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com
సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement
సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt

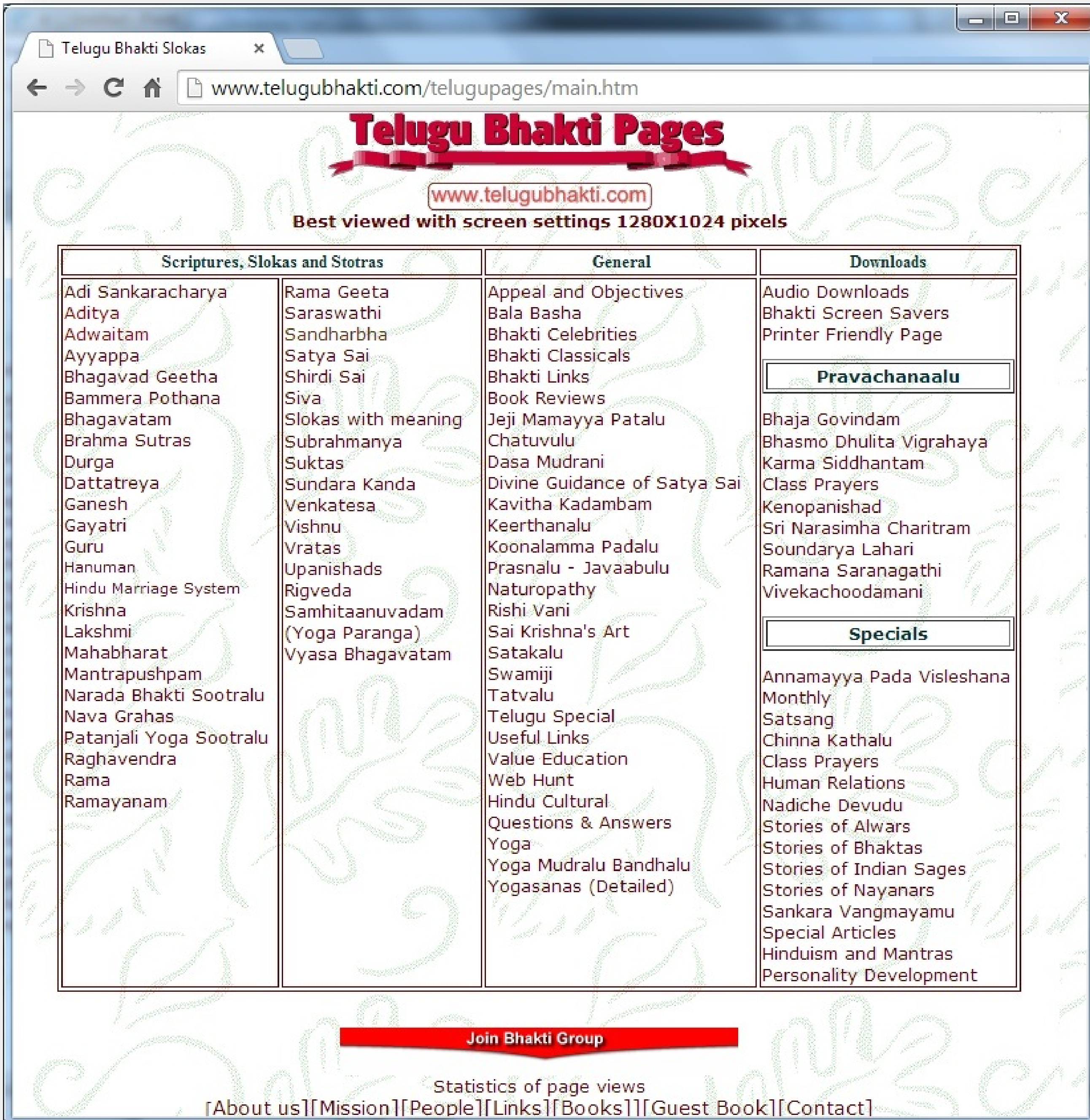
ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వం శ్రీ సాయి నాథ పాద సమర్పణమస్తు *

తెలుగు భక్తి వారి వెబ్ సైట్:

http://www.telugubhakti.com/

Telugu Bhakti Slokas

www.telugubhakti.com/telugupages/main.htm

Telugu Bhakti Pages

www.telugubhakti.com

Best viewed with screen settings 1280X1024 pixels

Scriptures, Slokas and Stotras		General	Downloads
Adi Sankaracharya Aditya Adwaitam Ayyappa Bhagavad Geetha Bammera Pothana Bhagavatam Brahma Sutras Durga Dattatreya Ganesh Gayatri Guru Hanuman Hindu Marriage System Krishna Lakshmi Mahabharat Mantrapushpam Narada Bhakti Sootralu Nava Grahas Patanjali Yoga Sootralu Raghavendra Rama Ramayanam	Rama Geeta Saraswathi Sandharbha Satya Sai Shirdi Sai Siva Slokas with meaning Subrahmanya Suktas Sundara Kanda Venkatesa Vishnu Vratas Upanishads Rigveda Samhitaanuvadam (Yoga Paranga) Vyasa Bhagavatam	Appeal and Objectives Bala Basha Bhakti Celebrities Bhakti Classicals Bhakti Links Book Reviews Jeji Mamayya Patalu Chatuvulu Dasa Mudrani Divine Guidance of Satya Sai Kavitha Kadambam Keerthanalu Koonalamma Padalu Prasnalu - Javaabulu Naturopathy Rishi Vani Sai Krishna's Art Satakalu Swamiji Tatvalu Telugu Special Useful Links Value Education Web Hunt Hindu Cultural Questions & Answers Yoga Yoga Mudralu Bandhalu Yogasanas (Detailed)	Audio Downloads Bhakti Screen Savers Printer Friendly Page **Pravachanaalu** Bhaja Govindam Bhasmo Dhulita Vigrahaya Karma Siddhantam Class Prayers Kenopanishad Sri Narasimha Charitram Soundarya Lahari Ramana Saranagathi Vivekachoodamani **Specials** Annamayya Pada Visleshana Monthly Satsang Chinna Kathalu Class Prayers Human Relations Nadiche Devudu Stories of Alwars Stories of Bhaktas Stories of Indian Sages Stories of Nayanars Sankara Vangmayamu Special Articles Hinduism and Mantras Personality Development

Join Bhakti Group

Statistics of page views

[About us][Mission][People][Links][Books][Guest Book][Contact]

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్న్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

Stories of 12 divine Alwars

in Telugu by

Sri. M.V.Subrahmanyam,B.A.,B.G.L.,
Former Registrar AP High Court,
2-31 Chaitanyapuri Colony,
Hyderabad 500060
South India
Phone No.24048104
Mobile: 9866140619

ద్వాదశాళ్వార్లు

ప రి చ యం

భక్తి కావ్యాలు ఉద్భవించిన కాలమే తమిళ వాఙ్మయంలో స్వర్ణయుగం అని చెప్ప వచ్చు. శైవభక్తికీ, వైష్ణవభక్తికీ ఈ రెండు శాఖలుగా ఓ భక్తి భాగీరథిని ప్రవహింపచేశాయి. శివభక్తి నుద్బోధించే కావ్యాలను "ఎట్టాయిరం" అంటారు. అంటే ఎనిమిదివేల పద్యాలుగల కావ్యాలన్న మాట. అరవైముగ్గురు కవులు ఈ సాహిత్యాన్ని నిర్మించారు. వీరిని "నాయన్మారు" లంటారు.

ఇక విష్ణుభక్తిలో భక్తులను ముంచెత్తినవారు ముఖ్యముగా పన్నిద్దరు ఆళ్వార్లు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు వీరిని తన "ఆముక్తమాల్యద"లో ప్రస్తుతిస్తారు:-

అల పన్నిద్దరు సూరులందును సముద్యల్లీలగావున్న
బెగ్గలికం దాపము బాప నా నిజమనః కంజాత సంజాత
పుష్కల మాధ్వీక ఝరిన్ మురారి సొగియంగాజొక్కి ధన్యాత్ములౌ
నిల సన్నిద్దరు సూరులం దలతు మోక్షేచ్ఛానుతిం దివ్యులన్.

చీకట్లను పొగొట్టి లోకానికి వెలుగు ప్రసాదించేవాడవటం చేత సూర్యుని లోకబాంధవుడనీ సూర్యనారాయణుడనీ అంటారు కాని ఆయన వేడిమిగూడ మితిమీరితే దుర్భరమే అవుతుంది. ఆ తాప తీవ్రత తగ్గించి మనుష్యుల హృదయాలలోని అజ్ఞాన తిమిరాన్ని తొలగదోస్తూ జ్ఞానదీపం వెలిగించటానికే భూమిమీద ఈ పన్నిద్దరు దివ్యసూరు లవతరించారు. కనుక వీరు సూర్యునితో సమానులేకాదు - ఈ విషయంలో సూర్యుని మించినవారు కూడను.

విష్ణుభక్తి అనే మహానదిలో ముంచెత్తించి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసి, మనస్సులను తరింపచేసే వారయినందున వీరికి ఆళ్వార్లు అనే బిరుదం సార్ధకమయింది.

శ్లో॥ భూతం నరస్యమహదాహ్వాయ భట్టనాథ
శ్రీ భక్తిసార కులశేఖర యోగి వాహాన్,

భక్తాంఘ్రి రేణుపరకాల యతీంద్ర మిశ్రాన్

శ్రీ మత్పరాంకుశ మునిం ప్రణతో స్మి నిత్యమ్

పై శ్లోకమున పేర్కొనబడిన ఆళ్వార్ల పేర్లు ఇవి: 1. పొయ్‌గయాళ్వార్ (సరోయోగి) 2. పూదత్తాళ్వార్ (భూతయోగి) 3. పేయాళ్వార్ (మహాయోగి) 4. పెరియాళ్వార్ (భట్టనాథులు: విష్ణుచిత్తుడు) 5. తిరుమళిశయాళ్వార్ (భక్తిసారులు) 6. కులశేఖరాళ్వారు 7. తిరుప్పాణాళ్వార్ (మునివాహనులు) 8. తొండలడిప్పొడియాళ్వార్ (భక్తాంఘ్రి రేణువు విప్రనారాయణుడు) 9 తిరుమంగయాళ్వార్ 10 నమ్మాళ్వారు (శఠకోపులు) 11 మధురకవి యాళ్వారు ఈ పదకొండు గురకును ఆండాళ్ అను గోదాదేవిని కూడ కలిపిన పన్నిద్దరాళ్వారులగుదురు. వీరే ద్వాదశ దివ్యసూరులు.

ఇందలి శ్రీభక్తి సార అను పదములో "శ్రీ"ని విడదీసిన గోదాదేవి "మిశ్ర" అనుటచే "మధురకవి యాళ్వారు" సూచితులైనారని కొంతమంది అంటారు.

శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయానికి ప్రవక్తలైన "ఉడయవర్", "ఎంబెరుమానార్" అనే పేర్లుగల శ్రీ రామానుజాచార్యులవారిని పై "మధురకవియాళ్వారు"కు మారుగా ఈ సన్నిద్దరాళ్వారులలో చేరుస్తారు మరికొందరు.

మధురకవి ఆళ్వారులచే నమ్మాళ్వారులు తమ నాలుగు దివ్య ప్రబంధముల నుపదేశించారు. దీనికి చిన్న చరిత్రకూడా వుంది.

మధురకవి యాళ్వారు జన్మించింది దక్షిణదేశంలో. ఒకసారి ఉత్తరదేవ తీర్థయాత్ర చేస్తుండగా ఒకరాత్రి దక్షిణ దిశగా ఒక దివ్యమైన తేజస్సు ఆయనకు కన్పించింది. ఆశ్చర్యమొంది ఆయన తేజస్సు కనిపించుదిశకు ప్రయాణమైపోయి కురుకాపురి చేరుకున్నారు. ఆ మహాతేజస్సు ఆ పట్టణమందవతరించిన నమ్మాళ్వార్లదే అని ఆయన తెలుసుకొన్నారు. అప్పటినుండి ఆయననే తమ ఆచార్యునిగా భావించి ఆయనను కొలువసాగినారు. నమ్మాళ్వారు ఆయనకు తిరువాయిమొళి మొదలగు నాలుగు దివ్య ప్రబంధములను ఉపదేశించినారు.

వీరే భగవద్దర్శనరూప దివ్యప్రబంధములననుగ్రహించిన తమ గురువర్యులపై భక్తి ప్రపత్తులతో కణ్ణిమణ్ శిరుత్తాంబ్బు అను పదకొండు పాశురముల ప్రబంధము మధురమైన కవితలోపలికినారు. మధురమైన కవిత చెప్పినందున మధురకవి యని పేరు ఆయనకు రూఢమైనది. దానిని నమ్మాళ్వార్లకు నివేదించినందుననే ద్వాదశ దివ్యసూరులలో ఈ కవి గూడ ఒకరుగా పేరొందినారు. అందుచేతనే తిరువాయ్‌మొళి పారాయణకాలములో ముం దుగా ఈ "కణ్ణి మణ్ శిరుత్తాంబ్బు" సేవించుట ఆచారమైనది.

భగవంతుని గూర్చిన ప్రేమయే భక్తి, ఆయనయెడ అనన్యప్రేమయే భక్తి. శ్రియఃపతి కల్యాణగుణములను అమృతమువలె అనుభవించుటయే భక్తి. మధు ప్రవాహముచే - విష్ణు మూర్తిని మెప్పించి ధన్యలైన పరమభాగవతోత్తములు ఈ ఆళ్వార్లు. వీరి భగవద్గుణానుభవము స్వర్గంగవలె వీరి వాక్కు నుండి అమృతమయంగా ప్రవహించింది. ఇదే ద్రావిడ వేదమైంది. ఇందులో నాల్గువేల పాశురములున్నాయి. కావుననే దీనికి నాలాయిర మని పేరు వచ్చింది.

"ముదలాయిర"మని పిలువబడే ప్రథమ సహస్రమున వేయి పాశురములున్నవి. విష్ణు చిత్తుడు రచించిన పెరియాళ్వారు తిరుమొళి ఇందులో మొదటి సగముస్థానమును ఆక్రమిం చింది తర్వాత ఆయన పుత్రిక ఆండాళ్ అని పిల్వబడే గోదాదేవి నాయ్‌చ్చియార్ తిరుమొళి, తిరుప్పావు గణనకు వస్తాయి. తర్వాత కులశేఖరుల పెరుమాళ్ తిరుమొళి ఆయన తర్వాత తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్లల "తిరుమాల" తిరుప్పళ్ళి తర్వాత తిరుమళిశ యాళ్వారులు రచిం చిన "తిరుచ్ఛంద విరుత్తమ్" యెళుచ్చి పేర్కొంటారు. తర్వాత తిరుప్పాణాళ్వారుల "అమలనా దిపిరాన్" (ఇందులో పది పాశురములుంటాయి) తర్వాత మధురకవి యాళ్వారుల కణ్ణిమణ్ శిఱుత్తాంబ్బు (ఇది పదకొండు పాశురముల ప్రబంధము) తర్వాత గణనకు వస్తాయి.

"తిరుమంగ యాళ్వార్" ద్వితీయ సహస్రకర్తలు. ఇందులో "పెరియ తిరుమొళి, తిరు క్కురుందాండకమ్, తిరునెడుందాండక్ గ్రంథములున్నవి.

తృతీయ సహస్రమును "ఇయార్బా" అంటారు ఇందులో 10 గ్రంధాలున్నాయి. పొయ్ గయాళ్వారు ముదల్ తిరమన్దాది వి, పూదత్తాళ్వారు "ఇరణ్డామ్‌తిరువన్దాది" వి . పేయాళ్వారు

"మున్డామ్ తిరువన్దాది"వి, తిరుమళశియాళ్వారు "నాన్ముకన్ తిరువన్దాది"వి, నమ్మాళ్వారులు తిరివిరుత్తమ్, తిరువాశిరియమ్, పెరియ తిరువన్దాదిని రచించినారు. తిరుమంగయాళ్వారు పెరియ తిరుమడల్ శిరియ తిరుమడల్, తిరువెళుక్కూత్తిరుక్కై" అను గ్రంథములను రచించి నారు.

తిరువరంగత్తు అముదనార్ అనగా శ్రీరంగామృత కవీంద్రులు రామానుజుల విషయ మైరచించిన ఇరామానుజ నూత్తందాది అను ప్రబంధము గూడా ఈ నాలాయిరులోనే చేరియు న్నది.

నాల్గవసహస్రము సహస్రగీతి అనుబడే ఈ తిరువాయిమొళి, దీనికర్త శఠకోపులనబడు నమ్మాళ్వార్లు.

దక్షిణదేశములో తామ్రపర్ణీనదీతీరమున ఆళ్వార్ తిరునగరిలో ఈ శఠకోప మహర్షి జన్మించారు. పుట్టుకనుండి ఇహలోక విషయములకు దూరముగా వుండి ఆ పట్టణములో వున్న ఆదనాథస్వామి సన్నిధిలో ఒక చింతచెట్టు తొఱ్ఱలో వుంటూ యోగసాధన చేయసాగినారు. భగవద్ధ్యానమే ఆయన నిద్రకాగా తద్గుణానుభవమే ఆయన కాహారమైంది. దైవదర్శన కాంక్ష పరభక్తిగా ప్రకాశించింది. దేవదేవునితో సంగమకాంక్షయే ఆయనకు పరజ్ఞానమైంది. స్వామిని వదల నిచ్చగించలేకపోవుట ఆయన పరమభక్తి అయింది. భగవత్ సంయోగమునకై ఆయన విరహపీడితుడైనాడు.

నమ్మాళ్వారు ఆర్తిని చూచి విష్ణుమూర్తి శంఖుచక్రములతో శ్రీభూనీళలతో ప్రత్యక్షమ య్యాడు. ఆ దివ్యమంగళ విగ్రహములగాంచి విశ్చేష్టుడై, కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకుని కన్నుల నుండి ఆనందభాష్పములు కురిపిస్తూ ఇట్లా తలచాడు, ఏమి నా భాగ్యము? నేటికి స్వామి దర్శనమిచ్చారు.ఏమి ఆయన వాత్సల్యము. ఏమి ఆ సౌశీల్యము, ఏమి ఆ సౌలభ్యము ,ఏమి వారి గాంభీర్యము - అన్ని గుణములు వీరిలో సమకూడియున్నవి. అట్టి మూర్తిలో ఈ గుణములుండుటకూడా అబ్బురముకాదు. ఈరూపమాధుర్యమును ఈ నా కన్నులతో ఆస్వా దించి ఈ స్వామి అంతర్హితుడు కాకుండ నా హృదయపంజరములో నుంచుకొందును అని

స్వామి కల్యాణ గుణ సౌందర్యమును తృప్తిగా అనుభవించి - అపూర్వమైన రీతిని పలు విధములుగా స్వామినిగురించి గానము చేసెను. నమ్మాళ్వారుల శ్రీముఖ కమలమునుండి వెలువడిన పలుకులే - ద్రావిడవాణికి నవరసభావ సంపద ఐంది. సరస్వతి సంగీతసాహిత్య ములలో శోభిల్లుత ఆ కవి రచనలో మనోహరలాస్యమే చేసింది.

భకత వత్సలుడైన విష్ణుమూర్తి నమ్మాళ్వారును చూచి - నీవు కారణ జన్ముడవు. నన్ను దర్శించుట కుపయోగించు విశిష్టాద్వైత భక్తి దర్శన గ్రంథజాలమును ద్రావిడభాషలో నిర్మింపు ము నీవు నా సాయుజ్య మొందగలవు అని ఆజ్ఞ యిచ్చిరి.

తదాజ్ఞయే - ఈ ద్రావిడ సంహితగా రూపొందింది. జీవకోటికి మిగుల ఆత్మహితము కల్గించనదైంది. ద్రావిడ ఆగమ రూపమున అక్షర సంపద తమ పరిమళములతో కప్పివైచింది.

భక్తి పూరితులై ఆళ్వారులు - ముప్పదినాలుగు తిరుపతులలోని విష్ణుమూర్తి అర్చామూ ర్తులను నుతించిరి. ఉత్తరాది మధులతోని శ్రీకృష్ణుని గూడ నుతించిరి. ఆ భావతీవ్రతకు ముగ్ధులై తిరుపతి, శ్రీరంగము మొదలగు దివ్యదేశములలోని ఆర్చావతారమూర్తులు కదలి వచ్చి ఆయనకు ప్రత్యక్షమైరి. ఆయన కూర్చునియున్న చింతచెట్టు కొమ్మలను ఆధారముగా నిలబడి ముందు నాపై కవిత పల్కుము ముందు నాపై అని గుంపుకట్టి పల్కిరట ఆ రీతి స్వస్థలము వీడకయే కవి యెదుటకు వచ్చిన ఆ మూర్తులను పదేపదే గానముచేసి - ఈ జన్మ మందే భగవత్ సందర్శనము నొంది ధన్యులైనారు ఈ నమ్మాళ్వారులు.

ఆయనను కొలుచుచుండిన మధురకవి యళ్వారులు అప్రయత్నంగా తమకు లభ్య మైన నమ్మాళ్వారుల వాగమృతమును తన లేఖినితో అక్షర బద్ధముచేసి - ఆ అమృతమును క్రోలుటకు మనకందరకు వీలుకల్పించినారు.

చతుర్వేదసారముగా నమ్మాళ్వారు శ్రీ హరి గుణగణములను నాల్గు ప్రబంధములుగా గానము చేసినారు. తిరువిరుతము ఋగ్వేదసారంగా రూపొందింది. తిరువాశిరియమ్ యజుర్వే దసారమైంది. పెరియ తిరువందాది అధర్వణ వేదసారముగను, సామవేదసారమైన తిరువాయి మొళి ఛాందోగ్యోపవిషద్వవరణంగా ప్రసిద్ధమైంది.

ఈ తిరువాయిమొళిలో 1102 పాశురములున్నవి. పది శతకము లున్నవ. శతకమును పత్తు అని అంటారు. ప్రతి పత్తునందు పది దశకము లున్నవి. ఒక్కొక్క దశకమున 10 పాశురములు, ఫలశ్రుతి ఒక పాశురము వున్నది. ఈ దశకమునే తిరువాయిమొళి అనిగూడా అంటారు. ఒక దశకమున కేశవాది ద్వాదశ నామములుండుటచే రెండు పాశురములు ఎక్కువైమొత్తము తిరువాయిమొళి 1102 పాశురములతో మూర్తినందినది. ఈరచనలో ముక్తపదగ్రస్తత ముఖ్యలక్షణము. పద్యము ముగించిన చివరి పదముతో మరల తర్వాత పద్యము ఆరంభమగుట దీని స్వభావము.

లక్ష్మీనారాయణ సేవలోనే మనము సర్వ దుఃఖములనుండి విముక్తులమై విష్ణుసాయుజ్యమందగలమని యిది తెల్పుతుంది.

విష్ణుమూర్తి సాక్షాత్కారమునకు తబ్బిబ్బై ఈదేవదేవునితో సత్కార్యమునకు నేనేమి బదులీయగలను, అమూల్యమైన నాయ్మా నాతనికి ప్రతిఫలముగా విచ్చెదనా ? ఏమి నా వెఱ్ఱి... సకల పదార్థములును ఆయనవే గదా ? అంటనప్పుడు నా ఆత్మకూడా ఆయనదే గదా ? అన్నిటికన్న మిన్న యైన మధురభక్తి భావ కవిత్వసంపద నాకనుగ్రహించిన ఆయనకు ప్రీతిగా ఇచ్చుటకు నాకేమియు కన్పట్టుటలేదు అనుకొని, ఈ కవి లోకమూర్ధన్యుని ఋణమెట్లు తీర్చుకోగలను ? వారి కవితతచేతనే వారిని స్తుతించి పరమపదము నొందుటే తన కనీస కర్తవ్యమని నమ్మాళ్వారు దేవదేవుని ప్రస్తుతించినారు.

ముక్తి మార్గము అరటిపండొల్చి అరచేతికి ఇచ్చినట్లు తిరువాయ్ మొళిలో సూచింపబడినది. అందుచే దీనికి చరమప్రబంధమనిగూడ పేరు వచ్చింది.

ఓ మనసా ! నేను నాది అనుభావము మొదలంట త్రుంచివేసి దేవ దేవుని ఆశ్రయింపుము. జనులారా ! ఆయన విశ్వాత్ముడు. విశ్వకర్త. అతడే మేలు కలిగించును. త్రికరణములను - మనస్సు, వాక్కు, కాయములను భగవత్కైంకర్యమను సత్కార్యమునందు లగ్నము చేయండి అని వ్రాకుచ్చినారు.

నాల్గు వర్ణములకు చెందని చండాలురుకూడ హరిపాదసేవ చేయ గల్గియుండినచో అట్టివారి దాసానుదాసుల మగుటయే మన కర్తవ్యము.

శ్రీహరికంటె వేరు రక్షకులు లేరు. భూభారమును తగ్గించుటకు ఉత్తరాది మధురలో ఈయనయే అవతరించినాడు. కావున ఇకముందు మీరేమి చేసినను శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు అని పలికి శ్రీకృష్ణునికే అర్పించుడు ఈ కనబడునవన్నియు వారికి చెందినవే.

శ్రావ్యసంగీతమాధురిగల పద్యమునే పాశురమంటారు. నాథమునులు ఈ ద్రవిడవేద మునకు రాగతాళములు నిబంధించినారు.

ద్వాదశాళ్వార్లు
ముదలాళ్వార్లు
పొయిగై ఆళ్వారు, పూదత్తాళ్వారు, పేయాళ్వారు

తొలి ముగ్గురు ఆళ్వార్లను ముదలాళ్వారులని అంటారు.

పొయిగైఆళ్వారును సరోయోగి, కాసారయోగి, సరోమునీంద్రులు అని గూడ పిలిచే వారు. వీరి జననము ద్వాపరయుగంలో జరిగినట్లు చెపుతారు. ముగ్గురు ఆళ్వార్లు వరుస దిన ములలో ఒకే మాసములో ఒకే సంవత్సరములో జన్మించారు. పొయిగైఆళ్వారు సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము ఆశ్వీయుజ మాసము శుక్లపక్షము అష్టమీ మంగళవారమునాడు శ్రవణానక్ష త్రమున, కంచిలో యధోక్తకారిస్వామి సన్నిధినున్న తామరకొలనులో స్వర్ణమయతామర పుష్ప ములో అయోనిజులుగా విష్ణుమూర్తి పాంచజన్య అంశమున జన్మించినట్లు చెబుతారు. పొయ్‌కై (సరస్సు)న ఉద్భవించినారు కనుక సరోయోగిగా ప్రసిద్ధులైనారు.

వీరు తిరుక్కోవలూరులో సర్వేశ్వరుని గూర్చిన అనుభవమును తమ ముదల్‌తిరువన్దా ఇలో నూరుపాశురములలో శ్రీమహావిష్ణువును స్తుతించారు. భూలోకమున 3125 సంవత్సరము లుండి తిరుక్కోవలూరున తనువును వీడినారు. శ్రీరంగము, కంచి, తిరుమల, తిరుక్కోవ లూరు దివ్యదేశములలోని సర్వేశ్వరుని నుతించారు.

పూదత్తాళ్వారును భూతయోగి అని పిలిచేవారు. పొయిగై ఆళ్వారు జన్మించిన మరుసటి దినమున, అనగా సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము ఆశ్వీయుజమాసము, శుక్లపక్షము, నవమి, ధనిష్ఠా నక్షత్రము, బుధవారం నాడు తిరుక్కడల్మల్లై (మల్లాపురము, మహాబలిపురము) సముద్ర తీరమున బండిగురవింద (మాధవీకుసుమము) పుష్పమున అయోనిజులుగ, విష్ణుమూర్తి గదాం శమున (కౌమోదకి) జననమొందారు. పూతమనగా యధార్థమని, ఆత్మ అని అర్థాలున్నాయి. యథార్థమును ప్రబంధమున చెప్పుట వల్లను, జ్ఞానులుగా పరమేశ్వరునికి ఆత్మగా నుండుటచే తను - పూదత్తాళ్వారని పేరు వచ్చింది. వీరికి భూతాహ్వయులు అని, మల్లాపురాధీశులు అని గూడ పేర్లున్నాయి.

వీరు తిరుక్కోవలూరులో సర్వేశ్వరుని గూర్చిన కళ్యాణగుణ అనుభవమును ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది ప్రబంధమున నూరుపాశురములలో పాడినారు. వీరు దివ్యతిరుపతులైన శ్రీరంగము, తిరుమల, మహాబలిపురము, తిరుక్కోవలూరు, తిరునీర్మలైలలోని అర్చామూర్తులను సన్నుతించారు. వీరు భగవద్గుణముల దివ్యానుభూతి పరవశత్వములో నుండుచు - వీరు గూడ ఇలలో 3125 సంవత్సరములు జీవనయాత్ర గడిపి, తిరుక్కోవలూరున పరమపదించారు.

వీరి ఆచార్యులు సేనైముదలియాళ్వారు (శ్రీవిష్వక్సేనులవారు).

పేయాళ్వారును మహాయోగి అని పిలిచేవారు. వీరు పూదత్తాళ్వారు జననమొందిన మాసమందే మరునాడే అనగా సిద్ధార్థినామ సంవత్సరం, ఆశ్వీయుజమాసము, శుక్లపక్షము దశమి,గురువారం, శతభిషానక్షత్రం రోజున నేటి చెన్నై (మదరాసు) మైలాపూరులో మణికైరవం అనే బావిలో ఎఱ్ఱకలువ పూవులో, విష్ణువు నందకం అంశన (ఖడ్గము) అయోనిజులుగ అవతరించి విష్ణువునందు ఒడలు తెలియని భక్తితత్పరతతో - అందరూ వెర్రివానిగా సంబోధించునట్లుగా మెలిగారు. పిచ్చివానివలె సంచరించుచుండుట చేత ఈయనకు పేయ్ (పిచ్చి) ఆళ్వారనెడి పేరు వచ్చింది. ఈయనకు మహదాహ్వయులు, మైలాపూరాధిపతి అని పేర్లు కూడా వున్నాయి.మొదటి ఇద్దరు ఆళ్వారులవలె ఈయనయు సర్వసంగ పరిత్యాగియే. భక్తితత్పరతలో బాహ్యప్రపంచము మరచి విష్ణు సంశ్లేష భావములో పాడుతూ తిరుగుతూండేవాడు. తిరుక్కోవలూరున కల్గిన అనుభవంతో మూన్ఱాన్తిరువన్దాది ప్రబంధమును 100 పాశురములతో అనుగ్రహించారు. వీరు పాడిన దివ్యతిరుపతులు ఇప్పటి చెన్నై (మదరాసు)లోని ట్రిప్లికేను (తిరువళిక్కేణి), తిరుమల, తిరువెఃకావేళుక్కై, తిరుక్కుడన్ పాడకమ్, క్షీరాబ్ధి, కడికైతిరువిణ్ణకర్, శ్రీరంగము, తిరుక్కోటియూర్.

వీరు కూడ భోలోకమున పైఇద్దరు ఆళ్వారులవలె 3125 సంవత్సరములు జీవించారు. ఈ ముప్వురి గూర్చి ఒక అద్భుత కథ వుంది.

ముప్వురు మూడు దివ్యదేశాలలో అవతరించారు. ఒకరినింకొకరు ఎరుగరు. భగవద్ధ్యానము నందు అపరిమితమైన ప్రీతికలిగి భగవద్గుణానుభవములతో కాలక్షేపము చేయుచు ఒకనాడు వున్న గ్రామమందు మరునాడుండక దేశాటనము చేయుచు ప్రజలను జ్ఞాన భక్తులుగ ఉద్దీపిం

పజేయుచుండే వారు. ఒకనాడు యాదృచ్ఛకముగ రాత్రిన తిరుక్కోవలూరు చేరారు. పొయిగై ఆళ్వారు ఒక భాగవతోత్తముని అరుగుమీద శయనింపబోయాడు. గాడాంధకారము. హోరున వాన పడుతున్నది. కటిక చీకటిలో పూదత్తాళ్వారున్ను అక్కడికి చేరారు. ఆ అరుగు ఒక నికి ఒక విధముగ శయనించ వీలున్నది. ఇద్దరికి సరిపోదు. తోటిపాంధునికి కూడా సాయపడ దలచి - ఇద్దరూ కూర్చున్న సరిపోవునని - తాను కూర్చొని, పూదత్తాళ్వారును గూడ కూర్చుండ జేసారు. కొలది సమయమునకు పేయాళ్వారు కూడా అచ్చటకు చేరుట సంభవించింది. వారికి గూడ ఆశ్రయమీయిదలచి - ముగ్గురు నించొని భగవద్గుణానుభవములో తన్మయులైయుండి రి.ముగ్గురు ఒకరిని గూర్చి ఒకరు చెప్పుకొనుచు భగవంతునే తలచుకొనుచుండగా -ఆకస్మిక ముగా వారి ముగ్గురకు ఆ స్థలము చాలా ఇరుకుగా అనిపించింది. మనిషి స్పర్శకలుగలేదు. ఏమా అని జ్ఞానదృష్టితో చూడగా పరంధాముడు సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే, పెరుమాళ్లే వారిమధ్యనున్నట్లు గోచరించింది. ఆ సర్వేశ్వరుని చూచి ఆనందపరవశులై వందనములర్పిం చుచు భక్త్యాతిశయమున ముువ్వురు - అందాది ప్రబంధపరంగ ఒక్కొక్కరు నూరు పాశురము లతో పెరుమాళ్లను నుతించారు. పరంధాముని కళ్యాణ గుణ వైభవములను కొనియాడారు. మొదటి పద్యము యొక్క కొనపదము రెండవ పద్యమునకు మొదట ఒప్పునట్లుగా ముక్తపద గ్రస్తముగ ముువ్వురు వరుసగా ఋగ్యజుర్వేద సామవేదముల సారాంశములనెత్తి అందాది ప్రబంధరూపముగా ఒక్కొక్కడు నూరుపాశురములతో రచియించి జనులకుపదేశించి వారి అజ్ఞానాంధకారమును తొలగించి, తుదకు విష్ణువేదము చేరినారు.

ఈ అద్భుత కథే రూపాంతరము చెందింది.

పొయిగై ఆళ్వారు దేవదేవుని కళ్యాణ గుణములు తనివితీర చవులూరిస్తూ గ్రామ గ్రామాలు సంచరిస్తూ ఒకనాడు చీకటిపడే సమయానికి తిరుక్కోయిలూరు చేరుకున్నాడు. అకస్మాత్తుగా చీకట్లు అలముకున్నాయి. పెద్దతుఫాను అంతకంతకూ పెద్దదవుతూంది. వర్షము కుండపోతగా కురియ మొదలుపెట్టింది. దగ్గరలో అతనికి ఒక పూరిగుడిసె కన్పించింది. బహుశా దానిలో ఎవరూ ఇప్పుడు ఉండుట లేదు. ఆళ్వారు అందులోవున్న కొద్ది ప్రదేశములో శయనించ సంకల్పించాడు. ప్రకృతిలోని మార్పు అంతా వైష్ణవశక్తి అని భావిస్తాడు ఆళ్వారు.

గాలి గాని, తుఫానుగాని, వర్షముగాని ప్రకృతిలోని అన్ని స్థితులు దేవదేవుని సృష్టి. పరమాత్మ అనంతగుణగణాలను ఆళ్వారు శ్లాఘించ ప్రారంభించాడు.

ఓ మహావిష్ణు! ఈ తుఫాను భీభత్సము అంతా నీ సృష్టే. అయితేనేమి తుఫానును సృష్టించిన నీవు దయార్ద్ర హృదయముతో తలదాచుకోటానికి ఈపూరి గుడిసె గూడ చూపావు. నీ కరుణను నేను ఎట్లా వర్ణించేది? ఈ విధంగా భగవంతుని అనంత గుణగణాలను వర్ణిస్తుండగా దివ్య కల్యాణగుణనామ గానము చేస్తుండగా, ఒక ఆర్తుని పిలుపు వినిపించింది. వర్షంలో తడిసి ముద్దయి గాలికి పడుతూ లేస్తూన్న మనుజుని కేక వినిపించింది. ''మహానుభావా! మీ పూరిగుడిసెలో నన్ను తలదాచుకోనీయనిస్తారా?'' అని, పొయిగై ఆళ్వారు ''సోదరుడుగా లోనికి రమ్ము ఒక మనిషి శయనించవీలున్నది. ఆ స్థలము ఇద్దరు కూర్చుండుటకు సరిపోవును. రమ్ము మనమిద్దరము కూర్చొందము'' అన్నారు.

వచ్చినతను పూదత్తాళ్వారు, ఇద్దరులోనికి వెళ్లి కూచొని తూగటంమొదలెట్టారు. ఇంతలో మళ్లీ ఒక కంఠము విన్పించింది. ''సోదరులారా! నన్ను మీ గుడిసెలో తలదాచుకోనీయనిస్తారా'' అని విన్పించింది. ఇద్దరు ఆళ్వార్లు మూడవ వానిని లోనికి ఆహ్వానించారు. ఇద్దరు కూర్చుండుటకు వీలవుతుంది. కాని ఇప్పుడు 3వ వానితో కలిసి ముగ్గురు నించొనియుండనవసరమైంది. ఇప్పుడు ముగ్గురు ఒకరి విషయమింకొకరు తెలిసికొనుట ప్రారంభించారు. 3వ వారు పేయాళ్వారు.

ఆ గుడిసెలో నాల్గవ వానికి స్థానము లేదు. ఇప్పుడు నాల్గవవాడు ఒకరు వచ్చి తనకు ఆశ్రయమిమ్మని అర్థించాడు. అందులో నలుగురికి స్థానము లేదు. వచ్చిన వారికి ఏ విధంగా సాయపడాలి? ఆ ముగ్గురిలో ఒకరు బయటకు వెళ్లితే గాని నాల్గవవానికి ఆశ్రయమీయ వీలు లేదు. అందుకని ఆ ముగ్గురూ పూర్తి నిస్వార్ధముతో అనంత దయార్ద్ర గుణముతో నేను బయటకు పోయి అతనిని లోనికి పంపెదను అని ముగ్గురు నేనంటే నేనని పంతంబట్టి ఒకరినొకరు తోసుకొని గుడిసె బయటకు వచ్చారు. నిస్వార్ధము, దయాగుణములలో ఒకరినింకొకరు మించిపోయారు. నాల్గవవారు ''సోదరులారా! నేను మిమ్మల్ని ఎంత బాధపెట్టాను. నా కోసము మీరు బాధపడుతున్నారా, వద్దు వద్దు నేనే బయటనుంటాను. నాల్గవ వానికి ఆ గుడిసెలో

స్థానము లేదని నాకర్థమైంది. దయచేసి మీరు లోనికి వెళ్లండి. నేనెక్కడనైనా ఆశ్రయము వెదుక్కుంటాను'' అని - వాళ్లని వీడి వెళ్ల ప్రయత్నించాడు. అంతలో అద్భుతముగా ఆ తుఫాను గాలి ఆగిపోయింది. వర్షము పూర్తిగా వెలిసింది. చక్కని కాంతితో సూర్యుడు ఉదయించాడు. నల్గురికి తిరిగి గుడిసెలోనికి వెళ్లనవసరమే లేకపోయింది.

పొయిగై ఆళ్వారు అత్యంత సంభ్రమంతో అద్భుతంగా ఆశువుగా భగవంతుని గూర్చి తమిళంలో పాశురములను పాడారు. ఆనందాశ్చర్యములతో ఆ సర్వేశ్వరునికి వందనాలర్పిస్తూ భక్త్యాతిశయమున ముగ్గురూ దేవదేవుని స్తుతించారు. ముగ్గురూ అందాది ప్రబంధములుగా ఒక్కొక్కరు నూరు పాశురములతో దేవుని స్తుతించారు. మొదట పద్యము యొక్క కొసపదము రెండవ పద్యమునకు మొదటి పదము ఒప్పునట్లుగా ముక్తపదగ్రస్తముగ ముువ్వురు వరుసగా ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదముల సారాంశముగా రచించి జనులకు ఉపదేశించి, వారిని ఉద్దీపింపజేయగా అంత్యమున వైకుంఠము చేరినారు. వీరి పాశురములను ముదల్ తిరువన్దాది, ఇరణ్డాన్దిరువన్దాది, మూన్ఱాంతిరువన్దాది యని వరుసగా పిలుస్తారు.

పొయిగై ఆళ్వారు చెప్పిన మొదటి పాశురము -

''వైయందగళి యావార్కడలే నెయ్యాగ వెయ్యకదిరోన్విళక్కాగ -

శెయ్య శుడరాగియూ నడిక్కేశూట్టిననే శొన్మాలై ఇడరానొంగవే యెన్ను.''

దీనికి తెలుగు అనువాదము. కందపద్యములో శ్రీమహాభక్త విజయములో ఇట్లా రమ్యముగ చెప్పబడింది.

కం॥ ధారుణి ప్రమిదగ పారా

వారము ఘృతపూరముగను వన జాతహితుం

డారోపిత దీపముగా,

నారతినిడి సూక్తిమాల హరికర్పింతున్''

ఓం నమోనారాయణాయ! ఏమద్భుతము. భూమి ప్రమిద అయింది. కడలి (సముద్రము) తైలమయింది. ఉదయిస్తున్న సూర్యుడు నీకు వత్తి అయినాడు. సూర్యోదయము ప్రపంచాన్నంతటికి సుకాన్ని ప్రకాశాన్నిస్తున్నది. ఓ నారాయణ నీవు ద్వాదశాదిత్యులలో సూర్య

డవు. ఓ విష్ణు! సర్వాంతర్యామి! ఓం నమోనారాయణాయ! సంపూర్ణశరణగతితో నీకు వందన మర్పిస్తున్నాను.

పూదత్తళ్వారు ప్రబంధమున మొదటిపాశురము -

"అన్బేత గళియా ఆర్వమే నెయ్యాగ ఇన్బురు గుశింద్రై ఇదుతిరిమానంబురుగి

ఞా నచ్చుడ ర్విళక్కేత్తినేన్ నారనార్కు జఞానత్తమి పురుందినాన్ "

శ్రీమహాభక్త విజయంలో దీనికి చక్కని తెలుగు అనువాదముంది.

కం॥ మనమును ప్రమిదగ భక్తిని

ననువగు నెయిగాగ ప్రేమనధి కోజ్జులమై

తనరెడు చిత్తము వర్తిగ

ఘన దీపము నెత్తి తిపుడు కమలాక్షునకున్.

ఓ స్వామి! పరమాత్మ అధికమైన ప్రేమతో వెన్నగా నా హృదయమును కరిగించితివి. నా మనస్సే ప్రమిద అయింది. నాలో వివేక జ్ఞానముల వెలిగించావు. నా అంతరాత్మను ప్రకాశ వంతముగ చేశావు. ఓం నమోనారాయణాయ! సంపూర్ణ శరణాగతితో నీకు వందనము లర్పిం చుచున్నాను.

పేయ్ఆళ్వారు ప్రబంధమున మొదటి పాశురము -

"తిరుక్కండేన్ పొన్మేని కండేన్తిగ మమరుక్కవణి నరము కండేన్

శెరుక్కిళరుం పొన్నాకండేన్. ఎన్నావణ్ణన్నావిన్ను."

దీనికి తెనుగు అనువాదము:

కం॥ కంటిని నురముగ లక్ష్మిని

గంటిని కనకంబుమేను కమలాప్తురుచిన్

గంటిని కరయుగమును నే

గంటిని చక్రాబ్జములను గమలాక్షైనెడన్.

ఓ కమలాక్షా! నీ ఉరమున లక్ష్మిని చూస్తున్నాను. నీ స్వర్ణమయ శరీరమును చూస్తు న్నాను. నీ కరయుగమును చక్రాబ్జములను చూస్తున్నాను!

" ఓ పురుషోత్తమ! నిన్నును నీ సత్యాన్ని గుర్తెరుగుతున్నాను. నా జీవితము సఫలీకృత మైంది. ఓం నమోనారాయణాయ"

ఈ ముగ్గురు దేవదేవుని స్తుతించగా - నాల్గవవారు - అనంతమైన ఆనందంతో బిగ్గరగా "అహో నా కోరిక ఫలించింది. నేను అదృష్టవంతుణ్ణి. నేను అనుగ్రహింపబడ్డాను. నేను కను గొన్నాను" అని పల్కాడు. ముగ్గురు అతని దెసతిరిగి - 'ఏమిటి మీరు కనుగొన్నది? మాకు దయచేసి చెప్పండి' అని అడిగారు.

'సోదరులారా నేను కనుగొన్నది - మీ ముగ్గురును, ఆళ్వారులని. మీరు పొయిగై ఆళ్వా రులరు. విష్ణువు పాంచజన్య అంశమున జన్మించారు. మీరు పూదత్తాళ్వారులరు. మీరు విష్ణువు కౌమోదకి అంశమున జన్మించారు.' ఓ సోదరా! మీరు పేయ్‌ఆళ్వారులరు. మీరు శ్రీమహా విష్ణువు నందకాంశమున జన్మించారు. అంటూ ఆనందము ముప్పిరిగొనగా నృత్యం చేయడం ప్రారంభించాడు. త మాటలు వినగానే ఆ ముప్వురూ - మీరు తిరుమలీశాయి ఆళ్వారులరు. మీరు శ్రీమహావిష్ణువు సుదర్శనాంశమున జన్మించినవారలు అన్నారు. మీ ముగ్గురి గురించి వెదుకుతున్నాను అని ప్రతి ఒకరు పలకరించుకున్నారు.

నల్గురు ఆళ్వార్లు తలెత్తి ఓం నమోనారాయణాయ, ఓ జగన్నాయకా! మీ పితృ వాత్స ల్యము అమోఘము. మా నలుగురిని కలుపుటకు ఈ పెను తుఫాను సృష్టించారు. ఈ పవిత్ర మైన తిరుక్కోయిలూరులో మమ్ముల్ని కలిపారు అని వందనాలర్పించారు. (తిరుక్కోయిలూరు తమిళనాడులో చెంగల్పట్టు జిల్లాలో వుంది.)

ఈ ముగ్గురు ఆళ్వార్లు (నాల్గవ వారి గూర్చి వివరంగా తర్వాత చెప్పబడింది) అన్ని ప్రదే శాల్లో సంచరిస్తూ బహుకాలము జీవించారు. అన్నిచోట్ల భగవంతుని అనంత కల్యాన గుణాన్ని, అనంత కళ్యాణ విభూతులను సర్వాంతర్యామి గూర్చి చక్కగా వీనులవిందుగా పాడి జనులను రంజింపజేశారు. ఎల్లప్పుడు భక్తితో తన్మయత్వంలో పరమానందతో విష్ణు సంశ్లేష భావంలో వుండేవారు. ముగ్గురు మహా పవిత్రములైన ప్రబంధాలను ఒక్కొక్కరు ఒక ప్రబంధముగ వైజ యంతగళి, అన్బేతగళి, తిరుకన్నేను ప్రబంధాలను సృజించారు.విశ్వము యొక్క యధార్థము,

సృష్టి, స్థితులను గూర్చి వివరంగ వర్ణించారు. మానవుల ఆధ్మాత్మిక, నైతికాభ్యుదయముల కొఱకు తమ సమయమును వెచ్చించారు.

పొయిగైఆళ్వారు నిత్యతనియ:-

శ్లో॥ కాంచ్యాం సరసి హేమాబ్జే జాతం కాసార యోగినం

కలయే యశ్రియః పత్యూరవిం దీపమకల్పయత్

తిరునక్షత్రపుతనియ:

తులాయాం శ్రవణేజాతం కాంచ్యాం కాంచన వారిజాల్

ద్వాపరే పాంచజన్యాంశం సరోయోగిన మాశ్రయే.

పూదత్తాళ్వారు నిత్యతనియ: -

శ్లో॥ మలాపుర వరాధీశం మాధవీకుసుమోద్భవం

భూతం నమామి యోవిష్ణో ర్ఞాన దీపమకల్పయత్

తిరునక్షత్రపుతనియ:-

తులా ధనిష్ఠాసంభూతం భూతం కల్లోలమానినః

తీరే ఫుల్లోత్పలే మల్లాపుర్యా మీడే గదాంశజమ్.

పేఆళ్వారు నిత్యతనియ:-

శ్లో॥ తులా శతభిషగ్జాతం । మయూరపులికైరవాత్

మహాత్రమ్ మహదాఖ్యాతం । వన్దే నందకాంశమ్ ॥

తిరునక్షత్రతనియ :-

దృష్ట్వా తుష్టావయోవిష్ణుం । రమయామయిలాధిపం

కూపేరక్తోత్పలేజాతం । మహదాహ్వాయమాశ్రయే.

✿✿✿✿✿

పెరియాళ్వారు (విష్ణుచిత్తుడు, భట్టనాథుడు)

వేట చెన్నై రాష్ట్రములో (తమిళనాడు) వున్న దివ్యదేశములలో ప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీవిల్లి పుత్తూరు (ధన్వినవ్యపురము) తో గరుత్మంతుని అంశమున పెరి ఆళ్వారు జనన మందినట్లు చెబుతారు. ఈ ఊరిలో వేంచేసి యున్న అర్చావతారస్వామి శ్రీవటపత్రశాయి. ఆలయపరిచార కుడయిన ముకుందాచార్యులు పెరిఆళ్వారు తండ్రిగారు. తల్లిపేరు పద్మ. నడినెత్తిన జుట్టు నుంచుకొను పురశ్చూడు వైష్ణవ శాఖకు చెందినవారు. బాలసారెనాడు ఈయనకు విష్ణుచిత్తుడు అని పేరుపెట్టారు. ఏడవ ఏట ఉపనయనానంతరము వేదాది విద్యలు నేర్పారే కాని ఈయ నకు విద్యావిశేషము అబ్బలేదు. కాని చిన్నతనము నుండియు విష్ణుచిత్తుడు వటపత్రశాయి యందు గాఢాను రాగముతో అమితమైన భక్తితో సేవలొనరించేవాడు.విద్య అబ్బలేదు గాని, అష్టాక్షరీమంత్రమును (ఓంనమోనారాయణాయ) తన మనస్సుతో నిరంతరము మననము చేసేవాడు. తానే భగవద్భక్తిలాగ కనుపించేవాడు.

ఒకరోజున వటపత్రశాయికి అలంకరింపబడిన తోమాలలను చూచి తన్మయుడై విష్ణు చిత్తుడు ఈతోమాలలు ఎంతపుణ్యము చేసికొన్నవో, ఈ మాలలు కట్టియిచ్చిన వారు ఎంత ధన్యులో యని తలచుచుండగా పూర్వము శ్రీకృష్ణునికి పూలమాలలిచ్చి ధన్యులైనవారిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని, స్వామికి పుష్పకైంకర్యముగూడ, గొప్ప సేవయని తలచి, పెద్దపూదోటను పెంచి, తానే ఆ పూలను కోసి మాలలను చిత్ర విచిత్రముగ గట్టి వటపత్రశాయికి సమర్పించుట మొద లిడినాడు.

ఈ పుష్పమాలా కైంకర్యము నిష్టగా జరుగుచున్న కొంతకాలమునకు, మధుర నేలు చున్న పాండ్యరాజు తన పరిపాలన గూర్చి ప్రజలు ఏమనుకొనుచున్నారో తెలిసికొన దలచి, మారువేషముతాల్చి రాత్రిన తిరుగుచుండగా, ఒక ఇంటి అరుగు మీద నిద్రించుచున్న ఒక బ్రాహ్మణుని చూచాడు. అతనిని లేపి ఇచట ఏల ఒంటరిగా పరుండిరి ? అని ప్రశ్నించాడు. అతడు నేను పరదేశిని. కాశీకి పోయి గంగాస్నానము చేసి, విశ్వేశ్వరుని సేవించి రామేశ్వరము నకు పోయి సేతుస్నానము గూడ చేయ తలపుతో వెళ్లుచూ ఈ సాయంత్రము ఈ గ్రామమును చేరుకొంటిని చీకటి పడినందున ఇచటి అరుగుమీద ఈ చీకటిన విశ్రమించుచున్నాను అని

బదులు చెప్పినాడు. అనేక ప్రదేశములు చూచుచు వచ్చినందున మీరు జ్ఞానము పొందిన వార గుదురు. మీకు తెలిసిన విషయములలో సారమైన ఒక విషయము తనకు చెప్పవలసినదిగా రాజు బ్రాహ్మణుని అర్థించాడు. ఆగంతకునికి తనను ప్రశ్నించినది రాజుగారని తెలియనప్పటి కిని, ఎవరో పరమార్థమును తెలిసికొనవచ్చిన జిజ్ఞాసువులనితలచి రాజుగారితో ఆగంతకుడు -

"వర్షార్థ మష్టా ప్రయతేత మాసాన్ విశార్థ మర్థం దివసంయతేత వార్థక్య హేతోర్వ యసా నవేన పరత్రహేతో రిహజన్మనాచ" యను శ్లోకము చెప్పాడు.

తాత్పర్యము : వర్షాకాలమునకై కావలసినది మిగిలిన 8 నెలలో జాగ్రత్త పడవలెను. రాత్రికి కావలసిన వాటికి పగలేజాగ్రత పడవలెను. వార్ధక్యమున సుఖపడుటకై చిన్నవయసు ననే జాగ్రత్త పడవలెను. అట్లే పరలోకమున సుఖించుటకు ఈ లోకమందే జాగ్రత్త పడవలెను.

రాజుగారికి వెంటనే జ్ఞానోదయమైంది. తన ఆయుష్షు తీరిపోవుచున్నది. ఇంతవరకును పరము తలచనైతిని. దాని కొరకు తగిన ధర్మములాచరింప లేదు. అని గుర్తెరిగాడు. ఆ అగం తునికి నమస్కరించి, సెలవడిగి, మధుర లోని తన నివాసమున కేతెంచి తన పురోహితుడైన సంపత్పూర్ణులను (శెల్వనంచి) పిలిచి "త్రిమూర్తులలో ఎవరు పరమో, ఎవరిని ధ్యానించిన, సేవించిన మోక్షము కరతలామకము అగునో నిశ్చయించుకొనుటకు తగిన ఉపాయమును చెప్పుమని అడిగెను. కొలువున ఒక స్తంభమునిల్పి దాని కొనన సువర్ణముల సంచిని గట్టించి వ్రేలాడదీసి ఏమతస్తుడైనను పరతత్త్వ మిదియని సిద్ధాంతముచేసి ఒప్పించువారు ఈ శుల్క మును స్వీకరింపనగును" అని ప్రకటనచేసి ఆ సిద్ధాంతీకరింపబడిన పరతత్త్వమును ఆచరించి తరింపుడు అని ఉద్భోదించెను.

రాజును అదివిని సంతోషించి అటులనే ప్రకటన గావింపజేసెను. ఆ ప్రకటనను విని బౌద్ధులు, జైనులు, సాంఖ్యులు వీటిలో సిద్ధాంత వేత్తలు తమ తమ వాదనలు వినిపించుటకు ముందుకు వచ్చిరి.

ఈ సమయంలో శ్రీవిల్లి పుత్తూరులో వటపత్రశాయి అయిన శ్రీమహావిష్ణువు తనకు నిత్యము మాలాకైంకర్యముచేయు విష్ణుచిత్తునకు కలలో కన్పించి మధుర నేలు వల్లభదేవుడు పరతత్త్వము నిర్ణయము చేయగోరి సభ నేర్పాటుచేసినాడు. నిర్ణయ స్థాపనకు సువర్ణముల

శుల్కము గూడ వ్రేలాడ దీయించినాడు. నీవు ఈ వేకువన లేచి మధురలోని ఆ సభకు వెళ్లి ఇతర సిద్ధాంతముల నెల్ల ఖండించి మన విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును స్థాపించి రమ్ము అని ఆజ్ఞాపించాడు.

దానికి విష్ణుచిత్తుని ఒళ్లు గగుర్పొడిచింది. శరీరము పులకరించింది. గగుర్పాటుతో స్వామినుద్దేశించి ఈవిధంగా అన్నాడు.

పుట్టినదాది చదువెరుగను. జ్ఞానమందు అంధుడను. ఈ పూలతోటను త్రవ్వుచూ, పెంచుతూ నా చేతులకు పనిని కల్పించాను. అంతేకాని విద్యనెరుగను పండితులతో వాదింప మని నన్ను పంపితే అచ్చట నాకు వచ్చు అపజయము మీది అవదా ? నేనెక్కడ ? పండితుల తో వాదమెక్కడ ? విజ్ఞాన వంతులగు ఇతర భక్తులను పంపకూడదా అని విన్నపాలు చేశాడు.

(విజయనగరసామ్రాజ్యమును పాలించిన శ్రీకృష్ణదేవరాయలు - శ్రీకాకుళాంధ్ర మహా విష్ణువు కోరికపై ఈ చరిత్ర ఆముక్త మాల్యదగ తెనుగున ఒక మహాకావ్యముగ విరచించాడు. అందులో విష్ణుచిత్తుడు స్వామి నుద్దేశించి పద్యములలో చెప్పినది ఈ లాగున్నది.

శ్లో॥ స్వామీ, నన్ను నితః పురాపటిత శాస్త్ర గ్రంథ జాత్యంధునా
రామక్ష్మా ఖనన క్రియా ఖరఖనిత్ర గ్రాహితో ద్యుత్కిణ
స్తోమాస్నిగ్ధ కరున్ భవద్భవనదాసున్ వాదిగాబంపుచో
భూమీ భృత్సభనోటమైన నయశంబున్ మీకు రావేహరీ.

మ. గృహసమ్మార్జనమో జలాహరణమో శృంగార పల్యంకివా
వహనంచో వనమాలికా కరణమో వాల్లభ్యలభ్య ధ్వజ
గ్రహణంతో వ్యజనాత పత్రధ ృతియో ప్రాగ్దీపికారోపమో
నృహరీ వాదములేల వేరె యితరుల్ నీ లీలకుం చాత్రమున్.

వటపత్రశాయి అతని విన్నపమునకు, భక్తికి సంతసించి "విష్ణుచిత్తా ! నీకు కించిత్తు గూడ భయమువలదు. నీవు సభకు పొమ్ము. నేను నీ జిహ్వాగ్రమున నుండి - నీకు సకలశాస్త్ర జ్ఞానమును, వక్త ృత్వశక్తిని యుక్తిని, పాటవమును కలిగించెద. నీవు ప్రతివాదుల నందఱను

జయింపుము. ఆ శుల్కముమూట తెగి నీ ముందరపడును. ఆ రాజు నీదు మాటలు శిరోధార్య మొనర్చును. విజయుడవై తిరిగి రమ్ము అని విష్ణుచిత్తుని ఉత్సాహితుని చేశాడు.

విష్ణుచిత్తుడు ధన్యుడుగా తలచి, భగవంతుని ఆజ్ఞను శిరసావహించి మధుర వల్లభు డైన వల్లభదేవుని సభాస్థానమున ప్రవేశించాడు. రాజు విష్ణుచిత్తుని సాదరముగా నెదుర్కొని, అర్ఘ్య పాద్యములతో సత్కరించి సముచితాసనంబున విష్ణుచిత్తుని ఆసీనుని గావించాడు. విష్ణు చిత్తుడు అంతట ప్రతివాదులనెదిరించి భగవంతునిచే అనుగ్రహింపబడిన ప్రజ్ఞా విశేషమున క్రమక్రమముగా అన్ని మతములవారి వాదనలను ఖండించి, వారి మతముల యందున్న అసంగతములను, వారిచేతనే ఒప్పించి శ్రీమన్నారాయణుడే పరుడు, ఆయనయే మోక్షప్రదాత, ఉపాసింపదగినవాడు, సకల శాస్త్రములు వేదమునందునిమిడియున్నవి. అట్టి వేదము అష్టాక్షరీ మహామంత్రము నందిమిడి యున్నది. అష్టాక్షరి ప్రణవమునందిమిడి యున్నది. ఆ ప్రణవము అకారమిందిమిడి యున్నది. అట్టి అకార శబ్దవాచ్యుడు శ్రీమన్నారాయణుడే. అతడే సృష్టి , స్థితిలయములకు కారకుడు. అతడే సర్వ వ్యాపకత్వ శాసకత్వములు కలవాడు. సకల కల్యాణ గుణ పూర్ణుడు. అతడే సకలారాధ్యుడు అనుసర్వవేదాంత తాత్పర్యమును విష్ణుచిత్తుడు ఉపన్యసించాడు అని నిరూపించాడు. సభికులు జేజే నాదములను నినదించారు. విద్యా శుల్కముమూట తెగి విష్ణు చిత్తుని ముంగిటపడినది. ప్రతివాదులందరూ విస్మయమునకు లోనైరి. మధుర రాజు వల్లభదేవుడు విష్ణుచిత్తుని సామర్థ్యమునకు, మహిమా వైశిష్ట్యమునకు ముగ్ధుడై, అపరిమితానందమునొంది, ఆళ్వారును ఏనుగు మీద నెక్కించి మధురానగర వీధు లలో నూరేగించి, పెద్ద ఉత్సవ మొనరించి, ప్రజలను వైష్ణవోన్ముఖులుగ చేసెను.

తమ పుత్రుడు గొప్ప విజయము గాంచి ఉత్సవముతో ఏనుగు నెక్కివచ్చు చున్నాడని సంతోషముతో నెదురేగు తల్లిదండ్రులవలె, శ్రీమహావిష్ణువుగూడ శ్రీమహాలక్ష్మీదేవితో గరుడ వాహనారూఢుడయి, ఆళ్వారునకు దర్శన మిచ్చారు. శ్రీమహావిష్ణువు స్వరూపము అతి మనోహ రము, దివ్యస్వరూపము మనోభిరంజితముగా నున్నది. దివ్యాభరణములను ధరించినవాడు. శ్రీవత్స, కౌస్తుభ, వనమాలా విరాజితుడు. చతుర్భుజుడు. దివ్యాస్త్రపుష్పితుడు. ఆయన వక్షః స్థలమున శ్రీమహాలక్ష్మి. తన దివ్యమంగళ విగ్రహముతో. సాక్షాత్తుకన్నులపంటగానున్నాడు.

సర్వ రక్షకుడు జగద్రక్షకుడు, మనలనందరిని రక్షించునది ఆయనయే అని ఈ దివ్యమంగళ స్వరూపమునకు ఎక్కడ దిష్టి తగులుతుందోనని భయమొంది తానెక్కిన ఏనుగుపై వ్రేలాడదీసిన గంటలను తాళములుగా చేకొని

పల్లాండు పల్లాండు పల్లాయి రత్తాండు పలకోడి మారాయికం మల్లాండ తిండోళ్ మణి వణ్ణా వున్ సేవడి శెవ్వితిరుక్కాప్పు అని మొదలుపెట్టి పెరి యాళ్వార్లు తిరుప్పల్లాండు 12 పాశురములచేత మంగళాశాసనము చేసి అందరి దృష్టిని మరలించాడు.

రాజు, పురోహితుడు శెల్వనంబి, పెరియాళ్వార్లు మూలాన్ని తమకు శ్రీమహావిష్ణువు సేవ లభించిందని మురిసిపోయారు.

లోకులెల్లరును తమతమ క్షేమములకై భగవంతుని ఆశ్రయించెదరు. కాని విష్ణుచిత్తుడు భగవంతుని క్షేమమును కోరినాడు. అందుకని విష్ణుచిత్తునికి పెరియాళ్వారు అని పేరు వచ్చింది.

పాండ్య రాజ్యసభలో అందఱకు తృప్తిగా పరతత్త్వ నిర్ణయము చేసి మమ్ములను ఆనందింపజేసితివని విష్ణువు విష్ణుచిత్తునకు పట్టర్‌పిరాను (భట్టనాథుడు) అను బిరుదమును ఇచ్చాడు.

విష్ణుచిత్తుడు తానుగెల్చుకొనిన శుల్కమును వటపత్రశాయికి సమర్పించాడు.

వారికి మాలాకైంకర్యములు చేయుచు దివ్యప్రబంధములు వేదాంత ప్రతిపాదనలు చేయునవి రచించి జీవ, జనుల నుద్ధరింపజేయుచు, అంత్యమున విష్ణుచిత్తుడు విష్ణుసన్నిధిని జేరాడు.

మాలాకైంకర్యముచే కృష్ణభక్తి కలవాడై కృష్ణలీలలను అనుభవించి పెరి ఆళ్వారు 472 పాశురములతో పెరియాళ్వారు తిరుమళి ప్రబంధమును భక్తులకిచ్చాడు.

ఆయన జీవితము తన తనయ గోదాదేవితో వెళ్లబుచ్చినది, శ్రీరంగనాథుని అల్లునిగా జేసికొనినది గోదాదేవి జీవిత విశేషములలో చూద్దాము.

ఆండాళ్ (గోదాదేవి)

ఆండాళ్ తల్లి అపర జానకీ మాతను గుర్తుకు తెస్తుంది. జనక మహారాజు యజ్ఞ శాల నిమిత్తము భూమిని దున్నుచుండగా దొరికినది సీత. ఆండాళ్ తల్లి గూడ తులసి వనము నిమిత్తమై భూమిని విష్ణుచిత్తుడు దున్నుచుండగా ఆ భూమిలో దొరికినది. ఇద్దరూ అయోనిజలే. సీతలేని రామాలయముండదు. గోదాదేవిలేని వైష్ణవాలయముండదు. సీత శ్రీరాముని (శ్రీమహావిష్ణువు) వివాహమాడింది. అట్లే ఆండాళ్ శ్రీరంగనాథుని (శ్రీమహావిష్ణువుని) వివాహమాడింది.

తమిళనాడులో శ్రీవిల్లి పుత్తూరులో నిరంతరము వటపత్రశాయికి మాలా కైంకర్యము చేయు శ్రీవిష్ణుచిత్తుడు (పెరియాళ్వారు) తులసి వనమునకై భూమిని దున్ను చుండగా ఆండాళ్ శిశువు భూమిలో కన్పడింది. ఆ పసికూనను చూచి పరమ సంతోషముతో విష్ణుచిత్తుడు ఆమెను ఇంటికి తీసికొని వెళ్లి పెంచమని భార్యకిచ్చాడు. ఆమె పసిబిడ్డకు గోదాదేవి అని నామకరణం చేసింది. (గోదా - భూమి గోదాదేవి - భూమిలో ఉద్భవించినది)

ఆ పసిపిల్ల దిన దిన ప్రవర్ధమానమగుచు అందరిని సంతోష పెట్టుచుండెడిది. చిన్నప్పటినుంచి శ్రీమన్నారాయణుని మీద అమితమైన భక్తిని చూపెడుతూ, ఇంగిత జ్ఞానము వచ్చు సరికి శ్రీమన్నారాయణుని తప్ప మనుజుల నెవ్వరిని వరించబోనని తన నిశ్చయము తెల్పినది.

తండ్రి విష్ణుచిత్తుడు ప్రతిరోజు శ్రీవిల్లి పుత్తూరులోని వటపత్రశాయికి మాలాకైంకర్యము చేయుచుండుట చూచి గోదాదేవి పరవశించెడిది. తండ్రి కట్టిన మాలలు తండ్రికి తెలియకుండ తన కొప్పుపై ధరించి నూతిలో తన సౌందర్యమును చూచుకొనుచు తిరిగి ఆమాలలను యధాస్థానమున నుంచెడిది. ఒకనాడు తండ్రి ఇదిచూచాడు. అది తప్పని భావించాడు. నిర్మాల్యమైందని ఆనాడు వటపత్రశాయికి పూమాలలు సమర్పించలేదు. గోదాదేవిని సున్నితముగా మందలించినాడు. అమ్మా!స్వామికి నిర్ణయింపబడిన పూలదండ నీవు ముందర ధరించుట అపచారమమ్మా! అని చెప్పాడు. గోదాదేవి తన కొప్పులో ముడిచిన పూలదండలు సమర్పించకుండుటకు విష్ణుచిత్తుని కలలో వటపత్రశాయి అగుపడి కారణమడిగాడు. విష్ణుచిత్తుడు తన తనయ యొనరించిన చిన్ని అపరాధమును వివరించి అందుచే మీకు మాలలను సమర్పించలేకపోయితిని. క్రొత్తవి తయారుచేయుటకు సమయము లేకపోయింది అని విన్నవించుకొన్నాడు.

వటపత్రశాయి చిరునగవుతో విష్ణుచిత్తుని చూచి నీవు చింతించవలదు. సందేహించవలదు. గోదాదేవి తాను ముందు తాల్చిన మాలికయే మేము కోరదగినది. ఆమె కొప్పులో దాల్చని మాలికలు మాకు వద్దు. ఆమె విషయము నీకు తెలియదు. లక్ష్మీదేవియే ఈ లీలా విభూతియందు భూలోకమున గోదాదేవిగా అవతరించింది అని చెప్పాడు.

గోదాదేవి యుక్తవయస్సు నొందగానే గోపికలు కృష్ణుని యందు చూపిన అనురక్తి ఆమె యందు పొడసూపింది. గోపికలు తమకముతో శ్రీకృష్ణుని కొఱకు కాత్యాయన వ్రతమాచరించిరని వినగా ఆమెకు కూడ వటపత్రశాయియందు అటువంటి అనురక్తికలిగింది. కృష్ణుడున్న మధుర యమునలో జలక్రీడలాడుట ఇవన్నీ మనసులో వూహించుకొని ధనుర్మాసములో తోడి బాలికలతో స్నానముచేసి వటపత్రశాయి దేవళము కృష్ణుని గృహముగను, తోడి చెలులు గోపికలుగను, వటపత్రశాయిని కృష్ణునిగను, తాను ఒక గోపాంగనగా భావించి వటపత్రశాయికి ధూప, దీప, నైవేద్యములతో దినమునకొక్క పాశురమును ద్రావిడ భాషతో (తమిళభాషలో) వ్రాసి వటపత్రుని సన్నిధిని పాడుచు చెలులతో కాత్యాయనీ వ్రతము చేసింది. ఒక రోజున తన తండ్రిని 108 దివ్యతిరుపతలలోని మూర్తుల కళ్యాణగుణములను చెప్పవలసిందిగా కోరింది. పెరియాళ్వారు చక్కగా వివరించి చెప్పాడు.

ఆ వర్ణనలను వింటూంటే శ్రీరంగమున వేంచేసి యున్న శ్రీరంగనాయకుని మహాదైశ్వర్యవిభూతి సౌందర్యమునకు ముగ్ధురాలైంది. ఆయనను వివాహమాడ దలచింది. గోదాదేవికి శ్రీరంగనాథునికి వివాహమెట్లుజరుగుతుందని విష్ణుచిత్తుడు వ్యాకులపడ్డాడు. వటపత్రశాయికి మొఱపెట్టుకున్నాడు. వటపత్రశాయి నీకుమార్తెను శ్రీరంగనాథుని సన్నిధికి కొనిపొమ్ము అని ఆదేశించాడు. శ్రీరంగనాథుడు ఆరోజురాత్రి విష్ణుచిత్తుని కలలో కనిపించి నేను నీపుత్రికను వివాహమాడెదను. సిద్ధముగా నుండుము అని చెప్పాడు. మరుసటి దినమున శ్రీరంగనాథుని ఆజ్ఞమేరకు ఆయన భక్తులు, అర్చకులు మేళతాళములతో విష్ణుచిత్తుని వద్దకు వచ్చి గోదాదేవిని విష్ణుచిత్తుని శ్రీరంగనాథుని కోరికపై పల్లకిలో శ్రీరంగమునకు తీసికొని వెళ్లిరి.

ఆ దినమున స్వామి ఆజ్ఞచొప్పున శ్రీరంగనాథుని అర్చా విగ్రహమునకు గోదాదేవి నిచ్చి వివాహము చేసిరి. గోదాదేవి స్వామిని సేవించుట అందరూ చూచుచుండగా శ్రీరంగనాథుని

గర్భాలయములోనికి పోయి శ్రీరంగనాథునిలో లీనమై పోయింది.

శ్రీరంగనాథుడు విష్ణుచిత్తుని చూచి నీవు దిగులొందకు అని ఆయనకు గౌరవ పురస్సర ముగా తిరుప్పరి పట్టము, తోమాల, శ్రీశఠకోపము ఇచ్చి ఇతర సత్కారములొనర్చి పంపాడు.

గోదాదేవికి ఆండాళ్ (భక్తుల మేలుకొనునది) , చూడి కొడుత్తామ్మాళ్ (స్వామికి తాను ముడుచుకొని పూమాలలు ఇచ్చునది) అని పేర్లు వచ్చాయి.

గోదాదేవిని 12 మంది అళ్వార్లలో చేర్చినారు. ధనుర్మాసంలో ఆమె ప్రతిరోజూ రచించి పాడిన తిరుప్పావై పాశురములు జగద్ విఖ్యాతినంది అన్ని వైష్ణవ దేవాలయాలలోను ధనుర్మా సమందు ప్రతియేటా అత్యంతభక్తితో ప్రజలందరూ ముప్పది రోజులు పాశురములను పాడు చూ లోకోత్తరముగా సేవలు చేయుచున్నారు. ఆమె తిరుప్పావై (30 పాశురములు), నాచ్చి యారు తిరుమొళి (143 పాశురములు) జగద్ విఖ్యాతమై అందరిచేత నుతింపబడుచున్నది.

ఆండాళ్‌ని గూర్చి ముచ్చటైన విషయం తిరువాలుపాటి రాఘవయ్యగారు ముచ్చటిం చారు. ఒకరోజున విష్ణుచిత్తుడు గోదాదేవి వెనకాల శ్రీవిల్లిపుత్తూరు లోని శ్రీకృష్ణాలయమున ప్రవేశించారు. గోదాదేవి నిశ్చల చిత్తముతో శ్రీకృష్ణుని ధ్యానించింది. స్వామీ మీరు సర్వాంత ర్యాములు. 108 దివ్య తిరుపతులలోనూ మీరే వున్నారు. ఇచ్చట మీరు కృష్ణులు. శ్రీరంగ ములో శ్రీరంగ నాయకులు. మీరే శ్రీరంగనాథులయిన నన్ను మీ దేవేరిగా పరిణయమాడండి. మీకు 100 కప్పుల చక్కెరపొంగలిని, 100 కప్పుల వెన్నను సమర్పించుకొందును అని అన్నది.

శ్రీరామానుజులు వారు తన సంచారములో శ్రీవిల్లి పుత్తూరు శ్రీకృష్ణుని సందర్శించారు. కృష్ణునకు ఈ విధంగా విన్నవించారు. స్వామీ ! జగత్పితా! మా సోదరి ఆండాళ్ (గోదాదేవి) తన ను శ్రీరంగనాథుడు స్వీకరించిన మీకు 100 కప్పుల చక్కెర పొంగలిని 100 కప్పుల వెన్నను సమర్పించుకొందును అని చెప్పింది. ఆమె మ్రొక్కు తీరకుండ నుండగూడదు. నేను ఇప్పుడు మీకు ఆమె సోదరునిగా ఆమె మ్రొక్కును చెల్లించుచున్నానని 100 కప్పులు కాదు100 కుండ లు చక్కెర పొంగలిని, 100 కుండలు వెన్నను శ్రీవిల్లిపుత్తూరు వట పత్రశాయి శ్రీకృష్ణులకు సమర్పించి అందరి భక్తులకు ఆ ప్రసాదాన్ని పంచి పెట్టాడు. ఆదినమునుండి శ్రీరామానుజులు గోదాగ్రజులు గా ప్రసిద్ధి నొందారు.

అప్పటికీ, ఎప్పటికీ, ఇప్పటికీ అందరిని అలరారించుతున్న, భక్తిలో ముంచుతున్న గోదా దేవి తిరుప్పావై ధనుర్మాసంలో పాడిన 29వ రోజు, 30వ రోజున పాడిన పాశురాలను శ్రీముళ్ల పూడి వెంకట రమణగారి తెనుగు అనువాదంతో మీ ముచ్చటకిస్తున్నాము. తిరుప్పావై దివ్య ప్రబంధమే. 30 రోజులు పాడినవి మేలుపలుకుల మేలుకొలుపులు.

తిరుప్పావై 24 వ శ్రీముళ్లపూడి వేంకటరమణగారి రోజు పాశురము

ముచ్చటైన అనువాదము తెనుగున

శిత్తిం శిరుకాలేవన్దు ఉన్నై చ్చే విత్తుడన్	అడిగినట్టీ బొమ్మలన్నీ అమ్మకూడా ఇవ్వదూ
పొత్తామరై అడియేపొత్తుమ్ పొరుల్	అమ్మలందరి కమ్మనైనా నువ్వుకూడా
కేళాయే !	ఇవ్వకూ
పెత్తమ్ మే య్త్తు ఉణ్ణమ్ కులత్తిల్	అన్నమేదో పున్నెమేదో మాకన్నెలెవరికి
పిరన్దునీ	తెలియదూ
కుత్తేవల్ ఎంగళై, క్కొళ్ళానుల్ పోగాదు	అందువల్లా నిన్న కోరిన వరాలన్నీ వద్దని
	సిరిసంపదలు అక్కరలేదనీ
ఇత్తైప్పరై కొళ్వాన్ అన్నుగాణ్ గోవిన్దా	నోరుకోరిన నగానట్రా మనసుకోరలేదనీ
ఎత్తైక్కుమ్, ఏళేళు సిరవిక్కుమ్ ఉన్దన్నోడు	విన్నవిస్తూ వేరు వరములు కోరుతున్నామూ
ఉత్తోమే యావోమ్ ఉనక్కేనామ్ ఆట్చెయ్వోమ్	అవధారు అంతర్యామీ అవధారు మమ్మేలు
	స్వామీ ఇచ్చివేసినవరము కన్నా ఇవ్వనిది బహు
	రుచికరంకద
మత్తైనమ్ కావుంగళ్ మాత్తు పల్ ఓర్	తీరబోయేకోరికా ఆరబోయేహారతే కద
ఎంచావాయ్	ఎన్నటికి ఆరనిదీపమూ నీతోటి మాకు
	సఖ్యమూ అదేనిత్యం అదేసత్యం అదేశాశ్వతమ
	నశ్వరం మాపాలిస్నేహమా ! గోపాలకుల

దైవమా! వేణునాదోంకారమా ! ఆలమందల పాలతో పాలలోపల వెన్నలో వెన్నగాచిన నేతిలో నేతిని ప్రాశించు రుచులలో అన్నిటా వ్యాపించినీవు ఉన్నావనీ నీవే

ఉన్నావనీ నమ్ముతున్నాము. అందరికీ చెప్పుతున్నాము గోపాల! నీవుకూడా మా నమ్మకాలను వమ్మురాయకుమీ ఈ ఒక్కవరమునే ఇమ్ము సుమ్మా. ఇంకేమి అడిగినా ఇవ్వద్దు సుమ్మా.

ఏడేడు జన్మలకు మాకు కావలసింది
నీవెసుమ్మా నీప్రేమసుమ్మా నీపట్ల మాభక్తి
సుమ్మా.

తిరుప్పావై 30వ రోజు
పాశురము

వంగక్కడల్ కడైన్ద మాదవనై వేశవనై

తింగళ్ తిరుముగత్తుచ్చేయిళైయార్
శెన్ఱు, ఇఱైంజి,
అంగు అప్పఱై కొండ ఆత్తై , అణి పుదువై
ప్పైంగ మలత్తణ్ తెరియల్
పట్టర్ పిరాన్ కోదైశొన్న
శంగత్తమిళ్ మాలై ముప్పదుమ్ తప్పామే
ఇంగు ఇప్పరిశు ఉరైప్పార్ ఈరిరండు

మాల్ వరైత్తోళ్
శెంగణ్ తిరుముగత్తు చ్చెల్వత్తిరుమాలాల్
ఎంగుమ్ తిరువరుళ్ పెత్తు
ఇన్బురువర్ ఎంబావాయ్ !

శ్రీముళ్లపూడి వేంకటరమణగారి
ముచ్చటైన అనువాదము తెనుగున
కడలిలోని పడవలన్నీ అల్లనల్లన ఊగగా
శ్రీహరి పాలకడలిని చిలుక సాగెను
వేలు కవ్వముగా ఇది తెలిసి సిరితల్లి
దిగివచ్చె గోదగా హరిని వరియింప
గోరిన గోపకన్నెలచేర బిలిచి వారిచేతా
ధనుర్మాసపు నోము పట్టించి మూడు
పదులా పాశురమ్ములు భక్తిపాడించి
తెలవారు ఝామున యమునలో చలి
జలకమాడించే అష్టపత్నుల స్వామి
నొకవణకు వణికించీ పూజలూ ఉద్యా
పనల
పిమ్మట వారు తరియించా ఆముక్త
మాల్యదగానూ తానూ రంగనాథుని
చేరెనూ ఈ చమత్కారము చదివి పాడీ
పాడించువారున్నూ ధన్యులై ఆనంద

లోకాలందుకోగలరు.

శ్రీరస్తు శుభమస్తు కళ్యాణమస్తు

(అందరూ ఎమెస్కో తిరుప్పావై దివ్యప్రబంధం మేలుపలుకుల మేలుకొలుపులు ముళ్లపూడి వెంకటరమణ రచన బొమ్మలు బాపు - ఎమెస్కో ప్రచురణ కొని చదువ వలసిన అందమైన ముచ్చటైన పుస్తకం.గోదాదేవి భక్తి,అనురక్తి మనలో నిండార నింపెడి అద్భుతమైన పుస్తకమిది)

*****

తిరుమళ్ళై యాళ్వారు (భక్తిసారులు)

తిరుమళ్ళై యాళ్వారు చరిత్ర బాలకృష్ణుని కథను కొంచెం పోలివుంది. ఒకచో పుట్టి వేరొకచో పెరిగారు.

తొణ్డమండలమున, కంచికి తూర్పు దిక్కున తిరుమళ్ళై యను పుణ్యక్షేత్రముంది. ఒది కంచికి, మహాబలిపురమునకు చెన్నైలోని మైలాపూరుకు సమాన దూరంలో వుంది. దానిని మహీసారక్షేత్రమని, విదేహభవన క్షేత్రమని పేర్లతో పిలుస్తారు. ఈ క్షేత్రములో శ్రీమంగవల్లీ తాయారు జగన్నాథస్వాములు వేంచేసి యున్నారు.

అత్రి, భృగువు, వశిష్టుడు, భార్గవుడు, అంగీరసుడు తాము తపస్సుచేసికొను స్థలమును చెప్పమని బ్రహ్మను కోరిరి. బ్రహ్మ విశ్వ కర్మతో ఒక త్రాసును నిర్మింపచేసి భూమండలమును ఒకవైపున,తిరుమఴై పుణ్యక్షేత్రము ఒకవైపున నుంచి తూచగా అది తిరుమళ్ళై దెసకు మ్రొగ్గింది. అంత పుణ్యక్షేత్రమగుటచే తిరుమళ్ళైకి మహీసార క్షేత్రమని పేరువచ్చింది.

ఈ దివ్యక్షేత్రములో భార్గవ మహర్షి దీర్ఘ సత్రయాగము చేస్తుండగా భార్గవ మహర్షి పత్ని గర్భము ధరించింది. నెలలు నిండగా, ద్వాపరాంతమున విభవనామసంవత్సరము పుష్య మాసము, కృష్ణపక్షము, దశమి, గురువారంనాడు భార్గవపత్ని నదియందు స్నానమాచరించి, ఒడ్డెక్కి వచ్చుచుండగా పులి అరపుతో, ఆమెకు గర్భస్రావమైంది. ఆమె ఒక మాంసపుముద్దను కన్నది. భార్గవుడు, అతని భార్య తెలియక, బాధతో ఆమాంసపుముద్దను ఒక పేముతుప్పలో నుంచారు. ఆ క్షేత్రదేవతలు శ్రీమంగవల్లితాయారు (శ్రీమహాలక్ష్మి) ఆదెసపోవుచూ ఆమాంసపు ముద్దను చూచి సజీవమైన, చక్కని, బాలునిగా దానికి రూపము అనుగ్రహించింది. జగన్నాథ స్వామి తన కరుణాదృక్కులతో ఆ శిశువునకు ఆకలిదప్పికలు లేనట్లు అనుగ్రహించాడు. ఆ శిశువు అప్రాకృత దివ్య మంగళ స్వరూపులు శ్రీమహాలక్ష్మీ, శ్రీమన్నారాయణులజూచి, వారు వెడలగా, వారి యందు విరహము సహింపలేక రోదన మారంభించింది.

తిరువాళన్ (ఖడ్గుడు) అను బెత్తపు పని చేయువాడు బెత్తములు కోయుటకు ఆతుప్ప వద్దకు వచ్చి సూర్యకాంతిలో ప్రకాశించుచూ, రోదిస్తున్న ఆ శిశువును చూచి, పిల్లలు లేని

తనకు భగవంతుడు ఈ శిశువును అనుగ్రహించాడని ఆ శిశువును తీసికొని పోయి భార్య కిచ్చాడు. ఆమె పిల్లలులేని తనకి ఇది మహద్భాగ్యముగా భావించి, ఆ పిల్లవానిని పెంచుట మొదలుపెట్టింది. తన స్తన్యములో పాలుపడినను, ఆ బాలుడు విష్ణుమూర్తి వరమున ఆకలి దప్పికలు లేకయుండి స్తన్యమును గ్రోలలేదు. బాలుడు చక్కగా వారి ఇంట పెరుగుచుండెను.

ఒకరోజున ఆ గ్రామవాసియే సంతతిలేనివాడు, నాల్గవజాతి యందు జనించిన వాడు అయిన ఒక వృద్ధుడు ఈ బాలుని వార్తవిని, తన భార్యతో, కాచిన పాలుతీసికొని, తిరువాళన్ ఇంటికి వచ్చాడు. అపురూప సౌందర్యముతోనున్న ఆ బాలుని చూచి ఆశ్చర్యమంది, శిశువును తానుతెచ్చిన పాలను ఆరగించమని కోరాడు. బాలుడు ఆ పాలను ముట్టలేదు. ఈ వృద్ధుడు తాను తెచ్చిన పాలను ఆరగించమని పదే పదే అడిగాడు. చివఱకు ఆ బాలుడు అంగీకరించాడు. అది మొదలు అనుదినము వారు పాలు తెచ్చియిచ్చుచుండెడివారు. వృద్ధ దంపతుల సేవకు కరిగి, ఒకనాడు బాలుడు ఆ దంపతులను తానుత్రాగగామిగిలినవాటిని ఈ రోజున మీరు పుచ్చుకొనుడు మీకొక మంచి పుత్రుడు పుట్టును అని చెప్పాడు.

వారు అటులనే ఆపాలను త్రావగా దంపతులిద్దరు నవయవ్వన వంతులైరి. తిరువాళన్ పత్ని గర్భము ధరించి పదినెలలు అనంతరము మహావిజ్ఞుడైన ఒక కుమారుని కన్నది. ఆ దంపతులు ఆబాలునకు కణి కృష్ణుడని నామకరణము చేశారు. అతనికి సకలవిద్యలు అలవడినవి.

శిశువుగ వుండగనే భగవంతుని విరహము సహింపలేక రోదించిన భక్తిసారుడు పెరుగుచున్నకొలది నిరంతర భగవధ్యాన తత్పరుడయ్యాడు. సకలవిద్యలు అలవడినవి. ధర్మశాస్త్రానన్నిటిని అధ్యయనంచేసినట్లు తెలుస్తోంది. అన్నింటిలోను సారవంతమైనది యేది నిర్ణయించేయాలని, ఒక్కొక్క దానిని విశదంగా అవగాహన చేసికొన ప్రయత్నించారు. అసారమో, అల్పసారమో, సారమో, సారతరమో పరిశీలన చేశారు. నిరంతరం అన్వేషణ జరిపారు. శివవాక్యర్ అనే శివభక్తుడుగా ప్రసిద్ధినంది స్తోత్రాలను, ప్రబంధాలను రుద్రుని పరంగా రచించారు.

మనం ముందు చెప్పుకున్న పేయాళ్వార్లు వీరిని మంచి మార్గంలో పెట్టాలని, జ్ఞానోపదేశం చేయాలని సంకల్పంతో చెట్లవేళ్లుపైకి, కొమ్మలు క్రిందుగా భూమిలో పెట్టి, ఒక కుండకు చిల్లు పెట్టి దానితో నీళ్ల తెచ్చి ఆకులకు పోయటం మొదలుపెట్టాడు. భక్తిసారులు అదిచూచి

పేయాళ్వార్లను పిచ్చిపట్టిందా అని అడిగాడు. పేయాళ్వార్లు పిచ్చి మీకా ? నాకా ? అని ప్రశ్నించారు. భక్తిసారులు మీకే. తలక్రిందులుగా చెట్టుపెడితే అది బదుకుతుందా, చిగురుస్తుందా అని అడిగాడు. మూలానికి నీరుపోస్తేనేగాని మొక్క పెరుగుతుంది కాని ఆకులకు పోస్తే మొక్క పెరుగుతుందా ? అని పేయాళ్వార్లను అడిగాడు. అప్పుడు పేయాళ్వార్లు మీరు చెప్పినది ఒప్పుకుంటాను. దేనికేనా మూలమేగదా ? మనం చూడవలసింది, అని ప్రశ్నించాడు. అవును అన్నారు భక్తిసారులు. అటులయిన తత్త్వవిషయంలో గూడ మూల తత్త్వాన్నే గదా మనం చూడవలసింది అయితే అన్ని తత్వాలకు ఆధారమైన మూలతత్త్వమేది?దానికి ప్రమాణమేమి? అని పేయాళ్వార్లు భక్తిసారుల నడిగారు. ఏమిటో మీరే చెప్పండి అన్నారు భక్తిసారులు. అన్నింటికి పరము ప్రమాణం వేదాలు. వాటిచేత ప్రతి పాదింపబడే శ్రియః పతే మూలతత్త్వము. అందుకని మనం జపాసించదగినది శ్రీమన్నారాయణుని తప్ప ఇతరదైవంని కాదు అన్నారు. దీనికి పేయాళ్వార్లు సమ్మతించారు.

శిశువుగ నుండగనే భగవంతుని విరహము సహించలేక రోదించిన భక్తిసారుడు నిరంతర భగవధ్యాన తత్పరుడయ్యాడు. భార్గవ మహర్షి పుత్రుడు, ఋషి పుత్రుడు అయినందున యమనియమాది అష్టాంగ యోగము నందు ఆసక్తి గలవాడైనాడు. పేయాళ్వార్ల సత్సంగముతో ఇప్పుడు ధ్యేయవస్తువు శ్రీమన్నారాయణుడయ్యాడు. భగవంతునికి విశేష కటాక్ష పాత్రుడయ్యాడు. అను మునుపు వీక్షించిన అప్రాకృత దివ్యస్వరూపమును, దానినాశ్రయించు జ్ఞాన, శక్త్యాది కళ్యాణ గుణములను, శ్రియః పతి శంఖ, చక్రాది దివ్యాయుధములను, పరమపదమును, అక్కడనున్న దివ్య మహిషీజనమును, ఆయన లీలావిభూతి, సృష్టి, స్థితి, సంహారములను, దేవదేవుని కృపచే దర్శించి పరిపూర్ణజ్ఞానము కలవాడైనాడు. శ్రీమన్నారాయణుడే సకల జగత్కారణుడు. ప్రకాలి సర్వశేషి జీవాత్మలన్ని వారికి శేషభూతములు. ఆయన సర్వభూతాంతరాత్మ అని శ్రీమన్నారాయణుని ధ్యానయోగములోనే ఉండుట మొదలుపెట్టాడు.

భక్తిసారుని నిరంతర యోగ ధ్యాన తత్పరత విశిష్టత రెండు అసాధారణ ఘట్టాలతో జోడిస్తారు.

ఒక రోజున పార్వతీ పరమేశ్వరులు ఆకాశములో వెళ్తూ ఈయనను చూచారు. వీరి నీడ తనపై పడుతుందేమోనని భక్తిసారుడు ప్రక్కకి తొలుగుతాడు. పార్వతి వీనిని గూర్చి వైనము అడిగింది. ఇతడు శ్రీమహావిష్ణువు భక్తుడు అన్యులను లక్ష్య పెట్టడు అని ఈశ్వరుడు పార్వతికి చెప్పాడు. పార్వతి అట్లైన వీనిని మనము చూచెదము అని పార్వతీదేవి తన భర్త పరమశివుని తో ఈయన ముందు ప్రత్యక్షమైంది. భక్తిసారుడు వీరిదెస తన దృష్టిని సారించలేదు. శివుడు మేము నిన్ను చూచుటకు వచ్చితిమి అన్నాడు. భక్తిసారుడు నాకేమి ఉపయోగము ? అన్నాడు. నీ అనితర భక్తిని మెచ్చు చున్నాము. నీకేమైన వరము ఇచ్చెదము అని శివుడన్నాడు. భక్తి సారుడు మీనుండి నేనేమియి నభిలషింపను. సామర్థ్యమున్నచో నాకు మోక్షము నొసగుడు అని భక్తిసారుడన్నాడు. నేను మోక్ష మీయజాలనుజ శ్రీమన్నారాయణుడే మోక్షప్రదాత అన్నాడు శివుడు. అంత భక్తిసారుడు నేడు ఎవరైనను చనిపోయినచో అతనిని రేపటివరకును బ్రతికింప గలరా అన్నాడు. అది కర్మానుసారము జరుగును అని శివుడు బదులు ఇచ్చాడు. దానికి హేళ నగా భక్తిసారుడై అటువైనచో నా సూదివెంట దారము తప్పక వచ్చునటుల చేయండి అన్నాడు. శివుడు ఆగ్రహించాడు. తన మూడవ కన్ను తెరిచాడు. అందునుండి అగ్నిజ్వాలలు భక్తిసారుని భస్మము చేయులాగున వెలువడినవి. భక్తిసారుడు కించిత్తు గూడ తొణకక తనకుడికాలులో నున్న నేత్రమును తెరిచాడు. అందునుంచి మహాభీకరమైన జ్వాల ఒకటి వెలువడి శివుని నేత్ర జ్వాలని మ్రింగివైచింది. దుర్వాసుడు అంబరీషునితో భంగపడినటుల తానుగూడ భంగపడితి నని శివుడు ఆ ప్రదేశమును వీడి వెళ్లిపోయాడు.

అంతరిక్షమందు సంచరించుచున్న ఒక ఖేచరుని వృత్తాంతము గూడ భక్తిసారుని భక్తి యోగ వైశిష్ట్యతను గూర్చి వివరిస్తుంది. వ్యాఘ్రముపై ఆకాశగమనము చేయుచున్న ఖేచరుని గమనము భక్తిసారుల ప్రదేశముపై ముందుకు సాగలేదు. ఖేచరుడు క్రిందికి దిగి భక్తిసారుడు ఒక బొంతను కప్పుకొని యోగములో నుండుట చూచాడు. అందుకని భక్తిసారునికి ఒక కవచ మును బహూకరింప ఖేచరుడు యత్నిస్తాడు. దానిని స్వీకరించక, సంకల్పమాత్రముననే ఒక రత్న కవచము సృజించి భక్తిసారుడు ఖేచరుననే ఇచ్చాడు. అతను సిగ్గుపడి తన కంఠహారము

ను ఈయబోగా భక్తిసారులు తన మెడలో నున్న అక్షమాలికను తృటిలో నవరత్న హారముగా నొనరించి ఆ ఖేచరునికే బహూకరించాడు.

ఖేచరుడు భక్తితో, భక్తిసాగరునికి ప్రణమిల్లి తన అజ్ఞానమును మన్నించమని వేడుకు న్నాడు.

తనకు నిత్యము పాలనొసగిన వృద్ధ దంపతుల వృత్తాంతము వారికి తను త్రావగా మిగిల్చిన పాలను వారు త్రావి యవ్వనవంతులైరని, వారికి కణికృష్ణుడు జన్మించినట్లు చెప్పాము. ఈ కణికృష్ణుడు నిరంతరము శ్రీమన్నారాయణు భక్తి తత్పరుడయ్యాడు. భక్తి సారు లందు అనంతమైన భక్తి చూపాడు. దేవదేవుని అనుగ్రహము చేతను, భక్తిసారుని కరుణతోను కణికృష్ణుడు సకల శాస్త్రజ్ఞుడయి, కవి శిరోమణి గాయకసార్వభౌముడు అయ్యాడు. భక్తిసారు డు తిరువెక్కాలో వుండగా అక్కడకు వెలఖ్య కణి కృష్ణుడు భక్తిసారుని సన్నిధిలో సర్వవిధముల కైంకర్యములను చేయ ప్రారంభించాడు. అచ్చట శేషశాయి కోవెలలో కైంకర్యములొనరించు చుండిన ఒక వృద్ధ దాసి. భక్తి శ్రద్ధలు చూచి శేషశాయిని ఒక కవనములో ప్రార్థించి ఎల్లకాల ము ఆమె ఆ దేవళములో భక్తి శ్రద్ధలతో కైంకర్యము చేయ ఆమెను ఆరోగ్యవంతురాలిగా యవ్వన వంతురాలిగా నొనర్చాడు.

ఆదేశమునేలు రాజు వల్లవరాయుడు ఆమె యవ్వనమును సౌందర్యమును చూచి ఆమెను వివాహమాడినాడు. ఆమె యవ్వనము పెరగజొచ్చింది. రాజు వృద్ధుడగుట ప్రారంభిం చాడు. తననుగూడ యవ్వనవంతునిగా చేయమని రాజు కణికృష్ణుని అడిగాడు. భగవంతుని గూర్చి భగవద్భక్తులగూర్చి నుతించుట కలవాడయిన తన గళము ఐహిక సుఖములకై విప్ప లేదని సున్నితముగా రాజుకోర్కెను తిరస్కరించాడు. రాజు దానితో ఆగ్రహము చెంది కణికృష్ణు ని దేశభహిష్కారమొనరించాడు. కణి కృష్ణుడు రాజు తనకు విధించబడిన దేశబహిష్కార శిక్షను గూర్చి భక్తి సారులకు చెప్పి ఎచ్చటికైను తానుపోవ భక్తి సారుల ననుజ్ఞను అర్థించాడు. నీవు లేని చోట నేనెందుకు ? పద నేను గూడ శేషశాయి అనుజ్ఞపొంది నీతో వచ్చెదను అని శేష సాయి అనుజ్ఞకై భక్తిసారుడు ప్రార్థించి, ఇంకను స్వామీ మీ భక్తులకు వుండరాని చోటు మీకు

ను విడువ తగినదే, కావున మీరును మావెంటరండు అని ప్రార్థించెను. శేషశాయి భక్తులకోరిక మన్నించాడు. వారిని అనుసరించాడు.

(ఇక్కడ ఇంకా విశేషము జరిగినదని చెబుతారు. అక్కడి ప్రజలు ఆళ్వార్లు కణికృష్ణన్ స్వామి తమను వీడుట సహించలేకపోయారు. కాన ప్రజలందరు వారిని గుంపులుగా అనుసరించిరట. అందరను విష్ణు సంశ్లేషణ భావంతో వుండుటతో ప్రకృతి గూడ వారిననుసరించింది. పశుపక్ష్యాదులు గూడ వారి ననుసరించినవట. ఇక ఆ రాజ్యములో ఒక్క రాజుగారున్ను రాణీ గారున్ను మాత్రమే మిగిలిరట.)

మరునాడు అర్చకులు దేవళము తలుపులు తీయగా వారికి స్వామి ఆలయములో కన్పించలేదు. రాజు కారణమేమైయుండునా అని ఆలోచింపగా కణికృష్ణుని దేశ బహిష్కార శిక్ష దీనికి కారణమై యుంటుందని నిశ్చయించి కణి కృష్ణులెక్కడున్నారని వెదికితే కణికృష్ణుడు, భక్తిసారులు, స్వామిశేషశాయి అందరు కన్పించారు. రాజు భక్తిసారుల కాళ్లపైపడి తన తప్పును మన్నించమని కోరాడు. తిరువెక్కాలో ఎప్పటివలె నుండుడని కోరాడు. శ్రీశేషశాయి నా భక్తులుండుచోటునే నేనును వుందును అన్నాడు. అది విని రాజు కణకృష్ణుని పాదములపైబడి దాసుని క్షమించమని వేడుకొన్నాడు. మీదేశ బహిష్కారాజ్ఞ శిరసావహించి వెళ్లుచున్నాను. ఇప్పుడు నన్నేల మీరడ్డగించుచున్నారు ? అని కణికృష్ణుడు రాజును ప్రశ్నించాడు. ఈ మూఢుని క్షమింపుడు ఆ ఆజ్ఞను ఉప సంహరించుకుంటున్నాను. దయచేసి, ఈ దాసుని మన్నించి తిరువెక్కాకు మీరు తిరిగిరండి మీరు వస్తేకాని భక్తిసారులురారు, భక్తి సారులు మీరు వస్తేకాని స్వామి శేషశాయి రారు కనుక మీరంతా తిరిగి రావలసినదని రాజు మరీమరీ ప్రార్థించాడు. అందులకు కణికృష్ణుడు సమ్మతించి, భక్తిసారులు, లక్ష్మీనారాయణులతో, అంతా వెంటరాగా తిరిగి తిరువెక్కాకు చేరుకున్నాడు. భక్తులు అడిగినట్లు చేశాడు కాన శ్రీశేషశాయికి యధోక్తకారి అని పేరు వచ్చింది.

తిరువెక్కాలో కొంతకాలముండి భక్తిసారులు కుంభకోణము (తిరుక్కొడంద) చేరి అచ్చట శారంగపాణిని సేవించ కోరికకల్గి త్రోవలో పెరుంబవిమూరు (బృహద్వ్యాఘ్రపురము)లో స్వామిని సేవించ మేదరనాని వేషములో వెళ్లుచుండగా బ్రాహ్మణ వీధిగుండా వెళ్లవలసి వచ్చిం

ది. అచ్చట అప్పుడు వేదపఠనము జరుగుచున్నది. వీరిని చూచి శూద్రుడని భావించి వేదముల ను చదువుట ఆపివైచారు. భక్తిసారులు వారినిదాటి కొంతదూరము పోయినారు. బ్రాహ్మణులు వేదాద్యయనము (వేదములు తిరిగి చదువ) ప్రారంభింపబోగా వారికి ఏమియు గుర్తురాలేదు. తాము తప్పు చేసితిమని భావించి బ్రాహ్మణులు తిరుమశైయాళ్వార్లను (భక్తిసారులను) కాళ్లపై బడిరి. తిరుమశైయాళ్వారు నల్లవడ్లగింజను గోటితో బలిచి చూపించారు. వాళ్లకి వేదము వెం టనే జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

అటులనే ఆళ్వార్లను అర్చకులు దూరములోనుంచగా, భక్తిసారులు దేవళము చుట్టు ను ప్రదక్షిణ మొనరించిరి. వింతగొల్పునట్లు ఆళ్వారు ఎటు తిరిగిన స్వామి అర్చావిగ్రహము ఆవెసకే తిరిగింది. ఈ మహద్విషయము ఎరిగి ఆ గ్రామ యాగములో ఈయనకు అగ్రపూజకు స్థానమేర్పరచారు. కొందరు బ్రాహ్మణులు అసూయాపరులయి ఈయనను నిందింప సాగారు. దీక్షితులవారు ఈ విషయమై అపరాధమును క్షమించమని భక్తి సారులను కోరగా, శరణుపొం దగా, నిందవేసిన వారికి భయము కలుగ చేసి శ్రీమన్నారాయణునే సాక్షాత్కరింప చేశాడు. పైగా తన ఉరమునందు జ్వలించుచున్న సుదర్శనమును అందరికి కనుపింప చేశాడు. నింద కులందరు ఈయనను క్షమాభిక్షనడిగారు. అక్కడున్న యావన్మంది ప్రణామములు చేశారు.

కుంభకోణములో భక్తిసారులు సారంగపాణి ఆలయమునకు చేరుకున్నప్పుడు స్వామి ఆ రాముడు ఉలుకూ, పలుకూ లేకుండ శేషతల్పముపై పడుకొని వుండుట చూచి స్వామిపై అలిగాడు. ''స్వామీ ఎందుకని అలా పడుకొని వున్నారు ? కూర్మావతారుడవయి మంధర పర్వ తమును మోసినందుకా? ఆది వరాహరూపము ధరించి భూమండలాన్ని సంరక్షించినందుకా ? ఖరదూషణాదులు 14వేల మందిని ఒక్క శ్రీరాముడవై సంహరించినందులకా ? నాకు సమాధా నమిచ్చి మీరు విశ్రాంతి తీసికొనండి అని అన్నాడు.

ఈ ప్రశ్నలకు పెరుమాళ్లు శిరస్సు ఎత్తి వారిని మృదుమధురంగా పలుకరించి తిరిగి మామూలుగా శేషశయనులయిరట.

ఆస్వామి ఆరావ ముదుని సేవించి ఆ స్వామి విషయమై జనులందరి నుతికి వీలుగా 96 పాశురములతో గూడిన ''నాన్ముగన్ తిరువందాది'' అను ఒక దివ్యప్రబంధమును, ఉప

నిషద్ సారమగు 120 పాశురములతో తిరుచ్చంద విరుత్తము అను ఒక ప్రబంధమును ఆవిష్కరించి అందరు ఉజ్జీవించునట్లుగా చేశారు.

వీరిని శ్రీమహావిష్ణువు చక్రమయిన సుదర్శనాంశముగా చెబుతారు.

****

శ్రీ కులశేఖరాళ్వారు

రంగయాత్రకు బోవగ బ్రతిదినమ్ము

నేమహామహు వీట ఘోషించుచుండ్రా

ఆ నరేంద్రుడు కులశేఖరాళ్వారునకు

వందనము సేయుదు శిరమువంచి నేను

- ప్రతివాద భయంకర వేదాంతాచార్యులు

కేరళ దేశాధీశుడయిన, చంద్రవంశమునకుచెందిన ధృఢవ్రతరాజు తనయుడు కులశేఖరాళ్వారు. కొల్లి పట్టణములో జననము.

చాలకాలము ధృఢవ్రతరాజు రాజునకు (కులశేఖరాళ్వారు తండ్రికి) సంతతి లేనందున, రాజు శ్రీమన్నారాయణుని తపమాచరించగా శ్రీహరి ప్రత్యక్షమై, తప్పక నీకు కుమారుడు జనించునని చెప్పి అంతర్హితుడైనాడు. తరువాత కొద్ది కాలమునకు దైవానుగ్రహముచే ఆయనకు పరాభవసంవత్సరము కుంభమాసం శుక్లపక్షంలో పునర్వసు నక్షత్రం దశమి గురువారంనాడు వంశోద్ధారకుడైన పుత్రుడు కలిగాడు. కొందరు మాఘశుద్ధ ద్వాదశీ శుక్రవారం నాడు పునర్వసు నందు జన్మించెనని అంటున్నారు.

వైష్ణవులంతా ఈయన శ్రీహరి కౌస్తుభమణి అంశాన జన్మించాడని భావిస్తారు.

ఆయన తిరునక్షత్రతనియ

కుంభే పునర్వసాజాతం కేరళీకొలిపత్తనే

కౌస్తుభాంశం ధరాధీశం కులశేఖరమాశ్రయే ॥

నిత్యతనియ :

ఘుష్యతే యస్య నగరే రంగయాత్రాదినేదినే

తమహం శిరసా వందేరాజానం కులశేఖరమ్ ॥

తల్లి దండ్రులు ప్రకాశమానమగు కుమారునిజూచి ఆనందభరితులై విద్యుక్తముగా జాతకర్మాది సంస్కారముల గావించి కులశేఖరుడని నామకరణం చేశారు. పది యేండ్ల ప్రాయమున ఉపనయనము చేసి విద్యాభ్యాసము నిమిత్తము గురుకులమునకు పంపారు. కులశేఖ

రులు అనతికాలములోనే నాలుగు వేదములను, సకలశాస్త్రములను, ధనుర్వేదమును, మల్ల విద్యను, రాజ్యపాలనకుపయుక్తమగు నీతిశాస్త్రమును అభ్యసించి నిష్ణాతుడైనాడు. తల్లిదండ్రులు కుమారుని ప్రజ్ఞాపాటవమునకు - మిక్కిలి సంతోషించి తగిన శీలవతియైన కన్య నిచ్చి వివాహము గావించి రాజ్యపాలనగూడ అతని కప్పగించి తపస్సు చేసికొన వనమునకు పోయి నారు.

కులశేఖరులు రాజ్యమును పటిష్టము చేసి, కోశమును అభివృద్ధి నొనరించి బలహీనులకు రక్షగా నుంటూ రామరాజ్యమువలె ధార్మికుడై రాజ్యపాలనము చేయప్రారంభించాడు.

శ్రీమహావిష్ణువు శ్రీవైకుంఠమునుండి ముదలి యాళ్వారును పంపి పంచ సంస్కారములను, మంత్రోపదేశమును చేయించి, పరతత్వము బోధించు సకలార్థములను ఉపదేశము చేయించాడు.

పంచసంస్కార మహిమ - ఈయనలో జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యము అభివృద్ధిచెందినవి. రాజ్యము భాగవత కైంకర్యముగ నొనర్చి శ్రీరామపాద కమలములను శరణుజొచ్చినాడు. శ్రీరామ చంద్రఃశరణం మమ అనుకున్నారు. అవతారములలో శ్రీరాముని యందు అర్చావతారములలో శ్రీ వేంకటేశ్వరుని యందు ప్రీతి గొన్నాడు. శ్రీవేంకటేశ్వరుని యందు ఎంత అభినివేశమో!

"పడియాకిడన్దు ఉన్పవళవాయ్ కాట్పేనే" అని శ్రీవేంకటేశ్వరుని నీముందు గడపగా పడి ఉండైనా, పగడమువంటి నీ అధర సౌందర్యమును ధర్శించి, నిత్యము నిను సేవించే భాగ్యముకలిగించమని ప్రార్థించాడు. శ్రీరామచంద్రుని విషయమై 104. పాశురములలో పెరుమాళ్ తిరుమొళి

అనుదివ్య ప్రబంధమును రచించాడు. శ్రీవేంకటేశ్వరుని విషయమై పది పాశురములలో తన అపారభక్తిని వెల్లడి చేశాడు. అందున ఒక పాశురము చూద్దాము

"ఆనాద శెల్వత్తరంబై యర్గళ్ తరశూళ
వానాళుం శెల్వముం మణ్ణరశుం యాన్వేండేన్
తేనార్ పూం శోబై తిరువేంగ బచ్చునై యిల్

మీనాయ్ సిరక్కుం నిదియుడైయే నావేన్''

''అప్సరసలైన రంభ మొదలగువారు నన్ను చుట్టుకొని స్వర్గ రాజ్యమందు కొనుటకును, భూలోకరాజ్యము నేలుకొనుటకును నేనుకోరను. తేనెలూరు పుష్పోద్యానములు కల తిరుమల యందున్న బావులలో చేపనయిన పుట్టుట కోరెదను. ఈ మహాభాగ్యము నభిలషించెదను'' అని వెంకటాచలపతి యందు భక్తి ప్రపత్తులు చూపాడు.

శ్రీరంగక్షేత్ర మహాత్మ్యమును ఒకనాడు చదివించి, విని, శ్రీరంగనాథుని అనుదినము కైంకర్యముచేయుచు అచటనే నివసించ నిశ్చయించి ప్రతిదినము శ్రీరంగమునకు బోవ ప్రయాణ సన్నాహము చేయించేవాడు. ఈతడు శ్రీరంగమునకు బోయిన, రంగనాధుని యందు మమకారముతో రాజ్యమునకు తిరిగి రాడు అని మంత్రులు నిశ్చయించి ఆయన బయలు దేరు సమయమునకు (కొంతమంది మంత్రులు నిశ్చయించి ఆయన బయలుదేరు సమయ మునకు) కొంతమంది భాగవతులను ఎదురుపంపేవారు. భగవత్ దర్శనముకన్న భాగవత్ సేవ మిన్నయని, వారలను సేవించుటకు ప్రయాణమును నిలిపి వారిసేవలో నుండెడివాడు.

సర్వకాల సర్వావస్థలయందును భాగవతులతోనే గడుపు చుండుట చూచి వైష్ణవుల యెడ విముఖత కల్గింప మంత్రులాలోచించి దేవతార్చన కుపయోగించు స్వామిరత్నహారమును దాచివైచి, వైష్ణవులు దానిని దొంగిలించిరని అపప్రథ పుట్టించారు. కులశేఖరులు నిబ్బరముతో శ్రీవైష్ణవులు ఎన్నడున్ను ఇట్టి అకృత్యము చేయరు. దీనిని నిరూపించెదనని పాములవానిని పిలిపించి అతనిచే కొన్ని విషసర్పాలను తెప్పించి ఒక కుండలో వేసి మూత పెట్టించారు. అంతా ఆశ్చర్యముతో చూస్తూ నిలిచారు. కులశేఖరులు అందరి నుద్దేశించి వైష్ణవ భక్తులు ఈ హారాన్ని అపహరించరనే నమ్మకమునాకున్నది. ఈ కుండలో నేను చేయిపెడతాను. ఒకవేళ వారు ఆ హారాన్ని అపహరిస్తే ఈ కుండలోని పాములు నన్ను కరుస్తాయి. వారు నిర్దోషులైతే నన్ను ఏమీ చేయలేవు అని నిర్భయంగా కుండలో చేయిపెట్టాడు. చేయితీశాడు. కుండలోని పాములు ఆయనను ఏమీ చేయలేదు. మంత్రులు వెంటనే తామే ఆహారాన్ని దాచామని, కాల మంతా భాగవతులతో రాజు గడుపుచుండుటచే రాజ్యవ్యవహారముకిది అవరోధముగ నున్నదిగ నుక ఆ అవరోధము లేకుండుటకుగాను తాము ఈ పని చేసితిమి అని మంత్రులు చెప్పి

క్షమించమని వేడుకున్నారు. కులశేఖరులు వారిని క్షమించారు. ఈ విషయము తనకు మేలే చేసిందని భావించి రాజ్యవ్యవహారములు తన కుమారునికి పట్టాభిషిక్తునిచేసి అప్పగించాడు. తాను ఎంతో కాలమునుండి అనుకుంటున్న శ్రీరంగయాత్ర భాగవతోత్తములతో కలిసి చేయాలని, శ్రీరంగనాథుని మనసారా సేవించాలని నిశ్చయించాడు. ఆ కోరికతీరింది. వారందరితో కలిసి శ్రీరంగమువెళ్లి, స్వామిని సేవిస్తూ కైంకర్యములలో తను మిగిలిన కాలాన్ని గడిపారు. భగవంతుని, భాగవతుల కైంకర్యములతో ఆళ్వార్లుగా మన్నన బడశారు.

ఆయన రామభక్తి తత్పరుడని చెప్పాము. రాజ్యపాలన చేయుచు ఒకనాడు రామాయణార్థమును వినుచుండగా

చతుర్దశ సహస్రాణి రక్షసాం, భీమకర్మణాం

ఏకశ్చ రామో ధర్మాత్మా కథం యుద్ధం భవిష్యతి

అన్న శ్లోకము విని శ్రీరాముడొక్కడే పదునాలుగు వేలమంది రాక్షసులతో యుద్ధం చేయుచున్నాడని ఆయనకు అండగా తన చతురంగబలమును సిద్ధం చేశాడు. మంత్రులు ఇది చూచి ఆయన మనసు మళ్లింప కొందరు వైష్ణవులను ఎదురుపంపారు. వారు కులశేఖరులకు ఎదురువచ్చి రాముడు ఈవఱకే క్షణములో పదునాలుగువేలమంది రాక్షసులను తాను ఒక్కడే సంహరించాడని రామునికి విజయము లభించిందని చెప్పారు. కులశేఖరులు సంతోషించి ఆ వైష్ణవులకు తగు కానుకలిచ్చి పంపాడు.

ఆ పౌరాణికుడు రాజు మనస్తత్వము నెఱిగి, రామభక్తిని బాగుగా తెలిసినవాడు. రామునికి ఎదురువచ్చెడి ఆపదల కథాభాగము తెలుపకుండ జాగ్రత్త పడేవాడు. ఒక రోజున ఆయన వూరువెళ్లుచు, తన కుమారుని పురాణము చెప్ప నిర్దేశించాడు. ఆ కుమారునికి పై జాగరూకత తెలియక రావణుడు సీతను అపహరించి లంకకు తీసికొని వెళ్లాడు అని చెప్పగా దురాత్ముడగు రావణుడింత పనిచేశాడా ? లోకమాతను అపహరించి తీసికొని వెళ్లాడా ? ఈ క్షణమే సముద్రమును దాటి లంకకు వెళ్లి నాధనుర్విద్యా నైపుణ్యముతో రావణుని సబాంధవ యుతముగా సంహరించి సీతను గొనివచ్చెదను అనిసైన్యమును సమాయత్తపరచి సముద్రము లోనికి చొచ్చుకొనిపోయాడు. అందరు హాహాకారాలు చేయమొదలిడారు. ఆ సమయంలో కరుణా

సముద్రుడయిన రఘురాముడు సీతాలక్ష్మణ సహితముగా ప్రత్యక్షమయి ఓయి కులశేఖరా! నేనుండగా నీకెందులకీ శ్రమ. రావణుని సంహరించి సీతను తీసికొని వచ్చినాను చూడుమని సీతను చూపించాడు.

ఆళ్వార్లు శ్రీ సీతారామ లక్ష్మణులను చూచి మనసారా సేవించాడు. తర్వాత రామాయణ పురాణ ప్రవచనము అడ్డంకులు ఏమీలేకుండ జరిగింది.

కులశేఖరులు అష్టాదశ పురాణములను, ఇతిహాసములను సాంగముగ విని వాని సారము ముకుందుడే పరతత్త్వమని నిశ్చయించి ముకుందమాలను రచించాడు. 40 శ్లోకములతో పుష్పమాల బదులు వాఙ్మయమాలను ముకుందున కందించాడు.

ముకుందమాలను గుఱించి ఒక మంచి అభిప్రాయమున్నది. ఆయుర్వేద భిషగ్వరులిచ్చిన మందును మండలమురోజులు అనగా 40 రోజులు సేవించిన వ్యాధి సంపూర్ణముగా నయమవుతుంది. అటులనే ముకుందమాలలోని 40 శ్లోకములను అవగాహన చేసికొనినచో ఆధ్యాత్మికముగా అన్ని సంశయములు దూరమయి తత్త్వ త్రయజ్ఞానము విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము కరతలామలకమవుతుందని చెబుతారు.

ముకుందమాలలోని ఈ శ్లోకము చూడండి.

శ్లో॥ శత్రుచ్ఛేదైక మంత్రం సకలముపనిష ద్వాక్య సంపూజ్యమంత్రం
సంసారోత్తారక మంత్రం సముపచితత మస్సంఘ నిర్వాణమంత్రం
సర్వైశ్వర్యైక మంత్రం వ్యసన భుజగ సందష్ట సంత్రాణ మంత్రం
జిహ్వైక శ్రీకృష్ణ మంత్రం జపజప సతతం జన్మసాఫల్యమంత్రమ్.

నాలుకా ! శ్రీకృష్ణమంత్రము బాహ్యశత్రువులను, అంతః శ్శత్రువులను హరించును. సకలవేదాంతము లందును ఇది నుడువబడింది. సంసారయాతనలను ఆపగలదు. అజ్ఞానాంధకారమును పటాపంచలు చేయునది. సకలసంపదలను ఒసగునది. వ్యసనబాధలనుండి తొలగించునది. జన్మసాఫల్య మొనర్చునది. కావున ఈ శ్రీకృష్ణ మంత్రమును అవిచ్ఛిన్నముగా జపించుము.

శ్రీకృష్ణ మంత్రమంటే ఏమిటి ? శ్రీకృష్ణ శ్రీకృష్ణ అని పదే పదే జపించటమా ? శ్రీకృష్ణ శ్రీకృష్ణ అని రాగయుక్తంగా గానం చేయటమా ? భజన చేయటమా ? శ్రీకృష్ణ మంత్రమంటే భగవద్గీత అని అర్థము. అందులో జీవితమునకు సంబంధించిన మంత్రాలెన్నో వున్నాయి. 18వ అధ్యాయము 66వ శ్లోకము చూడండి. ఆ శ్లోకము తిరుమంత్రమే.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్ష్య ఇష్యామి మాశుచః

సర్వధర్మములను అనగా సమస్త కర్తవ్య కర్మలను నాకు సమర్పించి సర్వశక్తిమంతుడను, సర్వాధారుడను, పరమేశ్వరుడను అయిన నన్నే శరణుజొచ్చుము. అన్ని పాపముల నుండి నిన్ను నేను విముక్తుణ్ణి గావించెదను. నీవు శోకింపకుము.

ఈ శ్లోకముతో గీతోపదేశము ముగుస్తుంది. గీతోపదేశము పరమలక్ష్యము భగవత్ సాక్షాత్కారము సిద్ధించుట. గీతోపదేశ పరమలక్ష్య మిదేగనుక దీనికి మోక్ష శాస్త్రమని పేరు వచ్చింది.

కులశేఖరుని జీవితము సంపూర్ణమైన జీవితము. దేహానికి సంబంధించిన నాలుగు వ్యవస్థలు బాల్యము, యౌవనము, కౌమారము, వార్ధక్య దశల ననుభవించాడు. క్రమబద్ధమైన జీవనము సాగించాడు.లోకహితమునకై శ్రమించాడు. పరమ భాగవతోత్తముడుగా భాసించాడు

.

***

తిరుప్పాణాళ్వార్లు (యోగివాహనుడు)

శ్లో॥ వృశ్చికే రోహిణీ జాతం శ్రీ పాణిం నిచుళాపురే
శ్రీవత్సాంకం గాయకేంద్రం మునివాహనమాశ్రయే.

శ్లో॥ అథ తత్రకు వేంతిమే రమా రమణోర స్థలలాంఛనాంశజః
సమజాయత పాణి సంజ్ఞనః సుకవిః కార్తికమాసవైధభే

శ్లో॥ శ్రీలోక సారంగ మహామునీంద్ర స్కందాధిరూఢం కలయామి నిత్యం
కళంక హీనం కమనీయభక్తిం కవీశ్వరం గాయకసార్వభౌమమ్.

పరంధాముని దివ్య అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి జాతి, కుల, మత భేదాలు ఏవీ అడ్డు రావు. అంత్యకులంలో అవతరించి తరించిన మహాను భావులు తిరుప్పాణాళ్వార్లు కవి యుగం 162 దుర్మతి నామ సంవత్సర కార్తీక శుద్ధ పూర్ణిమ రోహిణీ నక్షత్రమున శ్రీరంగమునకు దగ్గ ఱగా నున్న ఉరైయూరు (చూళాపురం) లో వరిపొలంలో వరి వెన్ను నుండి శ్రీవత్సాంశమున అయోనిజుడుగా జన్మించినట్లు, ఏబది సంవత్సరములు జీవించినట్లు తెలియుచున్నది.

ఒకనాడు వరిపొలాల ప్రక్కనుండి వెళ్లుచుండగా ఒక మహాభక్తుడైన మాతదాసు అనే మాలదాసరి ఒక వరివెన్నులో బాలసూర్యునివలె ప్రకాశిస్తువున్న శిశువును జూచాడు. ఆ శిశువు ను జూచి బిడ్డలు లేని తమకు ఈ శిశువు భగవత్ప్రసాదమని, భక్తితో, ఆప్యాయంగా, ఆదరంతో ఆ శిశువునెత్తుకొని తన ఇంటికి తీసికొనివెళ్లాడు. ఈ శిశువు తనజాతి స్త్రీల స్తన్యమును గ్రోల లేదు. గోక్షీరమివ్వగా శిశువు అప్యాయంగా త్రాగాడు. శిశువును ఆవుపాలతోనే పెంచారు.

మాలదాసరి యింట పెరుగుచున్న ఈ శిశువుకు బాల్యమునుండి విశేషమైన భక్తి అల వడింది. విష్ణుమూర్తి యందు అనురక్తి, ఇతరవిషయములందు విరక్తి పెంపొందించుకొనుచుం డగా, విష్ణుమూర్తి ఆజ్ఞపై విష్వక్సేనునిచే బాలకునికి పంచసంస్కారములు జరిగినవి. దానితో బాలకుడు సర్వార్థములు ఎరిగిన వాడయ్యెను. నారదునివలె నిరంతరము వీణాపాణియై భగ వన్నామ సంకీర్తనలు ప్రారంభించాడు. చేతియందు నిరంతరము వీణధరించి యుండుటచే వీరికి తిరుప్పాణన్ అనునామము సార్థకము అయింది.

శ్రీరంగము చేరి ప్రతిదినమూ కావేరీ నదిలో స్నానమాచరించి దాసరి యింట పెరిగినందున శ్రీరంగనాథుని దేవళము విమానమునకు ఎదురుగా నిలబడి సంకీర్తనము చేయమొదలుపెట్టాడు. భగవద్గుణానుభవము చేయుచు భగవంతుని లీలల గూర్చి పాడెడివాడు. ఇసుక తిన్నెలందు ఆక్షేత్రాన్ని చిత్రించి వీణాగానం చేస్తూ శ్రీరంగనాథుని తన అమరగానంతో ముంచెత్తేవాడు.

ఆ గానము సొబగులను సంతరించుకొంది. అది అప్రాకృత దివ్య గానమయింది. పశుపక్ష్యాదులు గూడ చెవినొక్కివినేవి. అంతరిక్షము నుండి గంధర్వులు, యక్షులు గూడ వినమొదలుపెట్టారు.

బ్రాహ్మణులు స్నానమునకు కావేరీనది వెళ్తూ త్రోవలో నున్న ఈతనిని దూరమునకు తొలగుమని అనేవారు. గానములో పరవశుడై భగవధ్యానములో యొడ లెరుగని స్థితి ఏర్పడింది. జనులురాళ్లను రువ్వినా చలించనంత ధ్యాన పరవశత ఏర్పడింది.

ఒక రోజున శ్రీరంగనాథుని తిరుమంజనానికి తీర్థం కావేరీనది నుండి తేనవసరమైంది. ఆలయ ప్రధానార్చకులు సారంగముని కావేరినదికి వెళ్ల ప్రయత్నించారు. బాహ్యస్మృతిని మరచిన తిరుప్పారాళ్వారు వీరిని వీరి బృందమును గమనించలేదు. కన్నులు తెరవలేదు. ధ్యానంలో పరవశతతోనుండి పోయి వారి గమనమునకు అడ్డంకి అయ్యాడు. పట్టరాని కోపంతో సారంగముని అనుచరులు రాళ్లను రువ్వి తిరుప్పాణాళ్వారును గాయపరచారు. నెత్తురు ధారగా పడ మొదలుపెట్టింది. అప్పుడు తిరుప్పాణికి స్ప్రృహకలిగి తాను వారికి అడ్డముగా నుండి భాగవతాపచారము చేసితినని బాధతో ప్రక్కకు తొలగాడు. అంతేగాని సారంగముని, వారి అనుచరులపై ఎట్టి కోపమును తిరుప్పాణిలో కలుగలేదు.

సారంగముని ఆలయమున ప్రవేశించగా శ్రీరంగనాథుని ముఖం నుండి రక్తం ధారగా వచ్చుచుండుట చూచి చలించిపోయారు. రాత్రి కలలో శ్రీరంగనాథుడు సారంగమునికి కన్పడి - అతని గానమునకు వశుడవై అంతటా వ్యాపించి యున్నాను. మీ అనుచరుల అకృత్య ఫలితమే మీరు చూచింది అని చెప్పారు. ఆరాళ్లచే నేను కొట్టబడ్డాను అన్నారు.

శ్రీరంగనాథుని దేవేరి రంగనాయకి ఈ గానమునకు ముగ్ధురాలై తన నాధుని చేరి "తిరుప్పాణి భక్తాగ్రగణ్యుడుగా నున్నాడు. చిరకాలము నుండి తన గానముచే మనలను రంజింపచేయుచున్నాడు. ఈతనిని మన సన్నిధికి రప్పించుకొని ఆయన గానమును వినవలెనని తహతహలాడుచున్నాను." అని మనవి చేసింది.

శ్రీరంగనాథుడున్ను మురిసిపోయి సారంగమునికి స్వప్నమున కన్పించి నా భక్తుడైన తిరుప్పాణిని తక్కువ కులమువాడని సందేహించక అతనిని నేను నా దగ్గరకు రమ్మంటిని అని చెప్పుము. అతడు సందేహించిన యెడల ఆతనిని బలవంతముగా భుజముపై నెక్కించుకొని యైనా కొనిరమ్ము అని ఆదేశించాడు.

సారంగయోగి మరునాడు తిరుప్పాణిని చేరి, సాష్టాంగ పడి, మిమ్ములను "శ్రీరంగ నాథుడు తన సన్నిధికి రమ్మని కోరుచున్నాడు" అని చెప్పాడు. దానికి తిరుప్పాణి నేను పంచముల ఇంట పెరిగితిని. ఈ పావన క్షేత్రమున నేనెట్లు కాలిడుదును ? అని తన సందేహము ఎరింగించాడు. సారంగయోగి ఇది రంగ నాథుని ఆజ్ఞ. మీరు రావలసినదే అని చెప్పాడు. తిరుప్పాణి బదులు పలుకలేదు. సారంగ యోగి ఇదికాదని తిరుప్పాణిని తన భుజములపై నెక్కించుకొని శ్రీరంగనాథుని ఆలయమునకు బయలుదేరాడు. ముందర దివ్యప్రబంధములను శ్రీవైష్ణవులు అనుసంధించుచుండగా, వేద పఠన మింకొక ప్రక్క జరుగుచుండగా, వైభవంగా, తిరుప్పాణిని, సారంగయోగి శ్రీరంగనాథుని సన్నిధికి తీసికొని వెళ్లాడు. శేషతల్పశాయి అయిన శ్రీరంగనాథుని తిరుప్పాణి దగ్గర నుండి చూచి చలించిపోయాడు. ముఖమండలము నుండి తిరువడి వఱకు దేవదేవుని సకలావయవముల సౌందర్యమును తిలకించి,అనుభవించి, అత్యుత్సాహముతో పది పాశురములతో ప్రబంధముగా శ్రీరంగనాథుని కీర్తించాడు. అదే అమలనాదపిరాన్. సారంగయోగి తన భుజములపై తీసికొని వెళ్లినందున యోగివాహనుడు అని పిలువ బడ్డాడు. తనయందు అపారభక్తిని చూపిన భక్త్యమృతమును వెదజల్లిన తిరుప్పాణిని అపార అనుగ్రహముతో శ్రీరంగనాథుడు తనలో లీనము చేసికొనినాడు.

తిరుప్పాణాళ్వార్ అనతిచ్చిన

అమలనాదిపిరాన్

తనియన్లు

పెరియనమ్బి సాదించినది.

ఆపాదచూడమనుభూయ హరింశయానం ।
మధ్యే కవేరదుహితు ర్ముదితా న్తరాత్మా ।
అద్రష్ట ృతాం నయనయోర్విష యాన్తరాణాం ।
యోనిశ్చికాయమనవే మునివాహన న్తమ్ ।

తిరుమలైనమ్బి సాదించినది.

కలినిరైతుణై.

కాట్టవేకణ పాదకమలం నల్లాడై ఉన్ది
తేట్టరుముదరబన్దం తిరుమార్ బుకణ్ణశ్ఛెవ్వాయ్
వాట్టమిల్ కణ్గళ్ మేని మునియేఱి త్తనిపుగున్దు
పాట్టినాల్ కణ్డువాఱం పాణర్తాళ్ పదవినోమే.

యమునాకల్యాణిరాగం - త్రిపుటతాళం.

అమలనాదిపిరా అడియార్కుఎన్నై ఆట్పడుత్త
విమల విణ్ణవర్ కో విరైయార్ పా ల్వేఙ్గడవ
నిమల నిస్మల నీదివానవ నీళ్ మదిళరఙ్గ త్తమ్మా తిరు
క్కమలపాదం వన్దు ఎ కణ్ణినుళ్ళన ఒక్కిన్దదే. 1
ఉవన్ద వుళ్ళ త్తనాయ్ ఉలగమళ న్దణ్డముఱ
నివన్ద నీణ్ముడియ అన్దునేర్న్ద నిశాశరరై
కవర్ న్దవెఙ్గణై క్కాకుత్త కడియార్పా లరఙ్గత్తమ్మా
అరైచ్చివన్ద అడైయిన్మేల్ శెన్దదాం ఎనశిన్దనైయే. 2
మన్దిపాయ్ వడవేఙ్గడ మామలై వానవర్గళ్
శన్దిశెయ్యనిన్రా అరఙ్గత్తరవినణైయా
అన్దిపోల్ నిఱత్తాడైయుం అదన్మేలయనైప్పడై త్తదోరె ల్

ఉన్దిమేలదన్నో అడియే నుళ్ళత్తి న్మయిరే.

నిత్యానుసన్ధానము

శదురమామదిళ్ శూ ఇలంగైక్కోవై తలైవత్తు
ఉదిరవోట్టి ఓర్ వెఙ్గణైవుయ్ త్తవ ఓదవణ్ణ
మదురమా వణ్డుపాడ మామయిలాడరఙ్గ త్తమా తిరువై
ఉదరబన్దం ఎన్నుళ్ళత్తుళ్ నిన్దు ఉలాగిన్దదే.

సారమాయ నిప్కంవినై ప్ప ఱత్తు ఎన్నై త్త
వారమాక్కి వైత్తా వైత్తదన్ది ఎన్నుళ్ పుగున్దా
కోరమాతవంశెయ్ద నన్గోల్ అఱియే అరఙ్గత్తమ్మా
వారమార్ బదన్దో అడియేనై అట్కోణ్డదే.

తుణ్డవెణ్పిఱైయ తుయర్తీర్త్తవ అఞ్జాఱైయ
వణ్డువా పా ల్శూ అరఙ్గనగర్ మేయ అప్ప
అణ్డరణ్డబగిరణ్డత్తు ఒరుమానిలం ఎ మాల్వరై
ఉణ్డకణ్డం కణ్డీర్ అడియేనై ఉయ్యక్కొణ్డదే.

కైయ్యినార్ శురిశఙ్గనలా యర్ నీళ్వరైపోల్
మెయ్యనార్ తుళబవిరైయార్ నీళ్ ముడి ఎమ్
ఐయనార్ అణియరఙ్గనార్ అరవినణైమిశై మేయమాయనార్
శెయ్యవాయయ్యో ! ఎన్నై చిందై కవర్న్దదువే.

పరియనాగివన్ద అవుణమడల్కీణ్డ అమరర్కు
అరియ ఆదిప్పిరా అరఙ్గత్తమల ముగత్తు

కరియవాగిప్పుడైపరన్దు మిళిర్న్దు శెవ్వరియోడి నీణ్డ

అప్పెరియవాయకణ్గళ్ ! ఎన్నై పేదైమై శెయ్దనవే.

అలమామర త్తినిలై మేల్ ఒరుపాలగనాయ్

జజఞాలమే ముణ్డా అరఙ్గత్తరవినణైయా

కోలమామణియారముం ముత్తుత్తామముం ముడివిల్లదొరెల్

నీలమేని ఐయ్యో! నిఱైకొణ్డదు ఎన్నెఞ్జినైయే.

హిరణమాయరమ్

కిణ్ణల్వ్యణ్డనై క్కోవలనాయ్ వెణ్ణె

యువాణ్డయ ఎన్నుళ్ళం కవర్న్దానై

అణ్డర్కో అణియిరఙ్గ ఎన్న ముదినై

క్కణ్డకణ్గళ్ మ ణ్ణినై క్కాణావే. 10

అడివరవు అమల ఉవంద మంది శదురం పారం తుండం కై పడిలం కొండల్ కణ్ణి.

మున్నడి - పిన్నడి

అమల - నిమల శదురం - మదుర కై - ఎమ్మై

ఉవంద - కవర్ పారం - కోర పరి - కరి

మంది - అంది తుండం - అండ ఆలం - కోల

కొండల్ - అండర్ - కణ్ణి.

తిరుప్పాణా ళ్వర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

నీలమేఘ నిభ మంగళగాత్రుడు గోపకులము నందు అవతరించిన, వెన్నను ఆరగించి న అధర పల్లవము గలవాడు, నా హృదయ సీమను గూడ అపహరించిన చతురుడు, అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడు ఈ లోకానికే ఆభరణమైన శ్రీరంగమున శేషశయనుడై వుండు అతృప్తామృతమైన శ్రీరంగనాథుని సేవించిన నా కన్నులు ఇతరములను చూడవు.

ముమ్మాటికి నిశ్చయము.

ఇక నా నేత్రములకు అమృతమువలె అతి భాగ్యమైన ఈ దర్శనమహాభాగ్యంతప్ప మరే మీ వద్దు అని చెప్పుకొని ఉత్తరక్షణములో శ్రీరంగనాథునిలో లీనమై పోయారు.

తొండరడిప్పొడి ఆళ్వారు

(విప్రనారాయణుడు)

తొండరడిప్పొడి ఆళ్వారు అంటో భక్తాంఘ్రిరేణువు అన్నమాట. ఈయనకు తల్లిదండ్రులు పెట్టినపేరు విప్రనారాయణులని. వీరి తల్లిదండ్రులు సంతానప్రాప్తికై అనేక క్షేత్రాలను దర్శించి పెరుమాళ్ళను సేవించారు. ఆక్షేత్ర దర్శనంలో ఎవరికి తిరునారాయణపురం (ఇప్పటి కర్నాటకలోని మేల్కొటుఉ) చేరుకొన్నారు. అక్కడున్న దైవం సంపత్‌కుమారులు. సంపత్కుమారులను తమకు సత్సంతానము కలుగుచేయుడని ప్రార్థించారు. వారి అనుగ్రహం వల్ల తమ స్వస్థలమైన మండంగుడి చేరుకొన్న తర్వాత పుత్ర సంతతి కల్గింది. వీరు పురశ్చూడ బ్రాహ్మణులు. తమ పుత్రుడు బ్రహ్మజ్ఞాని కావాలనే సంకల్పంతో నారాయణుని ప్రసారంగా లభించాడు కనుక విప్రనారాయణులని నను కరణంచేశారు. వీరి జననం ప్రభవ సంవత్సరం మార్గశిర వృష్ణచతుర్దశి, జ్యేష్టా నక్షత్రం. వీరిని శ్రీమహావిష్ణుని వనమాలాంశమంటారు.

అత్యద్భుత తేజస్సు గల పుత్రునిచూచి తల్లి దండ్రులు మహానందభరితులై విద్యుక్తముగా జాతకర్మాదుల గావించి తిద్ప చెప్పించారు. గురువుల చెంత సాంగో పాంగముగా వేదములజదివి పండితుడైనాడు. విష్వక్సేనుడు ఈతనికి పంచసంస్కారమునొనర్చి మంత్రార్థమును బోధించుటతో విప్రనారాయణని జభక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు కలిగి, వివాహముమాని - స్వగ్రామము వీడి శ్రీరంగమును చేరాడు. అచ్చట పెరిఆళ్వార్లువలె ఒక రమ్యమైన తులసి పుష్పోద్యానమును నిర్మించి - రంగనాథస్వామికి పుష్పకైంకర్యము చేయ సాగాడు. మొక్కలకు సంరక్షణ చేస్తూ నాటినుండి లభించిన పుష్పములతో అందమైన మాలలు కూర్చి స్వామికి సమర్పించేవాడు. ఆ మాలలు ధరించిన శ్రీరంగనాధుని దివ్య సౌందర్యముజూచి పరవశించి పోయేవాడు. ఆరాధన అయిన తర్వాత బిక్షాటన మొనర్చి, అందులోనిది మఱి కొంతమంది భాగవతుల కిచ్చి మిగిలిన శేషము తనుభుజించి జీవించేవాడు.

ఇలావుండగా ఒక రోజున ఆ దేశము ఏలేరాజు సభలో దేవదేవి, అలివేణి అను ఇద్దరు దేవదాసీలు నృత్య మొనరించి తిరిగి వస్తుండగా అత్యంత మనోహరమైన విప్రనారాయణనుని ఉద్యానవనము కన్పించింది. అది చూచి ముచ్చట పడ్డారు. అచ్చట కొంత సేపు విశ్రమించి

యుండగా తోటకు సంరక్షణ చేస్తున్న విప్రనారాయణుడు వారికి కన్పించాడు. తోటను సంరక్షణ చేస్తున్నా, శ్రీరంగనాథునే మనములో తన్మయత్వంతో జపిస్తున్న విప్రనారాయణునకు వీరి ఉనికి తెలియలేదు. వారి పలకరింపు వినబడలేదు. తమ ఉనికినే గుర్తించని విప్రనారాయణుని చూచి దేవదేవి అది అవమానంగా భావించింది. రాజ సభలో బహుమానాలందుకొన్న ఆమె తీవ్ర అసహనతతో, కోపం పెంచుకొన్నది. అలివేణి సోదరిని శాంతింప యత్నించింది. విప్రనారాయణుని మనము శ్రీరంగనాథుని మీద లగ్నమయి యున్నదని, ఆభక్తి తత్వరతలో తమను గుర్తింపలేకపోయాడని, వారి దర్శనమే మహాభాగ్యమని, వారిని చూచితిమి కనుక, మనం శాంతంగా వెళ్లిపోదామని పదేపదేచెప్పినా - దేవదేవి పంతం పెంచుకొని ఏ విధంగానయినా విప్రనారాయణుని తన సౌందర్యమునకు 6 నెలలో కట్టు బడి వుండీ లాగు చూస్తానని, అలవేణిని ఒక్కతినీ తిరిగి వెళ్లిపోమని, తాను అక్కడనే వుంటానని చెప్పి అలివేణిని పంపి వేసింది.

దేవదేవి విప్రనారాయణుని తన దెసకు త్రిప్పి తన వేషం మార్చుకొంది. తననగలను తీసివేసింది. పట్టుబట్టలనుమూల పెట్టింది. స్నానము చేసి కాషాయంబరీలను ధరించి, ఊర్ధ్వ పుండ్రములను దాల్చి, వినయముట్టపడ విప్రనారాయణుని సమీపించి, మ్రొక్కి ఆయన యెదుట దీనవదనంతో నిలబడింది. విప్రనారాయణుడు - అమ్మా నీవెవరవు ? నీ దీనత్వము నకు కారణమేమిటి ? అని ప్రశ్నించాడు. ఆమె నా పూర్వజన్మ పాపమువలన ఈ జన్మలో వేశ్యగా జన్మించితినని, ఒక పుణ్యాత్ముని ఉపదేశమువలన తాను సన్మార్గములో నుండుటకు గాను,తన వృత్తిని వీడి వచ్చితినని, బలవంతము చేయు తన తల్లిని, సంపదను వదిలి వచ్చితి నని విప్రనారాయణుని శరణుకోరుతున్నానని, వారు నియమించు కైంకర్యములను తాను చేయుదునని, అచట నివసించ అనుమతి నీమని కోరింది. విప్రనారాయణుడు నిర్మలమైన మనస్సుతో ఆమె ఉనికిని అంగీకరించాడు. ఆమె తోటపనులలో సాయము చేసేది. అతడు తెచ్చిన బిక్షాటనములో ఆమెకు కొంత ఇచ్చేవాడు.

ఆమె తన ప్రతిన నెరవేర్చుకోటానికి పడరాని పాట్లు పడింది. పట్టుబట్టలు ధరించే ఆమె ముతకవస్త్రాలు ధరించుట మొదలిడింది. షడ్రసోపేతంగా భుజించే ఆమె భిక్షాటనలో

భాగము భుజించసాగింది. హంస తూలికాతల్పముపై శయనించునామె నేడు కటికనేలపై పండుకొనుట మొదలుపెట్టింది. దీక్షా సమయంలో పాటించవలసిన నియమాలను తూచా తప్పకపాటించింది. శ్రీరంగనాధుని యందే మనమున్న విప్రనారాయణునకు ఈమె ఉనికి సామాన్యమైంది. ఆమె ఒక స్త్రీ అనే గుర్తింపే ఆయనకు రాలేదు. ఆమెతో సంభాషించే అవకాశము రాలేదు. ప్రయత్నము చేయలేదు.

కాని కాలము విచిత్రమైంది. ఒక రోజున కుంభవృష్టి పడుతున్న సమయంలో వానలో తడిసి గజగజ వణుకుతున్న దేవదేవిని విప్రనారాయణుడు చూచాడు. విప్రనారాయణునికి కుంభవృష్టి నిద్రాభంగము చేసింది. వణకుతున్న ఆమెను చూచి జీవితో లోపలికిరమ్మని, ధరించుటకు పొడి వస్త్రాన్ని ఇచ్చాడు. ఆమె అణకువతో విప్రనారాయణుని సేవింప పాదము లొత్తుట మొదలిడింది. ఆయనకు అపూర్వ సౌఖ్యము కలిగింది. దేవదేవి కర స్పర్శతో ఆళ్వారుల హృదయము చెడింది. శ్రీరంగనాయకుని సేవలో ఈ సుఖము తానెన్నడును పొందలేదు. తోడనే ఆతడు ఆక్షణమందే లోలుడై దేవదేవి దాసుడయ్యాడు.

వారి జీవన విధానమే మారి పోయింది. బాల్యమునుండి నియమ నిష్ఠలతో ఆరాధిస్తున్న శ్రీరంగనాథుని మరచాడు. పుష్పమాలలు సమర్పించటం మానాడు. ఆలయంకు వెళ్లటం గూడ మానాడు.

దేవదేవి ప్రతిన నెరవేరింది. తనని విడువలేని స్థితిలో వున్న విప్రనారాయణుని విడిచి తన నివాసస్థానానికి ప్రయాణమైంది. దేవదేవుని సేవ వదిలి దేవదేవి సేవచేయుటకు శ్రీరంగము వదిలి ఆమెను అనుసరించాడు. అలివేణి దేవదేవికి ఇది తీవ్రభాగవతాపరాధమని చెప్పినా దేవదేవి వినలేదు. కొంత కాలమాశ్రయమిచ్చిన తర్వాత ధనసంపత్తి లేని విప్రనారాయణుని దేవదేవి తల్లి నిర్దాక్షిణ్యముగా విప్రనారాయణుని ఇంటినుండి వెళ్లగొట్టింది. విప్రనారాయణుడు ఆమెను విడువలేక, సిగ్గులేక, ఆ ఇంటి బయట అరుగు మీదనే పడుకొని దేవదేవి కొరకై దుఃఖించసాగాడు.

తన పరమ భక్తుడు దీనుడై పరితపించటం - దేవదేవుడైన శ్రీరంగనాథుడు సహించలేకపోయాడు. విప్రనారాయణుని మామూలు స్థితికి తెచ్చుటకు విప్రనారాయణుల దాసునిగా

వేషముధరించి తన నిత్య ఆరాధన కుపయోగించు ఒక బంగారు గిన్నెను విప్రనారాయణులు మీకిమ్మన్నారని దేవదేవి తల్లికి దానిని ఇచ్చి అంతర్హితుడయ్యాడు. దేవదేవి తల్లి ముఖము విప్పారింది. ఏ మాత్రము ఆలోచించకుండ దానిని తీసికొని దాచి, విప్రనారాయణుని లోనికి రమ్మని ఆహ్వానించింది. అయోమయంగా, వియోగం తొలగినందులకు విప్రనారాయణుడు సంతోషించి దేవ దేవితో సుఖానుభవముతో మునిగిపోయాడు.

తెల్లవారిన తర్వాత, శ్రీరంగ నాథుని ఆలయంలో బంగారు పాత్ర కనిపించలేదు. పాత్రని వెదుకనుని సైనికులను పంపించారు. సైనికులు ప్రతి ఇంటిని సోదా చేస్తుండగా దేవ దేవి ఇంట్లో ఆ గిన్నె దొరికింది. దేవదేవి తల్లి ఇది దేవుని ఆరాధన కుపయోగించే గిన్నె అని తమకు తెలియదని, విప్రనారాయణులే తమ దాసుని ద్వారా తమకిచ్చాడని చెప్పింది.

విప్రనారాయణునికి ఏమీ బోధపడలేదు. తానేమిటి ? తను దాసునితో బంగారు గిన్నెను దేవదేవి తల్లికి పంపటమేమిటి ? తనకు బంగారు గిన్నె ఎక్కడిది ? అసలు తనకు దాసులెవరు? ఈ ప్రశ్నలు విప్రనారాయణుని వేధించాయి. దేవదేవుని దాసుడుగా నిత్య కైంకర్యము చేయు తాను కారాగారం చేరవలసి వచ్చినందులకు, తన ప్రవర్తనకు దుఃఖించాడు.

ఇదంతా భగవంతుని పరీక్ష అని గుర్తెరిగాడు. స్వామిని గూర్చి ప్రార్థించాడు. ''స్వామీ ఇది ఏమి ? దేవదేవుడవైన నీ దివ్య సౌందర్యములో మగ్నమైన నా మనసుని దేవదేవి మీద లగ్నం చేయించావు. ఆ సుఖాల్లో దుఃఖము కలిగించావు. ఆ దుఃఖాన్ని తొలగించుటకు నా దాసునిగా ఆమె తల్లికి బంగారు గిన్నె నిచ్చావు. దాని వలన నన్ను దొంగని చేశావు. ఈ పాపానికి నీవు ఎట్టి శిక్ష విధించినా భరిస్తాను'' అని గగ్గోలున విలపించాడు. నాకు ఈ జీవితము వద్దు అని ప్రార్థించాడు.

ఈ పరితప్త పరిణామానికే ఎదురుచూస్తున్న శ్రీరంగనాథుడు రాజుగారి కలలో కన్పడి ఇదంతా తన లీల యని, విప్రనారాయణుని చెరనుండి వదిలి వేయుమని ఆజ్ఞాపించాడు. మరునాటి వేకువనే విప్రనారాయణుడు చెరనుండి వదిలివేయబడ్డాడు.

విప్రనారాయణుని మనసు దీనితో పూర్తిగా మారిపోయింది. తన అకృత్యమునకు పశ్చాత్తాపపడి పూర్వము రీతిని వైరాగ్యము వహించి స్వామికి పుష్పమాలా కైంకర్యము చేయుచు

మిగిలిన జీవితమును గడిపాడు. శ్రీరంగనాథుడు విప్రనారాయణులకు తొండరపడి ప్పొడి (భక్తాంఘ్రి రేణువు) అను బిరుదమును ప్రసాదించాడు. శ్రీరంగనాథునికి పుష్పమాలలర్పిస్తూ కేవలము పుష్పమాలలనేకాక పాశుర మాలలు గూడ సమర్పించాడు.

అందులో తిరుప్పళియెచ్చి (నిద్రనులేపుట) ప్రబంధము వెంకటేశ్వరుని సుప్రభాతము వలె నిర్మించిన ప్రబంధము. తొండరడిప్పొది ఆళ్వారు శ్రీరంగనాథుని మేల్కొలుపును ఆరంగత్త మ్మా పళ్లిన్దరుళాయే అనే మకుటంలో పాడారు.

ఈయన రచించిన తిరుమాలై ప్రబంధముగూడ శ్రీరంగనాథుని గురించినదే. హనుమంతుడు ఒక్క శ్రీరామునే అర్చించినట్లు, విప్రనారాయణులు గూడ శ్రీరంగనాథుని నామమునే తన అర్చన కుపయోగించారు. వేరొక నామము తలుప, పలుక, దర్శింప నిచ్చగించలేదు. శ్రీరంగనాథుని సేవలోనే ఈ ప్రపంచము నుండి నిష్క్రమించారు.

తిరునక్షత్రతనియ

శ్లో॥ కోదండే జ్యేష్టనక్షత్ర మండంగుడి పురోద్భవం

చోళోర్వ్యాం, వనమాలాంశం భక్త పద్రేణు మాశ్రయే.

నిత్యతనియ

శ్లో॥ తమేవ మత్వా పరవాసుదేవం రంగేశయం

ప్రాబోధకొం యోకృత సూక్తి మాతాం భక్తాంఘ్రి రేణుం భగవంతమీడే.

వీరు నిత్యము పెరియాళ్వార్లవలె పూలాకైంకర్య పరులగుటచే వీరిని శ్రీమహావిష్ణువు వనమాల అంశ సంభూతులుగా అందరు తలుస్తారు.

తిరుమంగై యాళ్వారు (పరకాలుడు)

“వృశ్చికే కృత్తికాజాతం చతుష్కవి శిఖామణిం
షట్ప్రబంధ కృతం శార్ఙ మూర్తిం కవిహమాశ్రయే”

తిరుమంగైయాళ్వారు శ్రీమహావిష్ణువు యొక్క శార్ఙము అంశచే కార్తీక శుద్ధ పౌర్ణమి గురువారంనాడు కృత్తికా నక్షత్రమందు చోళదేశంలో పరిరంభపురము సమీపమున తిరుక్కరయులారులో తిరువాలినాడుడైయార్ దంపతులకు జన్మించాడు. ఆ కుమారునకు తల్లిదండ్రులు నీలుడని పేరుపెట్టారు. ఈతడు సకల శాస్త్రములందు, ధనుర్విద్య, శస్త్ర విద్యలయందు, రాజ్యపాలనయందు ప్రవీణుడైనాడు. తండ్రి కొలది కాలమునకు చనిపోవుటచే చోళరాజు తండ్రిచేయు ఉద్యోగమునకు అర్హులెవ్వరాయని, నీలుని గుణగణాలు, సామర్ధ్యమును విని అతనిని పిలువనంపి ఆయుద్యోగమును ఇచ్చినాడు. శత్రువులకు యముడుగా కన్పించేవాడు. దానితో అతనికి పరకాలుడు అని పేరు గూడ వచ్చింది. నీలుడు సమర్ధుడుగా ఖ్యాతి నందాడు. వయస్సు వచ్చుసరికి విషయసుఖములయందు ఆసక్తికలవాడైనాడు.

తనపురము సమీపమునందు శ్వేతహ్రదము అను ఒక కొలను వుంది. అది తామర పూవులు, కలువపూలతో అత్యంత అహ్లాదకరంగా సొబగుతో యుంటుంది. దానికి ఆకర్షితులై దివినుండి అప్సరస సమూహములు వచ్చి స్నానము చేయుచు క్రీడించు చుండెడివి. ఒక రోజు అప్సరసలతో వచ్చిన ఒక దశ వర్షముల బాలిక తన తోటివారితో తిరిగి వెళ్లి లేకపోయింది. ఆ బాలిక ఒంటరిగా సంచరించు చుండగా పరిరంభపురము వాస్తవ్యుడు. ఒక వైష్ణవ వైద్యుడు, దైవికముగా ఆమెను చూచి ఆబాలిక గూర్చి ప్రశ్నింపగా ఆమె “మీ ఇంటికి కొనిపోయినచో నేను వచ్చెదను, నేను ఒంటరి దానను, నా వాళ్లందరూ వెళ్లిపోయారు” అని చెప్పింది. బిడ్డలు లేని ఆ వైద్యుడు, ఆ బాలికను తన యింటికి తీసికొని పోయి తన భార్యకు అప్పచెప్పాడు. ఆమె బిడ్డలకై పరితపించుచున్నది. అందుకని ఆమె ఈ బాలికను తన కన్న కూతురు కన్న ఎక్కువ ప్రేమతో చూడ సాగింది. ఆ బాలికకు కుముదవల్లి అని నామకరణము చేశారు. ఆమెకు యుక్తవయసురాగానే - ఆ వైద్యుడు, తగిన వరునకై అన్వేషణ మొదలు పెట్టాడు.

నీలునకు ఈ విషయము తెలిసి, ఆ బాలను చూచి ముగ్ధుడై తన కిచ్చి వివాహము చేయుమని తండ్రిని అడిగాడు. ఆ బాలిక తాను పంచ సంస్కార పరుని గాక మరి యొకనిని పెండ్లాడనని ఖండితంగా చెప్పింది. నీలుడు వెంటనే తిరునరైయూరిలోని నంచి సాన్నిధ్యములో పంచ సంస్కారములను పొందాడు. ద్వాదశోర్ధ్వ పుండ్రములను ధరించాడు. కాని ఈ బాలిక ఇంకొక షరతు గూడ విధించింది. అది నీలుడు ఒక సంవత్సరము పాటు 1008 మంది భాగవ తోత్తములకు భోజనమిడి వారి పాద తీర్థము, తళిహ్రప్రసాదము నీలుడు స్వీకరించిననే, తాను నీలుని పెండ్లియాడగలనని చెప్పింది.

నీలుడు ఈ షరతునుగూడ అంగీకరించాడు. ఆ నియమమవలంబించాడు. తనకున్న యావత్తు ధనము ఈ సమారాధనకే వ్యయించాడు. ధనముచాలలేదు. అందుకని రాజద్రవ్య ము వెచ్చించాడు. రాజుగారికి ఈ విషయము తెలిసింది. వెంటనే రాజద్రవ్యము రాజుగారి ఖజానాకు చెల్లించాలని ఉత్తరువు పంపాడు. నీలుడు ఆ పని చేయలేకపోయాడు. రాజసేవ కులు నయముగా చెప్పి చూచారు. సొమ్ము రాజునకు చెల్లించకపోగా, ఆ వచ్చిన రాజసేవ కులను అవమానించి పంపాడు. రాజబలిష్టులైన సేవకులను పంపాడు. వారితో నీలుడు పోరు సలిపి వారిని తరిమివైచాడు. రాజు సైన్యముతో నీలుని సమీపించాడు. నీలుడు రాజును, రాజు సైన్యమును ఓడించాడు. రాజు నీలునితో ద్వంద్వ యుద్ధములో గూడ గెలవలేక పోయాడు. రాజు అంతటితో నీతో నాకు విరోధము వద్దు. దైవముమీద ఆన. నీ ధైర్య సాహసా లుకు మెచ్చాను. స్నేహితుడా! మా ఆస్థానానికి రమ్ము'' అని ఆహ్వానించాడు. రాజు ప్రియవాక్య ములకు నీలుడు సంతోషించి రాజాస్థానానికి వెళ్లాడు. రాజు అతని అక్కడ బంధించి మన పైక ము ఇచ్చునంత వరకు ఈతనిని విడువవలదు అని ఒక దేవాలయములో నీలుని ఉంచాడు. నీలుడు 3 రోజులు ఉపవాసము చేశాడు. మూడవరోజు రాత్రి విష్ణుమూర్తి కలలో కనిపించి ''నీవు రాజున కివ్వవలసిన ద్రవ్యమంత కంచిలో వరదరాజస్వామి గుడిలో ఇచ్చెదను అక్కడకు రావలసినది''అని చెప్పాడు.అప్పుడు నీలుడు రాజానుమతితో కంచి వరదుని యొద్దకు వెళ్లాడు. వరదరాజస్వామి అనుగ్రహముతో అక్కడ ద్రవ్యమున్న తావు కన్పించింది. రాజునకీయవలసిన

దంతా నీలుడు ఇచ్చి వేశాడు. మిగిలిన ధనముతో తన వ్రతాన్ని కొనసాగించాడు. వరదరాజ స్వామి ప్రసన్నుడై నీలునికి ధనమిచ్చాడని విని తాను భాగవతాపరాధముచేసితినని - నీలుని కాళ్లపైబడి తాను అతని నుండి పుచ్చుకొన్న ద్రవ్యమంతయు నీలునికిచ్చివేశాడు. ఆ ద్రవ్యమంతయు యధావిధి తన నియమ వ్రతమునకే దేవ బ్రాహ్మణ సంతర్పణమునకు వినియోగించాడు. కంచి వరదుడు ఇచ్చిన ద్రవ్యమంతా ఖర్చయినది. ఇంకను వ్రతము పూర్తికాలేదు.

అందుకని వ్రతము సొమ్ముకై కొందరిని చేర్చుకొని దారులుకొట్టుట, అర్థరాత్రిని వైష్ణవులుకాని ఇండ్లకు కన్నము తవ్వి దోచుకొనుట, ఆ ధనముతో బ్రాహ్మణ సమారాధన సాగించుట మొదలుపెట్టాడు.

ఒకనాడు ఒక ఇంట ఆడపడుచు వెండికంచమును ఇంటి ముంగల తోముచుండగా, ఆ వెండి కంచమును చటాలున వచ్చి లాగుకొని చాటున దాగినాడు. ఆమె కంచం ఎత్తుకొని పోయిన విషయాన్ని భర్త కెరింగించింది. అతను వైష్ణవుడు. వెంటనే అన్నాడు “పళ్లెము నెత్తుకొని పోయినది తిరుమంగై ఆళ్వారు. డబ్బులేకపోవటంతో వ్రతము కొరకై ఈ పని చేశాడు. అతను శ్రీవైష్ణవ కైంకర్యము చేయుచున్నాడు. నీవు కేకలు పెట్టి ఆవ్రతమునకు భంగము రానీయకు” అని భార్యను హెచ్చరించాడు. చాటుననున్న ఆళ్వారుకు ఈ మాటలు వినిపించాయి. వైష్ణవాపరాధము చేసితినని గృహస్తు కాళ్లపై బడ్డాడు.

నీలునికి భాగవతుల సన్నిధానమహత్మ్యము వల్ల, ఏ రకంగా నయినా వారిని ఆనందింప జేయాలని కవితలు చెప్పేవాడు. ఏ విధంగా చేస్తే వారానందించ గలరు అని తపన బయలుదేరి కుముదవల్లిపై ధ్యాసగూడ తగ్గింది. ఒకసారి ఆరాధన జరుగుతున్న సమయంలో ఇంతమంది భక్తుల సేవ చేయుచున్నావు. అదే విధముగ భగవంతుని కైంకర్యముగూడ చేయరాదా ? అన్నారు. వారు సమీపంతో శ్రీరంగ నాధుని దేవాలయముంది. శ్రీరంగనాధుని అర్చారూపము చూడ కన్నులు చాలవు. ఆయన నేత్ర సౌందర్యము విశాలనేత్రాలు ముగ్ధమనోహరమే. ఆ పరంధామునకు చుట్టూ ప్రాకారాలు నిర్మించి, ఆలయాన్ని, స్వామిని వైభవోపేతముగా నుంచాలి. అని అతని దృష్టని దేవదేవుని దెసకు మరలించారు. ఆ ప్రాకారాలు నిర్మించటం నీకే సాధ్యమౌతుంది. నీ తీవ్రతపన నీకు దారిచూపిస్తుంది అన్నారు.

శ్రీరంగనాథ స్వామికి మంటపాలు, గోపురములు, ప్రాకారాలు పరకాలుడు నిర్మించుటలో కృతకృత్యుడయాడు. ఈ విషయంలో రెండు కథనంలు గూడ ప్రచారంలోయున్నాయి.

నాగపట్టణం బౌద్ధాలయంనుండి స్వర్ణ విగ్రహము తెచ్చి ఆ పనులను పూర్తి చేసినటుల చెబుతారు.

ఆ దేవాలయము వేదబాహ్యులు నిర్మించింది. ఆ ఆలయంకు నీలుడు వెళ్లి చూచాడు. అందులోని మూర్తిని చూచాడు. ఆ మూర్తి తిరిగే చక్రం లోపల అరల మధ్యలో నున్నది. ఆ చక్రాలు ఎలా ఆగుతాయో ఎవరికీ తెలియదు. ఆ చక్రాలు ఆగుతేగాని లోనికి పో వీలులేదు. ఆ విగ్రహం తీసికొని రావలెననిన దానిని నిల్పిన శిల్పిని అడగాలి. ఆ శిల్పి ప్రాణంపోయినను రహస్యం చెబుతాడా?

అందుకని ఆ శిల్పి వివరాలను తెలిసికొని అతని స్నేహంచేసి చాల కాలంకు దాని ఉపాయాన్ని తెలుసుకొని ఆ విగ్రహాన్ని తెచ్చినట్లు చెబుతారు.

ఇంకొక కథనం ప్రకారం క్రొత్తగా పెళ్లయిన యువదంపతులు పెళ్లి అనగానే శ్రీరంగనాథుని చూచి మొక్కు చెల్లించుకొందామని వస్తున్న జంటను పరకాలుడు దోచుకోయత్నించాడు. వారు తాము తెచ్చిన నగలన్ని శ్రీరంగనాథుని కిచ్చుటకు తీసికొని వస్తున్నామన్నారు. తాను శ్రీరంగనాధుని కైంకర్యమునకే ఈ దోపిడీలు చేస్తున్నానని పరకాలుడు చెబుతాడు. అలా అయిన ఇలా దోపిడీలు జరుగుతూంటే శ్రీరంగనాధుని సేవింపవచ్చు భక్తులు తగ్గిపోరా? ఆయనకు మునుముందు అసలు కైంకర్యములే లేకుండ పోవా? దేవళము ప్రభ తగ్గి పోదా? అని యువజంట ప్రశ్నించింది.వారినివారి ప్రసంగాన్ని ఆలకించి పరకాలుడు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

రాత్రి తన జీవితాన్ని పరకాలుడు నెమరువేసుకొన్నాడు. నిజమే. ఆ యువ దంపతులు చెప్పినది నిజమే. మునుముందు భక్తులేరాక పోవచ్చు. కుముదవల్లి గూర్చి తలచాడు. అతని భక్తి ఆమెనుంచి పరంధాముని యెడ ప్రసరించింది. ఇక దొంగ తనములు చేయకూడదనుకున్నాడు. సర్వసంగ పరిత్యాగి అయి శ్రీరంగనాథుని సేవచేయాలను కొన్నాడు. మరునాడు తన వారల పిలిచి ఇంక ఎవ్వరును దోపిడీలు చేయవలదు అని వాళ్లను గూడ భక్తి మార్గంలో ప్రవేశ పెట్టాడు.

భక్తులను ప్రోద్బలపరచి దేవాలయం పనులు చేయాలనుకున్నాడు.

ఈలోగా ఇంకొక సంఘటనగూడ చెబుతారు.

శ్రీరంగనాథునికి ఈతని వ్రతనిష్ట అద్భుతమనిపించింది. నీలుని కృతార్థునిగ జేయదలచి శ్రీరంగధామేశ్వరితో పెళ్లిజంటగా అలంకరించుకుని పరివారముతో బయలు దేరాడు. ఆ రోజున దోపిడికి ఏబాటసారి యున్ను రాలేదు. ఆదంతా శ్రియః పతిమాయ. అదృష్టం. ఈ వివాహ వూరేగింపువచ్చిందని తన పరివారంతో ఈ పెండ్లి వారిపై దండెత్తాడు. వధూవరుల నగలన్నియు ఒలుచుకొన్నాడు. కాని వరుని చేతి ఉంగరము రాలేదు. (ఇక్కడి ఇంకొక కథనం వరుని (అతని) కాలివేలుకి ఉన్న బంగారు చుట్ట అంటారు) వరుని వేలుకొరికి ఆ ఉంగరము(చుట్టు) తీయ ప్రయత్నించాడు. వరుడు "నమ్ కలియనో" అన్నాడు. నీలుడు ఉంగరము (చుట్టు) రాకుండ మంత్రము కట్టితినా ? అన్నాడు. శ్రీరంగనాథుడు "ఆ మంత్రమును నీకు ఉపదేశించెదను రమ్ము" అని నీలుని పిలిచి జగన్నాథుడు తన కరములను అతని శిరస్సుపై నుంచి పెరియ తిరుమంత్రము నుపదేశించాడు. నీలునికి ఐశ్వర్యము, కైవల్యము, మోక్షము ఇచ్చుచు తనదివ్య మంగళ స్వరూపముతో అనంత, విష్వక్సేన, నిత్యసూరులు, బ్రహ్మాది దేవతలు, శ్రీ మహాలక్ష్మీతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఆళ్వారు ఈ జగత్ పితను కన్నులార సేవించి, ఒడలు పులకరింప స్వామీ, నా అపరాధమును క్షమింపుడు. అని శ్రియఃపతిని అర్థించాడు.

ఈ భగవత్ స్పర్శ, దర్శనము, భగవత్ అనుగ్రహము, తిరుమంగై ఆళ్వారును ఉత్తేజపరిచింది. ఆనందము ఆపుకోలేక ఆరు దివ్య ప్రబంధాలను లోకానికి ఇచ్చాడు.

1. పెరియ తిరుమొళి -1084 పాశురములు
2. తిరుక్కురుందాండగము - 20 పాశురములు (చిన్నదండకము)
3. తిరునెడుందాండగము - 30 పాశురములు (పెద్ద దండకము)
4. తిరువెళిగూర్తి రుక్కై - 1 పాశురము
5. శిరియ తిరుమడక్ - 40 పాశురములు
6. పెరియ తిరుమడల్ - 78 పాశురములు

మొత్తము 1253 పాశురములు. త్వరితముగను, మధురముగను, చిత్రముగను, విస్తార ముగను కవిత్వము చెప్పుటలో ఈతనికి గల అసాధారణ ప్రజ్ఞకు ఈయనను చతుష్కవి అని పిలిచేవారు.

పెక్కు దివ్య దేశముల సంచరిస్తూ కవిత్వము చెప్పు విశేషములకు ఈయనకు నాలుక ఎవిప్పెరుమాళ్ - (చతుష్కవిస్వామి)

కవియర్ (కలిఘ్నులు)

ఆవినాడర్ (తిరువాలి దేశమునకు అధిపతి)

పరకాలన్ (శత్రువులకు యముని వంటివాడు)

మంగైవేందర్ - (తిరుమంగకురాజు) మొదలగు పేర్లతో పిలిచేవారు.

ఒకచోట సంబంధుల వారి శిష్యులు వచ్చి మాగురువుగారు ఉన్న చోట మీరు చతు ష్కవి బిరుదమును ఉంచుకోరాదని శాసించారు. దైవికముగా అచ్చట ఒక వైష్ణవ స్త్రీ కనిపిం చింది. ఆమెను అడిగి ఒక భగవంతుని విగ్రహమును తీసికొని అతడు సంబంధుల యొద్దకు వెళ్లాడు. సంబంధుడు ఒక పద్యమును చదివాడు. ఆ కవనము సలక్షణమైనది కాదని ఆళ్వారు వాదించాడు. సంబంధుని కోరికపై ఆళ్వారు చెప్పిన పాశురములకు సంబంధులు ముగ్ధుడై పోయి - ఇట్టివారు ఇంకొకరు కలరా ? అని చతుష్కవి శిఖామణి అనే బిరుదు మీకే తగినది. ఇతరులకు తగదు అని ఆళ్వారును వేయి విధాల ప్రశంసించాడు.

వీరి పరాక్రమములను విన్నవారు, వీరి ప్రబంధములలోని వాక్ప్రవాహమును చవిచూచి నవారు అదంతా ఒక బాణ పరంపర లాగున్నదని భావించటంతో తిరుమంగై ఆళ్వార్లు శ్రీ మహావిష్ణువు శారఙ్గ అంశగా ధనురంశగా భావించటం కద్దు.

దోసిడీలనుండి, దౌర్జన్యమునుండి పరివర్తనముచెంది - శ్రీరంగనాధుని ఆలయ ప్రాకా రాలను, మంటపాలను ఈయన నిర్మింపజేశాడని - శ్రీరంగనాథుని వైభవ విశేషాలను ఇంతలిం తలుగ మహా ప్రభాతవంతము చేశాడని చెబుతారు.

దౌర్జన్యమునంగి మరలి - భక్తుల శ్రీరంగనాథ దేవాలయ ఉద్ధరణకై అర్థించాడు. ఈతని గత చరిత్ర తెలిసిన ఒక ఐదుగురు వణిక ప్రముఖులు ఈతనిని తూలనాడి దూషించి పంపారు.

మనస్సు చిన్న బుచ్చుకొని అవమానము వేధిస్తుండగా మానసిక ఆందోళన నుండి వైదొలగుటకై కావేరినదిలో స్నానమాచరించి ఇసుక తిన్నెలపై కూర్చుండి యున్నాడు. అచ్చట కొన్ని విచిత్ర శక్తులు కలిగిన నలుగురు వ్యక్తులను చూచాడు. వారు ఈయన శిష్యులైనారు. వారిలో ఒకరు నీర్‌మిల్‌నడప్పాన్ (నీటిపై నడిచేవాడు), నిలొతుజువాన్ (నీడన ఒదిగియుండేవాడు) తాళూతువాన్ (తాళములను నోటితో వూది తీసి వేయగలవాడు), తోలావక్కన్ (గాలిలో నడచువాడు).

వారిని చూచి ఇకమీరు దుష్టచతుష్టయముకాదు శిష్టచతుష్టయము. మనం దొంగతనం చేయకూడదు. దోపిడీలు కూడ చేయకూడదు. కాని ఇవ్వాళ మీరు ఒక దొంగతనం చేయాలి. అది మన లాభంకు కాదు. ఆ ఇళ్లవారికి గుణపాఠం నేర్పడానికే. వాళ్లు దేముణ్ణి దూషించారు. వైష్ణవులను దూషించారు. నన్ను న్యూనత పరచారు.

ఈ రోజున ఒక చిన్ననాటకమాడుదాము. వారికి నేను కబురు పంపిస్తాను. వాళ్ల బంగారమంతా దోచుకుంటానని. వాళ్లు జాగ్రత్త పడతారు. వారు ఎంత జాగ్రత్త పడినా ఆ బంగారమును మీరు తీసికొని రండి. ఎవరు తీశారో ఎవరికి అర్థము కాకూడదు. చివరకు వారు నాదగ్గరకు వస్తారు. అప్పుడు వాళ్లకి దైవం గూర్చి చెబుతాను. గుణపాఠం నేర్పుతాను అన్నాడు.

అలాగే జర్గింది. వారంతా నిర్ధనులైనారు. వాళ్లకి తెలిసింది వారు పోగొట్టుకొనినదంతా శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిని సురక్షితంగాయున్నదని. ఎవరి బంగారము వారు శ్రీరంగనాతుని అనుయాయులకు గుర్తు చెప్పి తీసికొని వెళ్లవచ్చునని.

అందరు వణిక్ ప్రముఖులు తమ తప్పును తెలిసికొన్నారు. ఒక్కొక్కరు వచ్చి ఆ సొమ్మును శ్రీరంగనాతునికి వినియోగించవచ్చునని ఇంకను యిచ్చెదమని చెప్పారు. దానితో చాలమంది భక్తులు పెరిగారు. ప్రతివారు వితరణతో దేవాలయ ప్రాకారములు, మంటములు ప్రహరీగోడ, విణమునకు, దేవాలయ అభివృద్ధి కి ఎంతో తోడ్పడ్డారు. ఈ వస్తువుల సంపద

సద్వినియోగమునకై - సిబ్బంది ఎన్నో ఉత్సవములు అంతా నియమ ప్రకారము నిర్దుష్టముగా జర్గుటకై ఏర్పాటు, నిత్య కైంకర్యములతో శ్రీరంగనాథుని దేవాలయము, మహాభంగులు, మహావైభవోపేతముగా నాటి నుంచి నేటివరకు ప్రకాశించుచున్నది.

ఈ దేవదేవుని దివ్య వైభవమును చూచి నాథమునులు, యామునా చార్యులవార్లు శ్రీవైష్ణవ మతమును శ్రీ విశిష్టాద్వైతమతమును స్థాపించారు. శ్రీరామానుజాచార్యుల వారు (1017 నుండి 1137 వరకు) విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును ప్రచార మొనర్చారు. ఈ మునిత్రయ ము సేవలు నిరుపమానంగా ప్రకాశించాయి.

సంకల్పించిన లక్ష్యం ఛేదించటంతో తిరుగులేనిది పెరుమాళ్ చేతిలోని శారఙ్గమనే ధనుస్సు. అలానే పరకాలులు (తిరుమంగై ఆళ్వారు) కూడా. భాగవత తదీయారాధన గోపుర ప్రాకార నిర్మాణము వంటి లక్ష్యాలను సాధించుటలో కనపరచిన పరాక్రమముబట్టి వీరు ధనుస్సు అంశగా అందరూ భావిస్తారు. అలాగే వీరి ప్రబంధ ప్రవాహము గూడ యుంటుంది.

***

నమ్మాళ్వారు (శఠకోపులు)

మధురకవి యాళ్వారు

భక్తితత్పరత, భక్త్యా వేశము కొందఱికి పుట్టుకతోనే యలవడుతుంది. కొంతమంది భగవత్ ప్రార్థనలలో లభ్యత పొందిగాని, కొన్ని సన్నివేశ, సందర్భములలో గాని భగవంతుని యెడ ఆకర్షితులయి భక్త్యావేశమును పెంపొందించుకుంటారు. నమ్మాళ్వారు ప్రథమ తరగతికి చెందినవారు. తమిళనాడులో తామ్రపర్ణి నది దక్షిణ తీరంలో కురుకూరు లో జన్మించారు. అది సస్యశ్యామల ప్రాంతము. ముత్యాలు లభ్యమయే తీరము. అక్కడ విష్ణుమూర్తిని 7 తరాలుగా అర్చించుకుంటున్న కుటుంబముంది?

విభూతినాథేంద్రుడు వీరి కుమారులు ధర్మధనువు - వీరి కుమారులు చక్రపాణి వీరి కుమారులు అచ్యుతుడు - వీరి కుమారులు పోత్కారి. వీరి కుమారులు కొలి వీరి కుమారులే నమ్మళ్వారు. (కాలాంతరమున పేర్లు మారాయో, లేక ఇంకో పేర్ల తోగూడ పిలిచేవారేమో వారి పేర్లు వరుసగా ఈ విధంగా ఒకచోట చెప్పారు. 1. తిరువాలు దివస 2. ఆరందంగియారు 3. చక్రపాణి 4. అచ్యుత 5. షేందమారాయి కన్నన్ 6. పొర్కారియారు 7. కొలియార్ 8.మారన్ (నమ్మాళ్వారు).

కారికి కొంతకాలమువఱకు పుత్రులు కలుగనందున తిరుక్కురుంగుడిలో నున్న దేవుని ప్రార్థింప తిరుక్కురుంగుడి దైవము తానే వారికి ఉద్భవించుదునని శిశువు సామాన్యుడుగా నుండడని చెప్పినట్లైనది. కారి భార్యయగు ఉదయనంగ భగవదంశ తదగర్భమందు ప్రవేశింపగా గర్భవతి అయి పదిమాసములు మోసి ప్రమాది సంవత్సర వైశాఖ శుక్ల పూర్ణిమనాడు విశాఖ నక్షత్రమందు శిశువును కన్నది. (బహుధాన్య వైశాఖ శుక్ల చతుర్దశి గురువారం అంటారుగూడ). ఆ శిశువు పుత్రుడు. అతడే మన నమాళ్వార్లు.

కురుకూరుకు ఆపేరురావటము ఒక సంఘటనకు కారణమైంది. సృష్టికర్త బ్రహ్మకు విష్ణుమూర్తిని గూర్చి తపమాచరించుటకు ఒకస్థలము పవిత్రమైనది కావలసి వచ్చింది. తామ్రపర్ణినదీ ప్రాంతమైన ఆదినాథదేవాలయము చాలమంచి పవిత్ర ప్రదేశమని తలచారు. బ్రహ్మకు విష్ణుమూర్తి గురువయాడు. తమిళంలో గురు కు కురు అని వ్రాస్తారు. బ్రహ్మతపస్సుచేసిన

స్థలమైనందున కురుకోపురి అని పేరు వచ్చింది. ఆ ప్రదేశము ప్రఖ్యాతినంది తిరునగరి అని పేరు సంపాదించుకొంది. నమ్మాళ్వారు ఉన్నందున ఇది ఆళ్వారు తిరునగరి అయింది.

నమ్మాళ్వారు పుట్టిన తర్వాత ఏడువ లేదు. తల్లిపాలను త్రాగలేదు. కళ్లు తెరవ లేదు. కళ్లు తెరవలేదు. తల్లి దండ్రులకు ఇది అర్థం కాక పురుటి అనంతరం ఆ బిడ్డను ఆనగరమందలి దేవాలయములో నున్న ఆదినాథ్ పెరుమాళ్ సన్నిధి నుంచారు ఆ బిడ్డ అందఱకు ఆశ్చర్యము కలుగునట్లుగా కళ్లు తెరచి ప్రాకుచు ఆలయం చెంతనే శేషాంశచే అవతరించిన చింతచెట్టు తొఱ్ఱలోనికి పోయి పద్మాసనుడై యోగ నిష్ఠలో నుండి పోయాడు. భగవంతుని దర్శన మాత్రమున ఆ బిడ్డలో మార్పు వచ్చినందున ఆ శిశువుకు మారన్ అను నామమేర్పడినది.

మధురకవి యాళ్వారు

ఇక్కడ కొంచెమాగి నమ్మాళ్వారు ఇంకొంచెము తెలియగలందులకు గాను మధురకవియాళ్వారు చరిత్రమును గూడ తెలిసికొందాము.

నమ్మాళ్వారు జన్మించిన కురుకానగరమునకు పడమట కొన్నిమైళ్ల దూరంలో కోళూరు అనే గ్రామముంది. దీన్ని తిరుక్కోవలూరు అనిగూడ అంటారు. ఆ వూరిలో సామవేదశాఖకు చెందిన ఒక పురశూడ బ్రాహ్మణుడు ఉన్నాడు. ఆయన మహాభక్తుడు. ఆయనపేరు నారాయణ దీక్షితులు. ఆయనకు ద్వాపరాంతమున ఈశ్వరనామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ చతుర్దశీ శుక్రవారమునాడు చిత్తా నక్షత్రమున ఒక కుమారుడు కలిగాడు. ఆయన శ్రీసేన మొదలిఆళ్వారి గగాధిపతులలో నొకరయిన కుముదుడు అనువారి యంశమున జన్మించినట్లు చెబుతారు. ఆయనకు మధురకవి అని పేరుపెట్టారు. చిన్నవయసులోనే ఉపనయన సంస్కారాలు జరిగి వేదవేదాంగముల నభ్యసించి నిష్ణాతుడయ్యాడు. బాల్యమందే మహాభక్తుడై ఒకసారి ఉత్తరదేశయాత్ర చేస్తుండగా ఒక రాత్రి అయోధ్య చేరి స్వామిసేవచేయుచున్న సమయంలో దక్షిణదెసచూచుట తటస్థించింది. ఆదెస ఒక అప్రాకృత దివ్యతేజస్సు కన్పడింది. ఆశ్చర్యమంది ఆయన తేజస్సు కనిపించు దిశకం ప్రయాణమైపోయి కురుకాపురి చేరుకొన్నాడు. దీనినే తిరుక్కురుగూరు అని కూడ అంటారు. ఆవూరు సమీపించుచుండగా ఆ దివ్య తేజస్సు కాన రాదయింది. అచ్చటికి పోయి పెరుమాళ్లను సేవించి ప్రదక్షిణము జర్పుచుండగా కోవెల ఆదగ్గర నున్న బంతచెట్టు తొఱ్ఱలో మహాతేజస్సుతో ప్రకాశించుచున్న నమ్మాళ్వారును చూచి ఆ మహాతేజస్సు ఆ పట్టణమవతరించిన నమ్మాళ్వార్లదే అని తెలిసుకొన్నాడు. అచ్చటనున్న జనులను చూచి ఈ తేజస్సు గూర్చి ప్రశ్నించగా కొరియు, అతని భార్యయు నమ్మాళ్వారు వృత్తాంతమును విశదముగా చెప్పారు. అవి విని మధురకవి పరమానందభరితుడయ్యాడు. నిశ్చలముగా నున్న నమ్మాళ్వారును జూచి వీరికి చైతన్యము కలదా ? వినుటకు చెవులున్నవా ? అని పరీక్షించ ఒక పెద్ద రాతిని ఎత్తి భూమి మీద పడవేశాడు. ఆ శబ్దమునకు నమ్మాళ్వారు కనులువిప్పి మధురకవిని ఏమిటి ? ఏమికావాలి ? అన్నట్లుగా చూచాడు. 16 సంవత్సరముల వఱకు కనులుమూసుకొని, నోరుమెదపక, భగవత్ గుణాను భవములో మునిగియున్న ఆ బాలుడు 16 వ సంవత్సరమున బాహ్య ప్రపంచమున మొదటిసారిగా కళ్లతో చూచింది మధురకవినే. మధురకవి సాష్టాంగ

నమస్కారము చేసి శెత్రతిన్ వయిత్తిలే శిఱియతు పిఱందాల్ ఎత్తైత్రిన్ ఎఙ్గేక్కిడక్కం ప్రకృతిలో పుట్టిన జీవుడు దేనిని తినిదేనియందుండును) అని ప్రశ్నించాడు. దానికి ఆళ్వారు అత్తైత్తిన్ అఙ్గేకిడక్కుమ్ (దానిని తిని దానియందే వుండును) అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చాడు. అనగా శరీరగతములైన సుఖదుఃఖముల అనుభవించుచు శరీరమునే ఆశ్రయించియుండును అని అర్థము. దీనితో మధురకవి ఈయనయే తన ఆచార్యుడుగా భావించి ఆయనను

పద్మాసనోపవిష్టం వర పదయుగళీ నివిష్ట చైతన్యం

పరతత్త్వ బోధముద్రం పరమాచార్యం పరాంకుశం వందే

అని పెక్కు రీతులనుతించాడు.

ఆ సమయంలో శ్రీ మహావిష్ణువు శంఖ, చక్రాది దివ్యాయుధముల ధరించి తన నిజరూప గుణ విభూతులను కనబరచి ఆ గుణానుభవమునకు నమ్మాళ్వారునకు దివ్యజ్ఞానమును గ్రహించాడు. దేవదేవుని దివ్య మంగళ విగ్రహమును, కళ్యాణగుణములను ప్రీతిపూర్వకముగ ననుభవించి ఆ దివ్యాను భవము పెల్లుబకగా -నమ్మాళ్వార్లు ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, అధర్వణవేదము, సామవేదముల సారమగు వరుసగా తిరునిమత్తము, తిరువాశిరియం, పెరియతిరువందాది, తిరువాయిమొళిని చతుర్వేదసారముగా రచించి అర్థానుభవపూర్వకముగ మధురకవి యాళ్వారునకు ఉపదేశించారు అవి మొదలు అనంతుడు, గరుడుడు, విష్వక్సేనుడు, మొదలగు నిత్యసూరులు, బ్రహ్మాది దేవతలు, సనక సనందనాదులు చింతచెట్టు దగ్గఱకు వచ్చి నమ్మాళ్వారును (పరాంకుశమునిని) దర్శించి, సామగానరూపమగు తిరువాయిమొళిని చదివేవారు. మధురకవియు కణ్ణినుణ్ శిరుత్తాంబు అను దివ్య ప్రబంధమును నమ్మాళ్వారు విషయమై రచించి - ఆయన అర్చారూపమైన విగ్రహమును కురుకాపురి యందు ప్రతిష్ఠించి, నమ్మాళ్వారు గాథను పొగడుచు నమ్మాళ్వారు యశస్సును వ్యాప్తిచేశాడు. దీనిని ద్రవిడకవి కంబరు మహాశయుని శిష్యులు జీర్ణించుకోలేకపోయారు. తమ వద్ద శంఖ పీఠముందని, దానిమీద నమ్మాళ్వారు కూర్చోవాలని, ఆ పీఠం త్రోసివేయకపోతే నమ్మాళ్వారును గొప్పవారని ఒప్పకుంటామని, లేనిచో కాదని చెప్పారు. అందులకు మధురకవి మా శఠగోప కవివర్యులు - ఈ స్థలము విడిచి ఇంతవరకు ఎక్కడకును వెళ్లలేదని ఎక్కడికి వచ్చువారుకాదని - అందుచే తిరువాయి మొళిలోని ఒక పాశురమును వ్రాసి ఇచ్చి ఇది ఆ పీఠంపై ఉంచి చూడండి అన్నాడు. ఆ ఫలకము ఆ

పాశురము వ్రాసి ఇచ్చి ఇది ఆ పీఠంపై ఉంచి చూడండి అన్నాడు. ఆ ఫలకము ఆ పాశురమును సహించెనేని, నమ్మాళ్వార్లు మీ గురువును జయించునట్లగునని ఇచ్చాడు.

అందులోని పాశురము ఇది.

కర్ణాన్క్కవిణై, నణ్ణుం మనముడైయార్

విణ్ణుం, తిరునామమ్, తిణ్ణంనారణమే దీనిని ఒక పత్రం మీద మధురకవి వ్రాసి ఇచ్చాడు. ఆ పత్రమును కంబని శిష్యులు ఆ శంఖఫలకము మీదనుంచగా - మూడువందలమంది ద్రావిడ పండితులు, కంబకవీంద్రునితో సహా ఆ శంఖ ఫలకము ఎక్కినారు. వాగ్దేవి ఆ శంఖఫలకము నమ్మాళ్వారు పాశురమును మాత్రముంచుకొని, తక్కిన వారినందరిని క్రిందకుపడునట్లు చేసింది. కంబకవి వెంటనే ఇట్లు నుతించాడు.

గరుడునకు ఈగకు, సూర్యుని మెరుగుకు పురుగునకును, కుక్కకు పులికిని, నక్కకు సింహమునకు, సుందరియైన ఊర్వశికి దయ్యమునకు ఎంత అంతరమున్నదో లోకంలోని కవుల కవిత్వమునకు, ద్రావిడ వేదమును రచించిన నమ్మాళ్వారు కవిత్వమునకు అంతఅంతరముందని నమ్మాళ్వారును ధ్యానించాడు.

మధురకవి తన గురువుని గుణించి చెబుతూ

నేను నమ్మాళ్వార్లను తప్ప ఇతరులను దైవముగా తలుపను. వారినే నా నాలుకతో, స్తుతిస్తూ ఉప్పొంగి పోతాను. వారి దివ్య మంగళ విగ్రహమునే ధ్యానిస్తాను. వారు ప్రసాదించిన దివ్యగాథలనే పాడుకుంటాను. ఇది నా జీవిత పరమావధి అని పేర్కొన్నాడు.

భగవత్ దర్శన రూప దివ్యప్రబంధముల ననుగ్రహించిన తమ గురువర్యులపై భక్తి ప్రపత్తులతో "కణ్ణినుణ్ శిరుత్తామ్బు" అను పదకొండు పాశురములను మధురమైన కవితలో పల్కినాడు. మధురమైన కవిత చెప్పినందున మధుర కవి యను పేరు ఆయనకు రూఢమైనది. దానిని నమ్మాళ్వార్లకు నివేదించి నందుననే - ద్వాదశ దివ్యసూరులలో ఈ కవి గూడ ఒకరుగా పేరొందినారు. అందుచేతనే తిరువాయిమొళి పారాయణ కాలములో ముందుగా ఈ కణ్ణినుణ్ శిరుత్తామ్బు ను సేవించుట ఆచారమైంది.

భగవంతుని గూర్చిన ప్రేమయే భక్తి. ఆయన యెడల అనన్య ప్రేమయే భక్తి. శ్రియః పతి కళ్యాణగుణములను అమృతమువలె అనుభవించుటయే భక్తి. మధుర మధు ప్రవాహముచే

విష్ణుమూర్తి ని మెప్పించిన వారు ఈ ఆళ్వార్లు. వీరి భగవద్గుణానుభవము స్వర్గంగవలె వారివాక్కునుండి అమృతమయంగా ప్రవహించింది. వీరి వాగ్ఝరి ద్రావిడ వేదమైంది. ఇందులో 4000 పాశురములఉన్నాయి. కావున నమ్మాళ్వార్ల కావ్యాలకు నాతాయిరమని పేరువచ్చింది. అందులో నమ్మాళ్వారు తిరివిరుత్తమ్, తిరువాశిరియమ్, పెరియతిరువన్మాదిని రచించారు. వీనిని తృతీయ సహస్రములో చేర్చారు. నాల్గవ సహస్రము సహస్రగీతి అనబడే తిరువాయిమొళి. వీటికర్త నమ్మాళ్వారు.

ఆళ్వారు తిరునగరిలో ఆదినాథస్వామి సన్నిథిలో, చింతచెట్టుతొఱ్ఱలో వుంటూ యోగసాధనచేసిన నమ్మాళ్వారునకు భగవధ్యానమే ఆయనకు నిద్ర అయింది. తద్గుణానుభవమే ఆహారమైంది. దైవదర్శనకాంక్ష పరభక్తిగా ప్రకాశించింది. దేవదేవునితో సంగమకాంక్షయే ఆయనకు పరజ్ఞానమైంది. స్వామిని వదలనిచ్ఛగించలేకపోవుట ఆయన పరమభక్తి అయింది. భగవత్ సంయోగమునకు ఆయన విరహపీడితులైనారు.

నమ్మాళ్వారు ఆర్తినిచూచి విష్ణుమూర్తి శంఖచక్రములతో శ్రీభూనీళలతో ప్రత్యక్షమైనాడు. ఆ దివ్యమంగళ విగ్రహము గాంచి నిశ్చేష్టుడై కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని కన్నులనుండి ఆనంద భాష్పముల కురిపిస్తూ ఇట్లాతలచాడు. “ఏమినా భాగ్యము. నేటికి స్వామి దర్శనమిచ్చారు. ఏమి ఆయన వాత్సల్యము. ఏమి ఆ సౌందర్యము. ఏమివారి గాంభీర్యము. అన్ని గుణములు వీరిలో సమకూడియున్నవి. అట్టి మూర్తిలో ఈ గుణములుండుట అబ్బురము గాదు. ఈ రూప మాధుర్యమును ఈనా కన్నులతో నాస్వాదించి ఈ స్వామి అంతర్హితుడుకాకుండ నా హృదయ పంజరములో నుంచుకొందును. అని స్వామి కళ్యాణ గుణ సౌందర్యమును తృప్తిగా అనుభవించి అపూర్వమైన రీతిని పలువిధములుగ స్వామిని గురించి గానము చేసెను. నమ్మాళ్వారు శ్రీ ముఖకమలము నుండి వెలువడిన పలుకులే ద్రావిడ వాణికి నవరస భావ సంపద అయింది. సరస్వతి సంగీత సాహిత్యములలో శోభిల్లుతూ ఆ కవి రచనలో మనోహరలాస్యమే చేసింది.

భక్త వత్సలుడైన విష్ణుమూర్తి నమ్మాళ్వారును చూచి నీవు కారణజన్ముడవు. నన్ను దర్శించుటకుపయోగించు విశిష్టాద్వైత భక్తి దర్శన గ్రంథజాలమును ద్రావిడ భాషలో నిర్మింపుము. నీవు నా సాయుజ్యమందగలవు అని ఆజ్ఞయిచ్చిరి. తదాజ్ఞయే ద్రావిడ సంహితగా రూపొందింది. జీవకోటికి మిగుల ఆత్మహితము కల్గించినదైంది. ద్రావిడ ఆగమ రూపమున అక్షర సంపద

తమ పరిమళములతో కప్పివైచింది.

భక్తి పూరితులై ఆళ్వారులు - ముప్పది నాలుగు దివ్య తిరుపతులలోని అర్చామూర్తులను నుతించిరి. ఉత్తరాది మధురలోని శ్రీకృష్ణుని గూడ నుతించిరి. ఆ భావ తీవ్రతకు ముగ్ధులై తిరుపతి శ్రీరంగము మొదలగు దివ్యదేశములలోని అర్చామూర్తులు కదలివచ్చి ఆయనకు ప్రత్యక్షమైరి. ఆయన కూర్చొని యున్న చింతచెట్టు కొమ్మలను ఆధారముగా నిలబడి ముందు నాపై కవితపల్కుము. ముందునాపై కవితపల్కుము అని గుంపుకట్టి పల్కిరట. ఆ రీతిని స్వస్థలమును వీడని కవి ఎదుటకం వచ్చిన ఆ మూర్తులను పదే పదే గానముచేసి ఈ జన్మమునందే భగవత్ సందర్శనమంది ధన్యులయ్యారు నమ్మాళ్వార్లు.

తిరువాయి మొళిలో 1102 పాశురములున్నవి. పదిశతకములున్నవి. శతకమును పత్తు అంటారు. ప్రతి పత్తునందు పది దశకము లున్నవి. ఒకొక్క దశకమున 10 పాశురములు, ఫలశ్రుతి ఒక పాశురమును వున్నవి. ఈ దశకమునే తిరువాయిమొళి అని గూడ అంటారు. ఒక దశకమున కేశవాది ద్వాదశ నామములుండుటచే రెండు పాశురములు ఎక్కువై మొత్తము తిరువాయిమొళి 1102 పాశురములలో మూర్తి నందినది. ఈ రచనలో ముక్త పదగ్రస్తత ముఖ్యలక్షణము. పద్యము ముగించిన చివరి పదముతో మరల తర్వాత పద్యము ఆరంభమగుట దీని స్వభావము.

లక్ష్మీనారాయణసేవలోనే మనము సర్వదుఃఖములనుండి విముక్తులమై విష్ణు సాయుజ్యమందగలమని ఇది తెల్పుతుంది.

విష్ణుమూర్తి సాక్షాత్కారమునకు తబ్బిబ్బై ఈ దేవదేవునితో సత్కార్యమునకు నేనేమి బదులీయగలను. అమూల్యమైన నా ఆత్మ అతనికి ప్రతిఫలముగా ఇచ్చెదనా ? ఏమినావెట్టి. సకలపదార్థములు ఆయనవేగదా ? అయినప్పడు నా ఆత్మగూడ ఆయనదే కదా ! అన్నిటికన్న మిన్నయైన మధురభక్తి భావ కవిత్వ సంపద నా కనుగ్రహించిన ఆయనకు ప్రీతిగా నిచ్చుటకు నాకేమియు కన్పట్టుటలేదు. అనుకొని, ఈ కవి, జగదేకమూర్తి ఋణమెట్లు తీర్చుకోగలను ? వారి కవితచేతనే వానిని స్తుతించి పరమపదము నొందుచే తన కనీస కర్తవ్యమని నమ్మాళ్వారు దేవదేవుని ప్రస్తుతించారు.

ముక్తిమార్గము అరటి పండు ఒల్చి అరచేతికి ఇచ్చినట్లు తిరువాయి మొలిలో

సూచింపబడింది. అందుచే దీనిని చరమప్రబంధమని కూడ అంటారు.

నీ మనసా! నేను, నాది అనుభావము మొదలంట త్రుంచివేసి దేవదేవుని ఆశ్రయింపుము. జనులారా ! ఆయన విశ్వాత్ముడు. విశ్వకర్త అతడే మేలు కలిగించును. త్రికరణములను మనస్సు, వాక్కు, కాయములను భగవత్ కైంకర్యము అను సత్కార్యమునందు లగ్నముచేయండి అని నిడివినారు.

నాలుగువర్ణములకు చెందని చండాలుకు గూడ వారి పాదసేవ చేయగల్గి యుండినచో అట్టివారి దాసానుదాసులగుటయే మన కర్తవ్యము.

శ్రీహరికంటే వేరు రక్షకులు లేరు, భూభారమును తగ్గించుటకు ఉత్తరాది మధురలో ఈయనయే అవతరించినాడు. కావున ఇక ముందు మీరేమి చేసినను శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు అనిపలికి శ్రీకృష్ణునికే అర్పించుడు. ఈ కనబడునవన్నియు వారికి చెందినవే.

శ్రావ్య సంగీత మాధురిగల పద్యమునే పాశురమంటారు. నాథమునులు ఈ ద్రవిడ వేదమునకు రాగతాళములు నిబంధించినారు.

నమ్మాళ్వారు తల్లిదండ్రులగు తల్లి ఉదయనంగకును, తండ్రి కారికిని పరమపదము అనుగ్రహించినారు.

మధురకవితలో భగవద్ గుణాను భవముచేయుచు కొంతకాలము గడిపినారు. తర్వాత విష్ణుమూర్తిని కోరి సాయుజ్యమందినారు.

మధురకవి ఆళ్వారు గూడ నమ్మాళ్వారు ప్రబంధములను లోకమున వ్యాప్తిచేసి సాయుజ్యమందినారు.